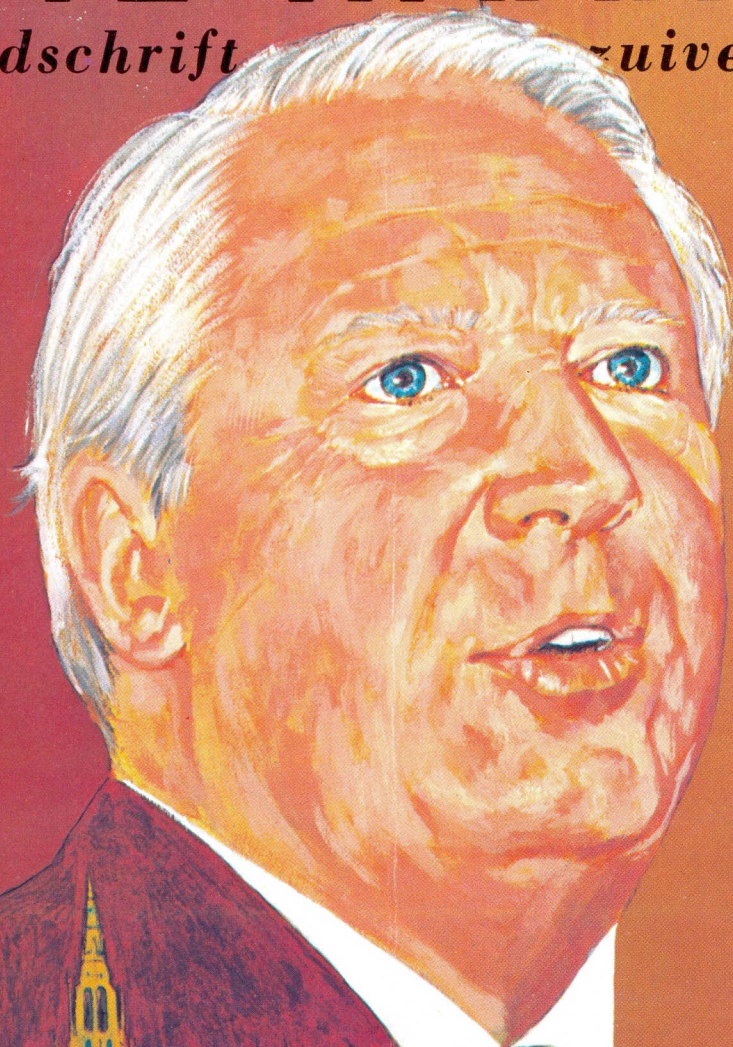

the
PLAIN TRUTH
a magazine of understanding
(NEDERLANDSE EDITIE)

de

ECHE TE WAARHEID

een tijdschrift *zuiver begrip*

**DE GEVOLGEN VAN ENGELANDS
TOETREDING TOT DE EEG**

Onze omslagfoto

De EEG is uitgebreid van zes tot negen lid-staten en omvat nu ook het Verenigd Koninkrijk, Denemarken en Ierland. De eerste minister van Engeland, Edward Heath, heeft zijn land een nieuwe verhouding met Europa binnengeleid, die belangrijke en onverwachte gevolgen zal hebben. Zal vereniging met de EEG Englands economische problemen oplossen? Zal een dergelijke unie ertoe bijdragen politieke eenheid in Europa te bevorderen? Het omslagartikel in dit nummer geeft u een nieuw inzicht in de toekomst van Europa en de wereld.

Bill Schuler — Plain Truth

IN DIT NUMMER

Persoonlijk	1
Welvaart of rampspoed? De gevolgen van Englands toetreding tot de EEG	3
Vietnambestand	7
De verrassende herkomst van Pasen	9
Hedendaags „christendom” contra Christus	14
Vanwaar de kortsluiting in de bio-industrie?	18
De ontzagwekkende kracht van het gebed	25
Is God met vakantie?	29
Het Boek dat bijna niemand kent	34
Wat u kunt doen	39
Eigen teelt biedt meer dan één voordeel	41
Wat onze lezers schrijven	48
Uitzendtijden van De Wereld van Morgen	49

Maart 1973

6e jaargang

No. 3

Oplage: Engelstalige editie 2 821 146
Nederlandstalige editie 25 613

Maandelijks (behalve het gecombineerde nummer van september-oktober) uitgegeven door Ambassador College, 300 West Green Street, Pasadena, Californië 91105, als een dienstbetoon in het algemeen belang. Uw reeds betaalde abonnement werd mogelijk gemaakt door de bijdragen van degenen die vrijwillig medewerkers geworden zijn in de ondersteuning van dit wereldomvattende werk. Ambassador College is als een afzonderlijke instelling verbonden aan de Worldwide Church of God, Pasadena, Californië, VS, en een gedeelte van de financiële behoeften van het werk wordt door die Kerk gedragen. De uitgevers hebben niets te koop en hoewel bijdragen dankbaar aanvaard worden, wordt het publiek nooit om financiële steun verzocht.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ.-HOOFDREDACTEUR

Herman L. Hoeh

CHEF-REDACTEUREN

David Jon Hill

Roderick C. Meredith

REDACTEUR VORMGEVING

Arthur A. Ferdig

Kemredactie: Dibar K. Apartian, William Dankenbring, Jerry Gentry, Gene H. Hogberg, Paul W. Kroll.

Redacteurs en medewerkers: Gary L. Alexander, Charles V. Dorothy, Vern L. Farrow, Gunar Freibergs, Robert L. Kuhn, Cliff Marcussen, Ernest L. Martin, Gerhard O. Marx, Patrick Parnell, Richard C. Peterson, Richard H. Sedliack, Charles Vinson, William Whikehart.

Correspondenten: Bonn: Frank Schnee; Brussel: Ray Kosanke; Genève: Colin Wilkins; Johannesburg: Robert Fahey; Londen: Raymond F. McNair; Manila: Colin Adair; Mexico: Enrique Ruiz; Sydney: Dennis G. Luker; Vancouver: Dean Wilson; Washington D.C.: Dexter H. Faulkner.

Documentatie en nieuwsdienst: Paul Knedel, David Price, Rodney Repp, Donald D. Schroeder.

Ontwerp en uitleg: Ron Lepeska, Monte Wolverton.

Fotografie: VS: Mike Hendrickson, Don Lorton; Engeland: Alan Beardsmore, Ian Henderson; West-Duitsland: Alfred Hennig.

Albert J. Portune, *Administrateur*

David L. Antion, *Directeur uitgeverij*
C. Wayne Cole, *Waarnemend directeur*

—Nederlandse Editie—

Redactiestaf: Roy McCarthy, Dick Gagel, Mathieu Janssen, Han Wilms, Iepke Klarenberg, Thea Clay, Gerda Zonneveld.

Grafische verzorging: John Dunn, Tony Morrell.

The PLAIN TRUTH wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, 300 W. Green St., Pasadena, Californië, VS. Franse, Duitse en Nederlandse edities worden uitgegeven te St. Albans, Engeland; Spaanse editie te Big Sandy, Texas, VS. © 1973 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
Ambassador College
Postbus 496
Arnhem, Nederland

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk. Gelieve oud adresstrookje in te sluiten.

Persoonlijk van

Sabat Krommings

De VERBORGEN kennis

ENKELE MAANDEN geleden bevond ik mij op nog geen vijftien kilometer van de grens van Rood China. Ik bezocht in dat plaatsje een wereldberoemde tapijtfabriek, waar ik stalen bekeek en de speciale vloerbedekking bestelde voor het nieuwe auditorium dat op de campus van Ambassador College te Pasadena in aanbouw is.

De directeur van de tapijtfabriek bracht mij per auto naar het bedrijf en weer terug. Tijdens de rit vestigde hij mijn aandacht op een streek met op de hellingen verspreid liggende woningen. Hij zei dat de bevolking in dit betrekkelijk kleine gebied vele verschillende religies beleed — boeddhisme, shintoïsme, taoïsme, hindoeïsme, rooms katholicisme, protestantisme. „Ze zijn zeer verdraagzaam onderling ten opzichte van ieders godsdienstige overtuiging”, zei hij. „Zelfs verschillende leden uit één gezin die in hetzelfde huis wonen, kunnen wel drie verschillende religies aanhangen.”

Ik kon niet nalaten mijzelf af te vragen: „Waarom zijn er zoveel verschillende godsdiensten in de wereld?” Nog geen twee ervan stemmen met elkaar overeen. Toch neem ik aan dat de meeste mensen geloven dat hun godsdienst de enige WARE is.

En dan zijn er de miljoenen mensen, kerks en buitenkerkelijk, die op grond van het moderne onderwijs de evolutieleer aanhangen. Evolutie is een leer die *niet bewezen* is en uit **EEN GODSDIENSTIGE PROCESSIE** baant zich kronkelend een weg door de straten van Hong Kong.

Foto: Bill Schuler — Plain Truth

de aard der zaak niet bewezen kan worden. Daardoor is het een ander geloof of overtuiging, zelfs al zullen de meesten der aanhangers daarvan het niet als een godsdienst beschouwen.

Waarom gelooft men eigenlijk datgene wat men gelooft? Hóe kwam men ertoe het te geloven? Wist u dat de meeste mensen zich dit constant afvragen? Uiteraard werden de

meeste mensen die een bepaalde religie aanhangen, gewoon opgevoed in die speciale godsdienst van hun ouders te geloven. Ze hebben daarvan, of van andere religies, nooit een studie gemaakt om te bewijzen of deze juist is. En dat geldt net zo voor de meeste aanhangers van de evolutieleer. D.w.z., het werd hun geleerd op school of op de universiteit; ze volgden (Zie verder pagina 46)

DE EUROPESE EENHEID is een belangrijke stap verder gekomen met de toetreding van Engeland, Ierland en Denemarken tot de oorspronkelijke zes lid-staten van de EEG — West-Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, België en Luxemburg.

Bill Schuler — Plain Truth

WELVAART OF RAMPSPOED?

De gevolgen van Englands toetreding tot de EEG

Vóór het tot een bloeiperiode van utopische vrede en welvaart zal komen, worden er voor Engeland en Europa zeer ernstige zaken in het vooruitzicht gesteld.

door Herbert W. Armstrong

NAAR ALLE waarschijnlijkheid zal Engeland eens op 1 januari 1973 terugzien als de meest tragische datum uit zijn geschiedenis; een datum belast en beladen met dreigende gevaren! Want op die dag trad het Verenigd Koninkrijk toe tot de Europese Gemeenschap.

Maar, zo zou men — volkomen begrijpelijk — kunnen vragen, hoe kan die toetreding nu iets vreselijks voor het Verenigd Koninkrijk inhouden?

Sterfelijke wezens voorzien maar zelden onverwachte gebeurtenissen. Het is profetie die de belangrijke internationale gebeurtenissen in de naaste toekomst nauwkeurig aangeeft. En deze zullen het leven van ons allen beïnvloeden!

Reeds 39 jaar lang heb ik radioluis-teraars en lezers van *The PLAIN TRUTH* uiteengezet dat er een politiek verbond van tien Europese naties tot stand zal komen, een herleving van

het Heilige Roomse Rijk uit de middeleeuwen. Die voorspelling deed ik al vóór de Tweede Wereldoorlog, hoewel er toen vrijwel niemand was die me geloofde.

Vier jaar vóór Adolf Hitler de Tweede Wereldoorlog deed ontbranden, verscheen er in *The PLAIN TRUTH* van juli 1935 een artikel. Het gehele betoog had met de volgende zinsnede samengevat kunnen worden: „Uit het huidige Italië is de reïncarnatie te verwachten van het eens zo grote en machtige Romeinse imperium; en wel door een verbond van tien naties binnen de grenzen van dat rijk”.

Opgezet als een economische unie

Bijbelse profetieën hebben onthuld dat dit bewuste imperium zou beginnen als een economische unie; en ook dat het Europa een periode van ongewone welvaart zou brengen. Het begon in maart 1957, toen West-Duitsland, Frankrijk, Italië, België,

Nederland en Luxemburg het Verdrag van Rome tekenden, waardoor de EEG een feit werd. De Gemeenschap trad in werking op 1 januari 1958. Vrijwel onmiddellijk beleefden de Zes een nieuwe golf van welvaart.

Al vele jaren streven Europese naties naar een *politieke* eenwording, naar een soort „Verenigde Staten van Europa”, maar tot dusverre heeft die politieke eenwording meer moeilijkheden opgeleverd dan de Zes in staat bleken op te lossen. Toen de Gaulle nog in functie was, zou Duitsland hem nooit als heerser over Duitsland hebben aanvaard. Evenmin trouwens als de Fransen een Duitser zouden accepteren. Tenzij er nog eens een man naar voren zal treden die als hoogste gezagsdrager voor iedereen acceptabel zou zijn, schijnt men nooit uit de impasse te zullen raken.

Tien . . . maar niet dezelfde Tien

De datum 1 januari 1973 bracht ons ook de toetreding tot de EEG van de

Ierse republiek en Denemarken. Een tijdlang was er sprake van tien naties. Noorwegen had zich al voor het lidmaatschap gemeld, maar een volksstemming hield dit land erbuiten. De verwachte tien landen zouden naar alle waarschijnlijkheid evenwel niet de voorspelde Tien zijn geweest.

Hoe wist ik reeds in 1935 dat deze a.s. Verenigde Staten van Europa tot stand zouden komen... *in deze tijd?* Ik wist dat omdat ik het duidelijk zag onthuld in een bijbelse profetie. Natuurlijk is het zo dat bijna niemand bijbelse profetieën begrijpt. Dat is ook geen wonder! Want vrijwel niemand begrijpt wat het evangelie van Jezus Christus is, noch *waar of hoe* de Verenigde Staten en het Britse Gemenebest in bijbelse profetieën worden geïdentificeerd.

Een evangelie omtrent Jezus Christus heeft men uiteraard dikwijls verkondigd. In die zin is Christus dikwijls aan de wereld gepredikt. Maar niet Zijn Evangelie! Niet het Evangelie dat Hij persoonlijk onderwees.

Slechts zeer weinig mensen hebben begrepen dat Jezus een *nieuwsbericht* verkondigde! Het woord „evangelie” betekent „goed nieuws” en dat wordt in het Nieuwe Testament méér dan duidelijk gemaakt. Jezus bracht de mensheid de blijde boodschap van het Koninkrijk Gods. Nochtans hebben slechts weinig mensen begrepen wat dat Koninkrijk Gods in werkelijkheid is. Schrijf om ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies... het Koninkrijk Gods?* Het bevat uiterst belangrijke gegevens, die door slechts weinig mensen worden begrepen.

Jezus leerde dat het Koninkrijk Gods de goddelijke heerschappij is, die gezag zal uitoefenen over alle volkeren der aarde en hun wereldvrede en behoud met eeuwig leven zal brengen, als een gave Gods. Hij onderwees dat het Koninkrijk Gods niet alleen het toekomstige, heel de wereld regerende gezag is, maar óók de regerende, goddelijke familie, waarin wij geboren kunnen worden. Schrijf ook om ons gratis boekje *Waartoe bent u geboren?* Niets wordt zo slecht begrepen als juist dit onderwerp! En niets is zó belangrijk! Toch staat het helder

en klaar in de Bijbel. Bestel deze boekjes en u zult verstand staan wanneer u deze onomwonden waarheden in uw eigen Bijbel ontdekt!

Jezus heeft het Koninkrijk Gods meermalen beschreven. Hij deed dat in vele gelijkenissen, maar toch werd achttien en een halve eeuw lang deze waarheid, dit Evangelie, niet aan de gehele mensheid gepredikt. En toch heeft het al die eeuwen hier in de Bijbel gestaan. Helder en klaar! Maar *vraag me niet waaróm het niet aan de wereld werd verkondigd!*

Er is een direct en uiterst belangrijk verband tussen dit ware Evangelie, dat Christus onderwees, en de eenwording van tien Europese naties! Het Evangelie dat Jezus ons van God bracht — het goede nieuws dat Hij verkondigde — was een bericht betreffende de toekomst! Want dat wereldomvattend, koninklijk gezag werd niet in Zijn dagen verwezenlijkt; en tot op de huidige dag is het nog niet tot stand gekomen! Daarom was het Evangelie van Christus — dit nieuwsbericht — op zichzelf al een profetie. Heeft u zich wel eens afgevraagd waarom ongeveer één derde van de Bijbel aan profetieën is gewijd? Profetieën houden rechtstreeks verband met het ware Evangelie.

De profetieën in het boek Daniël houden verband met het Koninkrijk Gods — en zodoende met het Evangelie!

In het tweede hoofdstuk van Daniël is sprake van koning Nebukadnezar, die over Babylon, het allereerste wereldrijk (het Chaldeeuwse Rijk) regeerde. Dat was 600 jaar voor Christus' geboorte. Nebukadnezar had een wonderlijke droom en God gebruikte Daniël om die droom uit te leggen. In zijn droom had de koning der Chaldeeën een enorm groot metalen beeld gezien.

In zijn beschrijving en verklaring van de droom zei Daniël: „Het hoofd van dit beeld was van goed goud; zijn borst en zijn armen van zilver; zijn buik en zijn dijnen van koper; zijn schenkelen van ijzer; zijn voeten eensdeels van ijzer, en eensdeels van leem. Dit zaagt gij, totdat...” — let wel dat hier een tijdsfactor wordt

ingevoerd, n.l. totdat bepaalde gebeurtenissen zouden voorvallen — „... totdat er een steen afgehouden werd zonder handen [op bovennatuurlijke wijze], die sloeg dat beeld aan zijn voeten van ijzer en leem, en vermaalde ze” (Daniël 2:32-34).

Natuurlijk waren de delen waaruit het beeld bestond, symbolisch bedoeld. Daniël gaf er deze verklaring van: „Dit is de droom; zijn uitlegging nu zullen wij voor de koning zeggen. Gij, o koning! zijt een koning der koningen; want de God des hemels heeft u een koninkrijk, macht, en sterkte, en eer gegeven... gij zijt dat gouden hoofd. En na u zal een ander koninkrijk opstaan, lager dan het uwe; daarna een ander, het derde koninkrijk van koper, hetwelk heersen zal over de gehele aarde. En het vierde koninkrijk zal hard zijn, gelijk ijzer... En de tenen der voeten, ten dele ijzer, en ten dele leem; dat koninkrijk zal ten dele hard zijn, en ten dele broos... Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden [te gronde gaan]; en dat Koninkrijk... zal in alle eeuwigheid bestaan” (Daniël 2:36-44).

Zo zien we hier, in deze profetie, een reeks elkaar opvolgende heerschappijen, te beginnen met het eerste wereldrijk, 600 jaar voor Christus' geboorte, en door de eeuwen heen voortgaande tot in en na onze dagen en zelfs tot de vestiging van het Koninkrijk Gods op aarde. Het Evangelie dat Christus bracht handelde dus over een opeenvolging van heerschappijen met als uiteindelijk hoogtepunt het Koninkrijk Gods.

De profetische beschrijving van deze zelfde koninkrijken wordt voortgezet in het zevende hoofdstuk van Daniël.

In dat hoofdstuk had Daniël een profetische droom. Hij zag vier dieren. Het eerste was als een leeuw. Het tweede was als een beer en het derde was als een luipaard met vier koppen. Een vierde dier was totaal anders: sterker en gruwelijker dan de vorige drie, en het had grote, ijzeren tanden. Uit de kop van dit vierde dier groeiden tien horens.

Daniël kreeg de betekenis van deze droom te horen. De leeuw vertegenwoordigde Nebukadnezar en het Chaldeeuwse Rijk (Babylon). De beer was het Perzische Rijk en de luipaard het Macedonische Rijk, dat later in vieren werd verdeeld. Het vierde dier was het Romeinse Rijk. De horens ervan vertegenwoordigden andere rijken, die zich uit het Romeinse Rijk ontwikkelden ná de val ervan in 476 n.Chr. De eerste drie horens werden tussen 493 en 554 n.Chr. weggewerkt door een kleinere horen, die een religieus rijk voorstelde. Dit vervolgde de „heiligen” — Gods volk — tot aan de vestiging van het Koninkrijk Gods, wanneer de „heiligen” het Koninkrijk zullen bezitten en erover heersen.

Daarna volgde een reeks van vijf koninkrijken waarover verder wordt gesproken in het 13e hoofdstuk van de Openbaring. De apostel Johannes, die de Openbaring schreef, zag in een visioen één wild dier — iets als een

luipaard met de poten van een beer, de muil van een leeuw, met zeven koppen en tien horens; en kronen op de horens (niet op de hoofden). Een draak, waarvan in het 12e hoofdstuk van Openbaring wordt gezegd dat het de duivel was, verleende dit dier „zijn kracht, en zijn troon, en grote macht” (Openbaring 13:2) — d.w.z. heerschappij. Dit éne wilde dier nu — het Romeinse keizerrijk — is het beest dat alle kracht van Daniëls vier dieren met samen zeven koppen in zich verenigde. Maar de kronen op de horens stellen een regeringsperiode ná de val van het oude Romeinse Rijk voor — nadat de dodelijke wonde genezen was. Vijf van deze horens hebben 1260 jaar voortbestaan.

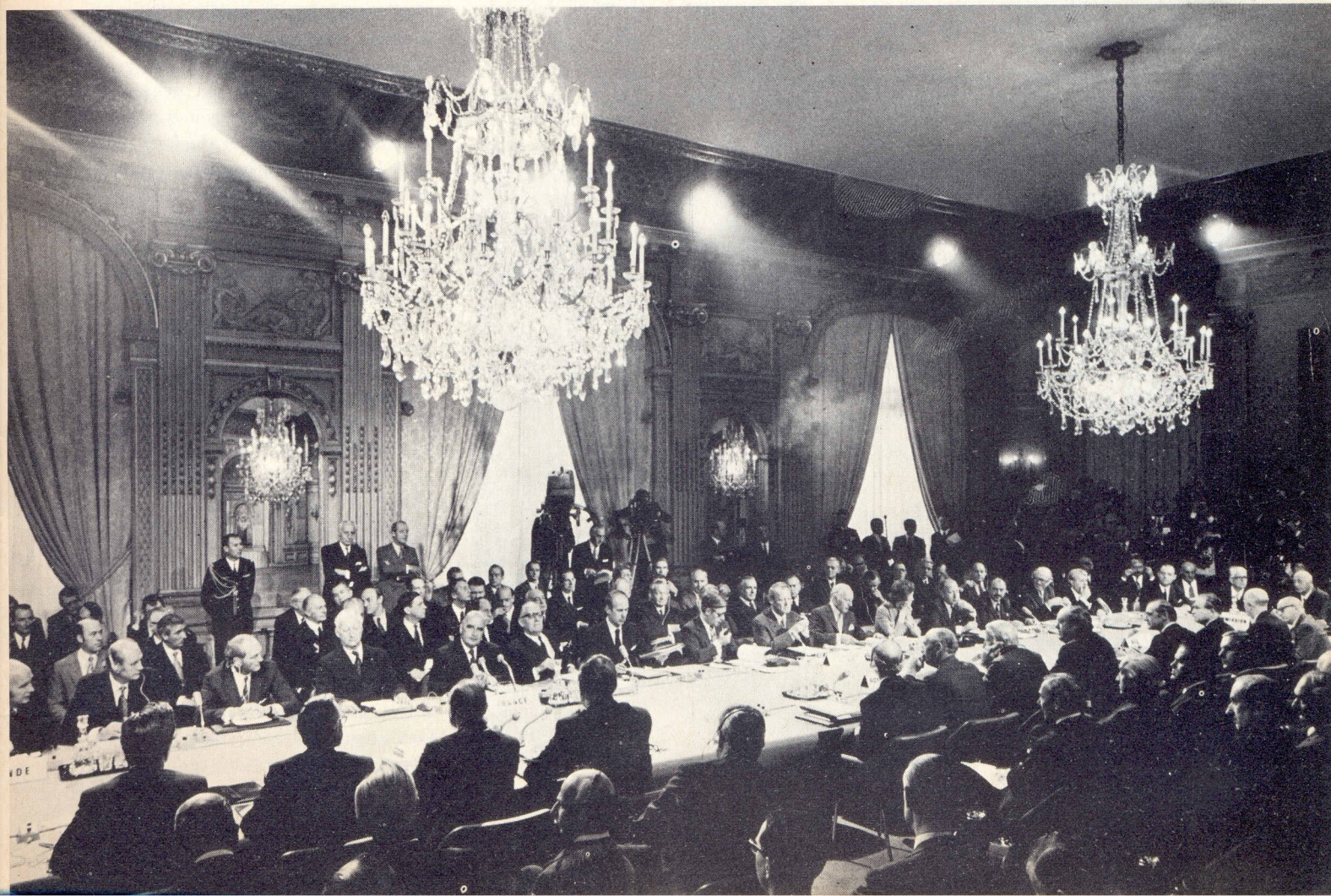
Bedenk wel dat er in het boek Daniël sprake is van zeven koppen, maar van slechts vier dieren. Daniëls luipaard had evenwel vier koppen. Dit luipaard was het symbool voor het

Macedonische Rijk van Alexander de Grote. Kort nadat Alexander het Perzische Rijk had veroverd, stierf hij, tien dagen na een overdadig banket en drinkgelag. Tien jaar later hadden zijn vier belangrijkste generaals zijn uitgestrekt imperium in vieren verdeeld, die later alle door het Romeinse Rijk werden geannexeerd. Het dier dat Johannes in het 13e hoofdstuk van Openbaring zag, was het Romeinse keizerrijk dat van 27 v.Chr. tot 476 n.Chr. bestond.

Na de val van het Romeinse keizerrijk werd het Westen door drie kleinere rijken overheerst, dat van de Vandalen, van de Heruli en van de Oostgoten. Maar deze rijken werden totaal „uitgerukt” — er bleef geen spoor van over. Er moesten derhalve nog zeven andere koninkrijken komen (verzinnebeeld door de overgebleven horens van de tien die uit de zevende kop groeiden), die zouden voortduren

HISTORISCH GEBEUREN — De staatshoofden van de negen lid-staten der pas uitgebreide EEG maken geschiedenis in hun eerste topconferentie die in oktober 1972 in Parijs gehouden werd.

Foto: Bundesbildstelle

na de val van het Romeinse Rijk, heel de middeleeuwen door en tot in onze tijd. Het herstel van het keizerrijk vond plaats in 554 n.Chr. Denk eraan dat het volgens de profetie in het 13e hoofdstuk van Openbaring 1260 jaar zou voortbestaan.

De laatste zeven regeringsperiodes, gesymboliseerd door de laatste zeven van de tien horens van het Romeinse keizerrijk, vormden als het ware een achtste koninkrijk dat te vergelijken valt met een voortzetting van Daniëls voorafgaande zeven koppen die heerschappij uitoefenden. Dit wordt uitgebeeld door het beest of dier, beschreven in het 17e hoofdstuk van Openbaring. In de middeleeuwen werd dit achtste koninkrijk het Heilige Roomse Rijk genoemd. Het begon in 554 n.Chr. onder Justinianus. Het tweede hoofd (van het Heilige Roomse Rijk dat door het beest van het 17e hoofdstuk wordt vertegenwoordigd) was in 800 n.Chr. Karel de Grote, de Frankische vorst. Na hem kwam het derde staatshoofd: de Duitse dynastie van Otto de Grote. Het vierde staatshoofd kwam uit de dynastie der Habsburgers, die culmi-

neerde in het bewind van Karel V. Het vijfde staatshoofd was Napoleon, wiens dynastie in 1814 eindigde. Deze vijf staatshoofden worden gesymboliseerd door de eerste vijf koppen van het dier uit het 17e hoofdstuk van Openbaring. In heel deze periode van opbloei en verval was religie de voornaamste instelling dat het Heilige Roomse Rijk continuïteit verleende. Religie verschaftte continuïteit wanneer de politieke macht daarin tekortschoot.

Nu was de geprofeteerde tijd waarin de apostel Johannes de volgende reeks gebeurtenissen in een visioen schijnt te hebben gezien, ongeveer de periode 1934-1937. Johannes schreef: „Het beest, dat gij zaagt, was en is niet, en het zal opkomen uit de afgrond en het vaart ten verderve; en zij, die op de aarde wonen, wier naam niet geschreven is in het boek des levens van de grondlegging der wereld af, zullen zich verbazen, als zij zien, dat het beest was en niet is en er toch zal zijn” (Openbaring 17:8, *N. Vert.*).

En vervolgens: „Hier is het verstand, dat wijsheid heeft: De zeven

koppen zijn zeven bergen, waarop de vrouw gezeten is. Ook zijn het zeven koningen: vijf ervan zijn gevallen, *een is er nog en de andere is nog niet gekomen*, en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven. En het beest, dat was en niet is, is zelf ook de achtste, maar het is uit de zeven en vaart ten verderve. En de tien horens, die gij zaagt, zijn tien koningen, die nog geen koningschap hebben ontvangen, maar één uur ontvangen zij macht als koningen, met het beest. Dezen zijn één van zin en geven hun kracht en macht aan het beest. Deze zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen — want Hij is de Heer der heren en de Koning der koningen — en zij, die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen” (Openbaring 17:9-14, *id.*).

Zo ziet u de tijd beschreven — alsof u zo omstreeks het jaar 1935 uitzag naar de wederkomst van Christus. De tien horens op de zevende kop moeten nog verschijnen, maar ze beginnen thans op te komen uit de Europese Gemeenschap. Zij beelden het allerlaatste herstel van het Heilige Roomse Rijk af. Het was de gehele middeleeuwen door — en zal dat noodzakelijkerwijze weer zijn — *een rijk waarin staat en kerk verenigd zijn*. Geen andere band is bij machte de eenheid te verschaffen, die Europa heeft nagestreefd.

In de aanhef van dit artikel zei ik dat de toetreding van Engeland tot de Europese Gemeenschap een voor-teken van een tragische situatie is. Want dit land zal voor een dilemma worden geplaatst. Zal Engeland haar traditionele parlementarisme en haar eigen anglicaanse staatskerk prijsgeven? Het zal daartoe worden gedwongen, als het blijvend een rol wil vervullen naast en met de andere negen die dat Verenigd Europa zullen vormen.

De huidige gewelddaden in Noord-Ierland vormen reeds een tragisch begin van een door vrijwel niemand voorziene godsdienststrijd, die in heel de westelijke wereld grotere omvang zal aannemen, wanneer de Europese Gemeenschap een politieke unie wordt. □

OP 1 JANUARI trad Engeland na ondertekening van het verdrag officieel toe tot de EEG. Deze hoogst belangrijke gebeurtenis zal een geweldige invloed op de toekomst van de Europese eenheid hebben.

Foto: Alfred Hennig — Plain Truth

VIETNAMBESTAND...

hoe lang zal het standhouden?

DE LANGVERWACHTE wapenstilstand in Vietnam is nu een feit geworden.

Maar zal er ware vrede komen?

Luister eens naar de voorzichtige bewoordingen van president Nguyen Van Thieu van Zuid-Vietnam: „Een ware en duurzame vrede zal afhangen van de bedoelingen en de goodwill van de communisten”. Met andere woorden: er zal slechts vrede komen indien de communisten dat wensen. President Thieu waarschuwde tevens: „Men doet er goed aan de communisten te allen tijde te wantrouwen”.

Wat de communisten van plan zijn

Dacht u dat een revolutionair regime, zoals dat van Noord-Vietnam, dat gedurende een kwart eeuw strijd voert en een miljoen man opoffert, het dan op zou geven terwille van een vel papier?

Natuurlijk niet.

Volgens generaal Vo Nguyen Giap, de minister van Oorlog van Noord-Vietnam, moet de communistische revolutie zich door geheel Vietnam voortzetten, hoewel er een wapenstilstandsverdrag is getekend. Giap heeft gezegd dat het voortzetten van de revolutie een der belangrijkste plichten is waarvoor „de communistische landgenoten van het gehele land zich geplaatst weten” nu er een „overwinning behaald is” op de *Verenigde Staten*. De sleutel tot het bereiken van wat de communisten nu „het nieuwe stadium van de revolutie” noemen, bestond eruit tot een vergelijk te komen met de beschermheer van Zuid-Vietnam, de Verenigde Staten, zodat de VS „met eer” het toneel zou kunnen verlaten.

Het is altijd de methode van de communisten geweest over vrede en

coëxistentie te praten en te laten doorschemeren dat er over vrede door onderhandelingen gepraat kan worden. Maar aan de conferentietafel onderhandelt een communist nooit werkelijk om tot vreedzame oplossingen te geraken. Hij praat slechts om *tijd te winnen*. De communisten zijn niet geïnteresseerd in wáre vrede, maar in het omverwerpen van het kapitalisme en het onderwerpen van de gehele wereld aan de dictatuur van de Communistische Partij. De Verenigde Staten zijn er kennelijk nooit achtergekomen wat het communistische plan inhoudt.

De wereldomvattende communistische beweging heeft Vietnam gebruikt als een middel om de VS intern te verzwakken en zijn prestige elders te verminderen.

Wijlen Ho Chi Minh van Noord-Vietnam waarschuwde de Fransen bijna een kwart eeuw geleden: „Jullie zullen tien van onze mensen doden en wij één van jullie, maar uiteindelijk zullen jullie er genoeg van krijgen”. Er was toen nog helemaal geen sprake van Amerikaanse interventie in Vietnam. Toen de eerste Amerikaanse gevechtstroepen voet aan wal zetten in Vietnam, lang nadat de laatste Franse soldaat vertrokken was, was de strategie van Ho nog steeds ongewijzigd. Nog in 1968 zei generaal Giap: „De mythe der onoverwinnelijkheid van de VS — die machteloze, op de H-bom steunende kolos — is voorgoed verbrokkeld”.

Vanaf haar prilste begin heeft de wereldomvattende communistische beweging het uiteindelijke doel van wereldrevolutie en -verovering nagestreefd. Er zijn geen aanwijzingen dat deze plannen verandering hebben ondergaan. Sinds 1917 is het commu-

nisme verantwoordelijk geweest voor de dood van tussen de 95 en 147 miljoen mensen. Daarbij is een derde van de wereld communistisch geworden. Communistische leiders zullen het nog niet opgeven nu pas een derde van hun doelstellingen verwezenlijkt is.

De nieuwe Amerikaanse rol

De Amerikanen zijn in een geheel andere stemming uit de Vietnam-episode te voorschijn gekomen. „De tijd is nu voorbij”, zei president Nixon in zijn inaugurele rede, „dat Amerika elk in een ander land voorkomend conflict tot het zijne maakt...” De Amerikaanse regering en natie zijn ziek en uitgeput door het gebeuren in Vietnam. De VS heeft „er genoeg van gekregen” om de woorden van Ho Chi Minh te gebruiken. Als ergens in de toekomst Amerikaanse interventie gerechtvaardigd mocht blijken, bestaat er thans een veel grotere kans dat het land er niet bij betrokken wenst te worden. Het Franse blad *L'Express* drukte het onlangs nog sterker uit: „*Isolationisme* in de VS is bezig een overheersende politieke factor te worden. En Europa, in geval van gevaar van buitenaf, zal niet langer op de Verenigde Staten als een onbetwistbare bondgenoot kunnen rekenen.”

Het bestand in Vietnam maakt Indo-China kwetsbaar voor een communistische overname. *Overname* is de naam van het communistische spel. Nu de VS verdwenen is, zullen de Noordvietnamese strijdkrachten ongetwijfeld vroeg of laat een gedurfde nieuwe zet wagen. Hun doel van nationale hereniging van Noord- en Zuid-Vietnam door middel van (zonodig) wapengeweld is nooit veranderd — en zal nooit veranderen. □

De verrassende herkomst van

PASEN

Wat is de oorsprong van Pasen? Zijn paasgebruiken echt christelijk? U zult zich verbazen over de herkomst van Pasen en wat de Bijbel erover zegt.

door William F. Dankenbring

WAT HEBBEN gekleurde eieren en paashazen te maken met Christus en Zijn leer? Heeft u zich dat ooit afgevraagd? Wat is de herkomst van „op zijn paasbest gekleed zijn” en van paasbroden? En wat is de betekenis van paasvuren?

Miljoenen mensen denken dat deze traditionele gebruiken christelijk zijn en daarom wel moeten teruggaan tot de tijd van de vroeg-christelijke Kerk. Toch kennen maar weinig mensen de juiste herkomst van Pasen, of waarom de het christendom belijvende wereld vandaag de dag deze bepaalde feestdag viert.

De ware geschiedenis van de oorsprong van Pasen is boeiend. We zullen in dit artikel het prille begin nagaan van de viering van het lentefeest dat Pasen wordt genoemd, de oorsprong van vele van de huidige paasgebruiken leren kennen en zien op wat voor verbazingwekkende wijze

PAASDIENST BIJ OCHTENDGLOREN in de Hollywood Bowl in Californië, die door duizenden mensen bijgewoond wordt, is in feite een moderne versie van een oeroud voorjaarsgebruik

Foto: John Kilburn — Plain Truth

deze oude gebruiken zich een plaats hebben veroverd in het huidige christendom. Geen verhaal is zo verwonderlijk als dit.

De dag van een heidense godin

Het Nederlandse woord „Pasen” bevat als zodanig geen aanduiding dat de gebruiken die ermee in verband staan, teruggaan tot het grote heidense voorjaarsfeest.

In andere talen komt men evenwel het niet-christelijke element direct tegen, o.a. in het Engelse „Easter” en het Duitse „Ostern”, die beide dezelfde herkomst hebben (*Eostur, Eastur, Ostara, Ostar*), wat voor de Noormannen betekende het jaargetijde van de rijzende of wassende zon — het jaargetijde van nieuw leven. Deze woorden werden door de oude Europeanen gebruikt om het „feest van het nieuwe leven” in de lente aan te duiden.

Deze woorden gaan terug tot een tijd lang vóór het christendom. Oorspronkelijk hadden ze betrekking op de verheerlijking van de lentezon, die opkwam in het oosten en nieuw leven

op de aarde bracht. De Teutoonse lentegodin noemde men *Eostre*. „Easter” of „Ostern” bestond dus al eeuwen vóór het christendom.

Maar hoe staat het met de talloze gebruiken die met deze dag samen gaan — de chocolade paashazen, de paaseieren en de paasvuren?

Opnieuw zal het u verbazen te horen dat rode, blauwe, gele of groene eieren, als symbool van de vernieuwing van het leven, deel uitmaakten van een gebruik dat teruggaat tot op vele eeuwen vóór de geboorte van Christus. Het gebruik van eieren, symbool van vruchtbaarheid in vele landen, kan gemakkelijk tot oude heidense tradities worden teruggeleid. Hetzelfde is het geval met de paashaas. Dit dier dat zich snel voortplant, was een oud vruchtbaarheidsymbool. Kinderen die z.g. door een haas neergelegde paaseieren zoeken, nemen dus onwetend deel aan een oude vruchtbaarheidsrite.

En hoe staat het met het zich op zijn paasbest kleden? Gaat dat ook terug tot op de dagen in de oudheid toen de heidenen zich uitdosten met

nieuwe hoeden en kleren ter ere van hun lentegodin?

Het antwoord is ja. De geleerden kunnen het zich uitdossen voor Pasen terugvoeren tot op overeenkomstige ritens in het oude Duitsland, Griekenland en zelfs India.

Paasbroden werden merkwaardig genoeg door de heidense Saksers gegeten ter ere van hun godin van het licht. De Mexicanen en Peruvianen kenden een soortgelijk gebruik. In feite was het gebruik van het eten van paasbrood praktisch overal in de oude heidense wereld in zwang!

En hoe staat het met de paasvuren die nog in sommige delen van ons land en Duitsland worden ontstoken? Ook dit gebruik kan helemaal tot op de heidense oudheid worden teruggevoerd. „De voorjaarsvuren, ontstoken om hun vruchtbaar makende kracht over te brengen op mens, dier en akker, kregen... de naam van paasvuren. Men sprong door de vlammen en dreef het vee erdoorheen, de neerslaande rook en het verkoolde hout schonken wasdom aan de velden... Bij voorkeur richt men het paasvuur aan op een hoogte... of op een paasweide (Denekamp). Oorspronkelijk stond in het midden van de houtmijt een paal met aangebonden rad, voorstelling van het zonnrad. Evenals dit rad de zon weer op gang moest helpen bij haar nieuwe loop, moesten de voorjaarsvuren haar wellicht warmte toevoeren” (*Nederlandse volksgebruiken bij hoogtijdagen*, door dr. C. Cath. v.d. Graft, blz. 49-50).

Kortom, de hedendaagse paasgebruiken zijn dus diep geworteld in het oude heidendom — eeuwen vóór de geboorte van Christus — en de ritens ervan zijn nauwelijks veranderd.

Het oudste paasverhaal

Uit de literatuur van de oude Sumeriërs in Mesopotamië stamt de oudste legende van de dood en opstanding van een heidense godheid — het eerste paasverhaal.

Tammoez, wiens naam „ware zoon der diepe wateren” betekent, was gehuwd met de godin Inanna of Ishtar, de „moedergodin”, die moeder

Aarde voorstelde. Volgens de legende was Inanna, toen Tammoez stierf, diepbedroefd, en volgde hem naar de onderwereld, het rijk van Eresjkigal, koningin der doden. Tijdens haar afwezigheid verloor de aarde haar vruchtbaarheid, wilden de gewassen niet meer groeien en paarden de dieren niet langer — al het leven werd bedreigd. Toen zond Ea, de god van het water en de wijsheid, een bode uit de hemel naar de onderwereld om Inanna of Ishtar terug te halen. De bode bespreekte Inanna en Tammoez met het levenswater, dat hen in staat stelde voor zes maanden van het jaar naar het licht van de zon terug te keren. Dientengevolge keerde Tammoez elk jaar voor zes maanden naar het dodenrijk terug, volgde Inanna hem en bewoog haar smart Ea hen weer te redden.

Deze oude legende, die in het Midden-Oosten wijd bekend was, verbreidde zich naar Fenicië en Syrië, waar Tammoez Adon, en Inanna Astarte werd genoemd. In Griekenland kregen zij de namen Adonis en Aphrodite. De oorspronkelijke legende onderging op zijn reis naar andere landen vele wijzigingen, maar het hoofdthema van de dood in de herfst en de opstanding in de lente bleef. In Klein-Azië werd Adonis, Attis en zijn vrouw-moeder Cybele, Rhea of Dindymene genoemd. De Egyptische mythe van Osiris, die (in deze versie) zijn zuster Isis huwde, de

grote moedergodin van het Egyptische pantheon, heeft dezelfde oorsprong.

De Egyptische Osiris, ter dood gebracht door Set, werd naar men zei weer tot leven gebracht en kwam te voorschijn uit een sarcofaag (of uit een gebroken ei). Toen hij uit de dood was herrezen, werd hij heerser van de Doeat of onderwereld en rechter der levenden en doden. Hij werd genoemd „Eeuwigheid en Eeuwigdurend”, de gene die zou terugkomen om op aarde te heersen.

Alan Watts zegt in *Easter, Its Story and Meaning*: „Het zou vervelend worden alles in detail te beschrijven dat aan ons werd overgeleverd met betrekking tot de verschillende erediens ten voor Tammoez, Adonis, Kore, Dionysus en vele anderen... Sommige erediens ten werden gehouden op de voorjaarsnachtevening of daaromtrent, en andere omstreeks midzomer. Maar het thema dat bij alle voorkomt — het drama van dood en opstanding — maakt ze tot de voorlopers van het christelijke Pasen en derhalve van de eerste 'paasdiensten'” (blz. 58).

James George Frazer schrijft in zijn bekende werk over religie en magie, *The Golden Bough*: „Als we bedenken hoe vaak de Kerk er behendig in slaagde de spruiten van het nieuwe geloof te enten op de oude stam van het heidendom, mogen we aannemen dat de paasviering van de gestorven en herrezen Christus werd geënt op een overeenkomstige erediens ten voor de gestorven en herrezen Adonis, die... in hetzelfde jaargetijde in Syrië plaatsvond” (blz. 345).

Frazer wijst op de opvallende overeenkomst tussen de erediens ten voor Adonis en de Oosterse ritens die in Griekenland, Sicilië en Zuid-Italië in acht worden genomen. Hij merkt op dat de kerkelijke autoriteiten er hun redenen voor hadden, de ritens voor de herrezen Adonis te adopteren om de herrezen Christus te herdenken.

Bij de analysering van de vreemde gebruiken van de heidenen en de verbazingwekkende overeenkomst daarvan met bepaalde „christelijke”

Fotos: Laenderpress

HET ONTSTEKEN VAN PAASVUREN (boven) is een traditie in een groot deel van Europa dat tot vóór het christendom teruggaat. Bont geverfde eieren (hiernaast onder) waren reeds in het oude Egypte in zwang.

gebruiken van vandaag, werd Watts ertoe geleid te schrijven: „Op het eerste gezicht is het verrassend zo vele van deze verhalen en symbolen van dood-en-opstanding op zo veel verschillende plaatsen aan te treffen. De punten van overeenkomst tussen het Christusverhaal enerzijds en de mythe en het ritueel van oude en 'heidense' erediensten anderzijds, lijken nu en dan ontstellend veel op een samenzwering” (*Easter, Its Story and Meaning*, blz. 22).

Een „samenzwering”?

Het antwoord kan zonder enige moeite worden gevonden in de historische beschrijving van hoe dit feest zich in de christelijk noemende Kerk binnendrong en door dit feest te vergelijken met het bewijsmateriaal uit de Bijbel.

De bijbelse traditie

U kunt uw Bijbel nauwgezet nagaan, maar u zult geen bewijs vinden dat de apostelen of de nieuwtestamentische Kerk ooit de Paaszondag herdachten.

Een nauwgezette bestudering van het Nieuwe Testament zal aantonen dat het tijdstip van de opstanding van Jezus helemaal niet op zondagmorgen viel. Heeft u zich ooit afgevraagd hoe drie dagen en drie nachten — zie Mattheus 12:40 — geperst kunnen

worden tussen vrijdagavond na zons- ondergang en zondagmorgen bij zons- opgang? Er is kennelijk iets niet in orde met de algemeen aanvaarde traditie. (Ons gratis boekje *De opstanding was niet op zondag!* doet het juiste tijdstip en de juiste vol- orde der gebeurtenissen uit de doe- ken.)

Maar als de jonge Kerk dan niet Pasen vierde, wat vierde ze dan wel?

Hier volgt het antwoord. Het Pascha was een plechtige, heilige dag in Israël (zie Exodus 12). De God van Israël „ging voorbij” aan de geknechte huizen van Israël en sloeg de eerst- geboren van de Egyptenaren. Het Pascha werd elk jaar in de lente gevierd op de veertiende dag van de Hebreeuwse maand Nisan, 's avonds, door het eten van gebraden lamsvlees en kruiden (zie Exodus 12). Dit voorschrift moest als een eeuwige inzetting gevierd worden (Exodus 12:14, 24).

In de dagen van Christus vierden de joden nog steeds het Pascha. Christus en Zijn discipelen vierden het. Deze plechtige, heilige dag wordt 48 maal in het Oude Testament en 28 maal in het Nieuwe Testament met name genoemd.

In Lukas 22 zien we dat, terwijl Jezus en Zijn discipelen Christus' laatste Pascha vierden, Jezus het

ritueel wijzigde. Toen het uur voor het eten van de paasmaaltijd was aangebroken, stelde Jezus de ritus in die vaak het „Avondmaal” of „com- munitie” wordt genoemd. Hij zei Zijn discipelen uit de drinkbeker te drin- ken, als symbool van Zijn bloed dat voor onze zonden vergoten zou wor- den; en van het ongezuurde brood te eten, als symbool van Zijn lichaam dat voor onze lichamelijke zonden zou worden gebroken, als een ge- dachtenis — een herinnering — aan Zijn allerhoogste offer (Lukas 22:14- 20).

Aldus wijzigde Christus de symbol- en van het oude Pascha, dat voor eeuwig was ingesteld. Hij schafte deze plechtige, heilige dag niet af. Neen, Hij *wijzigde* slechts de wijze waarop deze gevierd moest worden. Het paaslam, het symbool van de Messias, moest niet langer worden geslacht; daarvoor in de plaats symboliseren nu het drinken van de wijn en het eten van het ongezuurde brood het lijden en de dood van de Messias, de Christus, voor onze zonden.

Maar wat, zult u zich afvragen, heeft deze plechtige, bijbelse, heilige dag met Pasen te maken?

Nergens in het Nieuwe Testament wordt er melding van gemaakt dat de christenen van de jonge Kerk ooit Paaszondag vierden. Maar er zijn bewijzen dat zij, zoals Christus het beval, wel elk voorjaar, op de veer- tiende dag van Nisan, Pascha bleven vieren, ter gedachtenis aan het offer van Christus voor onze zonden! Op welke wijze sloop Pasen dan de zich christelijk noemende Kerk binnen?

„De eeuw van schaduwen”

De tekst van Handelingen 12:4 toont aan dat Lukas, de schrijver van het boek Handelingen, erkende dat het Pascha nog bestond en werd gevierd toen hij het boek Handelingen schreef. Op gelijke wijze gaf de apostel Paulus te kennen dat christenen het Pascha vierden toen hij de eerste Brief aan de Corinthiërs schreef (zie 1 Corinthe 5:7-8; 11:20-34).

Maar nadat het Nieuwe Testament helemaal afgesloten was en nadat alle apostelen waren gestorven, vond er

een verandering plaats. De kerkhistoricus J. Hurlbut beschrijft de eeuw die daarop volgde als „de eeuw van schaduwen”.

Hurlbut zegt: „Na de dood van Paulus hangt er vijftig jaar lang *een gordijn over de kerk*, waar we tevergeefs proberen doorheen te zien; en als het ten slotte oprijst, omstreeks 120 n.Chr. door de geschriften van de eerste kerkvaders, ontwaren we een kerk die *in vele opzichten sterk afwijkt* van die uit de dagen van... Petrus en... Paulus” (*The Story of the Christian Church*, blz 41).

Hurlbut vervolgt op blz. 60: „Gedurende vijftig of zestig jaar na de dood van... Petrus en... Paulus *laat de geschiedenis van de kerk een hiaat zien*”.

Wat was er gebeurd? Het antwoord bevindt zich in de Bijbel: er was reeds in de dagen van de apostel Paulus een samenzwering gesmeed om heidense gebruiken onder de naam van „christelijk” in te voeren (zie Galaten 1:6-9; 2 Corinthe 11:13-15; 2 Timotheus 4:3-4). In de laatste dagen van de apostel Johannes was deze samenzwering in sommige streken zó machtig geworden dat *ware christenen* uit de gevestigde plaatselijke kerken werden gestoten! (3 Johannes 9, 10.)

De langdurige strijd

Omstreeks 154 n.Chr. reisde Polycarpus, die het Pascha met de apostel Johannes en andere apostelen had gevierd, naar Rome ter bespreking van de kwestie van het Pascha en het paasfeest met Anicetus, de bisschop te Rome. Toentertijd kon de een de ander niet overreden zijn gebruik op te geven. De kerkhistoricus Eusebius uit de vierde eeuw schreef:

„Zo min Anicetus Polycarpus kon overreden het Pascha niet te vieren, omdat deze het altijd met Johannes, de discipel van onze Heer, en de overige apostelen met wie hij was verbonden, had gevierd; zo min kon Polycarpus Anicetus overreden het Pascha te vieren, die zei dat hij verplicht was het gebruik [Paaszon-dag] van de presbyters vóór hem te handhaven” (*Kerkgeschiedenis*, boek V, hoofdstuk 24).

Voordat het paasfeest over de gehele wereld werd aanvaard, was er sprake van een verbitterde en langdurige strijd. In de dagen van keizer Commodus (180-192 n.Chr.), toen Victor bisschop van Rome werd (190 n.Chr.), spitste het geschil zich toe. De historicus Eusebius vermeldt:

„Er was omstreeks die tijd een uitgebreide discussie op gang gekomen naar aanleiding van een meningsverschil met betrekking tot het tijdstip van de viering van het Pascha. De kerken van geheel Azië waren op grond van een oudere traditie van mening dat zij de *veertiende dag der maand* voor het feest van het *Pascha van de Heiland* dienden aan te houden, op welke dag de joden bevolen was het paaslam te slachten... Maar... *het was in de kerken van de rest van de wereld niet gebruikelijk het op deze wijze te vieren...*” (*Kerkgeschiedenis*, boek V, hoofdstuk 23).

Zelfs in de tweede eeuw n.Chr. namen Gods gemeenten in Azië een ander standpunt in dan dat van de meerderheid. Polycrates, hun leider, schreef aan Victor, bisschop van Rome, het volgende:

„Wij vieren derhalve *de echte dag; zonder er iets aan toe te voegen of er iets van af te doen*” (hoofdstuk 24). Hij haalde christenen uit het Nieuwe Testament aan, met inbegrip van Filippus en de apostel Johannes, en stelde: „Zij allen vierden de veertiende dag van het Pascha overeenkomstig het evangelie, zonder daarvan in enig opzicht af te wijken, maar in naleving van de geloofsregel” (*id.*).

Op ontvangst van deze brief ontstak Victor, de bisschop van Rome, in woede. Eusebius vermeldt: „Daarop trachtte Victor, de bisschop van Rome, de kerken van geheel Azië, tezamen met de kerken in naburige landen, als onrechtzinnig, van de kerkelijke eenheid uit te sluiten. En hij maakt dit door middel van brieven openbaar en proclameert dat alle broeders aldaar volledig geëxcommuniceerd zijn” (*id.*).

Hoewel Victor op dat tijdstip ervan weerhouden werd dit dreigement ten uitvoer te brengen, bleef de contro-

verse tot in de vierde eeuw voortduren.

Het invoeren van Pasen

In het begin van de vierde eeuw n.Chr. werd het christendom (in naam) officieel de staatsgodsdienst van het Romeinse Rijk. Vrijwel iedereen verzocht tot de nieuwe Kerk te worden toegelaten en bijna niemand werd afgewezen. Hurlbut zegt van dit tijdvak: „De erediensden werden steeds schitterender, maar zij hadden minder geestelijke diepte en oprechtheid dan die in vroegere tijden. De vormen en plechtigheden uit het heidendom slopen geleidelijk de erediensden binnen. Sommige van de heidense feesten *werden kerkelijke feesten onder een andere naam en voorwerp van verering*” (*The Story of the Christian Church*, blz. 79).

Eén van deze heidense feesten die door grote aantallen zich christen noemende mensen werden overgenomen en door de leiders van de volkskerk werden bevestigd, was het Paasfeest!

Keizer Constantijn, die het grootste deel van zijn leven een toegewijd zoonanbidder was geweest, omhelsde heel laat in zijn leven het „christendom”. Maar hierbij gaf hij zijn heidense gebruiken en feestdagen niet op.

Het concilie van Nicea (325 n.Chr.), waar de „paaskwestie” op de agenda was geplaatst ter bereiking van een regeling, werd gehouden onder voorzitterschap van Constantijn. In een poging de met elkaar in strijd zijnde gebruiken van „christenen” in het gehele Romeinse Rijk met elkaar in overeenstemming te brengen, verzocht hij zijn geestelijke leiders een universele dag voor de viering van Pasen vast te stellen, zodat alle volken van zijn Rijk dit feest op dezelfde dag zouden vieren. Het was op het concilie van Nicea dat de paasdatum werd vastgesteld op de eerste zondag na de volle maan volgend op de voorjaarsevening.

De kerkelijke voormannen uit die tijd waren van mening dat het ter verovering van de wereld voor de „christenheid” verstandig zou zijn tot

een compromis te komen met de heidenen in het gehele Rijk. Aangezien het gewone volk aan hun heidense gebruiken gewend waren en geheel opgingen in hun heidense feestdagen, bedacht men een methode om het heidendom en het nominale „christendom” met elkaar in overeenstemming te brengen. Ze „doopten” eenvoudig heidense gebruiken en maakten ze daardoor uiterlijk en in naam „christelijk”. Het resultaat? Heidenen begonnen in drommen de Kerk binnen te stromen. Ze behielden dezelfde feestdagen en vervulden dezelfde rituelen, maar ze deden het nu voor „Christus” in plaats van voor Astarte of Tammoez! Ze hadden echter niet begrepen wat het betekende berouw te hebben en zich te bekeren.

En dat is de wijze waarop de viering van Paaszondag de zich christelijk noemende Kerk is binnengeslopen.

Waarom Pasen verkeerd is

„Maar wat voor verschil maakt het eigenlijk?”, zouden velen kunnen vragen. „Paaszondag is inderdaad afkomstig van heidense gebruiken, maar vieren we het niet als een christelijke feestdag, ter ere van Christus en Zijn opstanding? Ik zie er in de grond van de zaak niets verkeerd of slechts in!”

In de eerste plaats is Pasen geen herdenking van de opstanding. De opstanding was niet op zondag. Evenmin viel de kruisiging op een z.g. „Goede Vrijdag”. En in de tweede plaats staat het ons mensen niet vrij onze eigen methode om God te vereren te kiezen!

Koning Salomo werd geïnspireerd te schrijven: „Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood” (Spreuken 14:12; 16:25, *N. Vert.*).

Jezus Christus zei: „De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door de mond Gods uitgaat” (Mattheus 4:4; Lukas 4:4).

De vraag waar alles om draait is: wat zegt God over het overnemen van heidense gebruiken en het „christelijk-maken” ervan?

Jeremia 10:2: „Zo zegt de Heer:

Leert de weg der heidenen niet, en ontzet u niet voor de tekenen des hemels, dewijl zich de heidenen voor dezelve ontzetten”.

Deze woorden zijn niet mis te verstaan.

God zegt in de Bijbel dat de duivel en Satan „de gehele wereld verleidt” (Openbaring 12:9). Wilt u met de wereld meegaan in zijn verleiding? Sprekend over het godsdienstige stelsel en de godsdienstige gebruiken van deze moderne wereld zegt God tot Zijn volk: „Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt” (Openb. 18:4).

Behoort u maar op te trekken met de massa en paasdiensten bij te wonen? God zegt: „...Want wat heeft gerechtigheid gemeen met weteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?... Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Heer, en houdt niet aan het onreine, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heer, de Almachtige” (2 Corinthe 6:14, 17 en 18, *N. Vert.*).

God zond het Israël uit de Oudheid in gevangenschap omdat het volk Zijn geboden overtrad en heidense gebruiken begon na te volgen, en heidense tradities, gewoonten en bijgeloof in de eredienst voor God begon op te nemen (zie 2 Kon. 17; Jeremia 44; Ezechiël 8). Moeten wij hen in hun dwalingen volgen?

De vraag is of wij al dan niet bereid zijn God vol vertrouwen te gehoorzamen, zelfs al begrijpen we niet ten volle waarom Hij ons gebiedt iets te doen. Het leren van deze op geloof gebaseerde gehoorzaamheid is van doorslaggevende betekenis niet alleen voor ons leven hier en nu, maar ook voor alle eeuwigheid.

Of we al dan niet heidense gebruiken met het etiket „christelijk” vieren, maakt voor God een groot verschil. Laten wij daarom terugkeren naar het zuivere, onveranderde en onvervalste geloof dat eens aan de heiligen werd overgeleverd. □

Wanneer is Christus opgestaan?

Geloof het of niet, maar Paaszondag is geen herdenking van de opstanding van Jezus Christus. Christus is niet op een zondagochtend opgestaan en Hij is ook niet op „Goede Vrijdag” gestorven. Lees het onweerlegbare bijbelse bewijs hiervan in dit zorgvuldig gedocumenteerde boekje. Schrijf ons om uw gratis exemplaar.

Hedendaags „christendom”

contra

CHRISTUS

Slechts heel weinig mensen beseffen het in het oog springende verschil tussen het hedendaagse christendom en de oorspronkelijke leer van Christus. De meeste zich „christen” noemende mensen zijn in werkelijkheid helemaal geen christenen.

door Roderick C. Meredith

„SINDS ik hier ben”, vertelde een Afrikaanse student zijn blanke vriend, „ben ik tot de ontdekking gekomen dat de blanken eigenlijk twee goden hebben — een over wie zij ons hebben geleerd en een andere tot wie zij bidden. Op de zendingsschool heeft men mij geleerd dat het bijgeloof van mijn voorouders die afgodsbeelden vereerden en in toverkunst geloofden, verkeerd was op het belachelijke af. Maar jullie aanbidden grotere afgodsbeelden — auto’s en elektrische apparaten. Ik kan werkelijk niet zien wat voor verschil dat maakt.”

Deze gedesillustreerde jongeman was het duidelijk geworden dat het huidige „christendom” ver van de oorspronkelijke onderwijzingen van Christus was afgedwaald. En deze ontdekking kwam hard bij hem aan.

Zijn hedendaagse christenen dan allemaal huichelaars geworden? Heb-

ben zij zich afgekeerd van de eenvoudige leer die Jezus onderwees?

Wat heeft Christus hiermee te maken?

Laten wij eens een toepasselijk voorbeeld nemen. Jezus Christus heeft gezegd: „Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben, en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief . . . bidt voor degenen . . . die u vervolgen” (Mattheus 5:43-44).

Hebben de zich christen noemende mensen in onze westerse beschaving in navolging van Christus hun vijanden lief en keren zij hun de andere wang toe (Mattheus 5:39), zoals Zijn gebod luidt? Natuurlijk niet. Dat zou onpraktisch zijn zegt men ons.

De grootste en bloedigste oorlogen van de hele geschiedenis werden grotendeels en hoofdzakelijk gevoerd

in Europa, het hart van de westerse, christelijke beschaving.

Waren de mannen, vrouwen en zelfs kinderen die aan deze oorlogen deelnamen, waarachtige volgelingen van de nederige timmerman van Nazareth die gezegd heeft: „Hebt uw vijanden lief”? Vergeet niet dat deze mensen zichzelf, met de naam van Christus, „christenen” noemden.

Het schijnt dat vrijwel alle westerse godsdiensten, levensbeschouwingen en sekten voor hun ideeën, leerstellingen en praktijken hardnekkig de naam van Christus blijven gebruiken, ook al zijn zij daarin nog zo ver afgedwaald van de leer van Christus. Vroeger kwamen de heidenen er althans eerlijk en openlijk voor uit dat zij afgoden aanbaden.

Het gebruik van Christus’ naam bewijst nog niets

Sinds de tijd van de omwandeling op aarde van Gods Zoon is de naam

van Christus als etiket geplakt op alles wat zich als heidense, verdorven mensenwijsheid aandiende! Het feit dat veel leerstellingen, ideeën en praktijken van mensen zich met de naam „christelijk” tooien, bewijst absoluut niets!

Zijn deze ideeën en instellingen afkomstig van Christus? Zijn zij in overeenstemming met Zijn onderwijzingen en volgen zij Zijn voorbeeld? Hoe kunt u zekerheid hierover krijgen?

Wat was precies de leer van Jezus Christus?

Het authentieke antwoord op deze vraag is alleen te vinden in het door God ingegeven getuigenis van wat Jezus werkelijk leerde en in het volmaakte voorbeeld dat Hij ons ter navolging heeft gegeven. Dit geïnspireerde getuigenis vindt u in uw eigen Bijbel.

Laten wij met deze vragen voor ogen eens eerlijk, onbevangen en onbevooroordeeld de Bijbel hierover naslaan.

Wat heeft Jezus — de grondlegger van het ware christendom — werkelijk geleerd en gedaan? En vergeet niet dat een echte „christen” iemand is die *Christus* en Zijn leer volgt!

Wat leerde Christus?

In het begin van Zijn optreden als leraar „kwam Jezus in Galilea, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabijgekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie” (Markus 1:14-15).

Het woord „Koninkrijk” hier wil zeggen „heerschappij”. Jezus sprak hier over de aanstaande heerschappij van God op aarde. Hij gebod: „Bekeert u, en gelooft het Evangelie”!

„Zich bekeren” betekent dat u zoveel berouw hebt dat u niet alleen bereid bent niet langer te leven in wat de theologen „zonde” noemen, maar ook dat u bereid bent rechtsomkeert te maken. Maar wat is eigenlijk zonde? Het antwoord van God luidt: „Ieder die de zonde bedrijft overtreedt ook de wet; want de zonde is de wetsovertreding” (1 Johannes 3:4, *Leidse vertaling*).

Wij moeten dus berouw hebben over het feit dat wij Gods heerschappij ongehoorzaam zijn wanneer wij Zijn wet overtreden!

Maar wat zegt „men” hierover? Volgens vele kerkelijke leiders is de uiteindelijke maatstaf voor goed en kwaad niet het goddelijke gebod, maar een ieders subjectieve opvatting van wat goed is voor hemzelf. „Wij zijn bevrijd van de wet”, zo betogen zij.

Hierop antwoordt Christus:

„Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen” (Mattheus 5:17). Volgens kenners van de Griekse taal betekent het woord dat hier als „vervullen” is vertaald, niet slechts „doen of uitvoeren”, maar ook „gehéél vervullen”. Met andere woorden, in Zijn eigen leven vervulde en volvoerde Jezus ten volle Gods geestelijke wet naar de bedoeling en strekking ervan — de wet die u gebiedt God lief te hebben met geheel uw kracht en uw naaste lief te hebben als u zelve. Christus gaf ons hierin tevens een voorbeeld, opdat wij Zijn voetstappen zouden navolgen (1 Petrus 2:21).

In diezelfde prediking zegt Jezus verder: „Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen” (Mattheus 5:19, *N. Vert.*). Volgens de onderwijzing van Jezus moet u dus zelfs het kleinste van Gods geboden zowel zelf doen als aan anderen leren, als u groot wilt worden in Zijn Koninkrijk. Dit is precies het omgekeerde van wat het „christendom” tegenwoordig gewoonlijk verkondigt. Waarschijnlijk heeft u geleerd dat Jezus Gods wet heeft afgeschaft.

God gaf ons een geestelijke wet

Christus liet ons zien dat wij, alleen al door onze naaste te haten — en daarin schuilt al de geest van moord — schuldig worden ten aanzien van Gods geestelijke wet (Mattheus 5:21-

26). Hij beschreef in duidelijke beoordeningen hoe iemand echtbreuk kan plegen, niet slechts door het in feite te doen, maar ook reeds wanneer hij een andere vrouw alleen maar begeert (vers 27-28).

Lees deze voorbeelden in uw eigen Bijbel. Denk erover na. In geen van die gevallen is daarin sprake dat Gods wet wordt afgeschaft, integendeel, zij wordt nog meer verplichtend voor ons gemaakt!

Het vijfde hoofdstuk van Mattheus eindigt met Jezus' vermaning: „Weest dan ... volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is” (vers 48).

Gehoorzaamheid aan God en Zijn wet is het thema van de gehele bergrede. In Mattheus 7:21 zegt Jezus: „Niet een ieder, die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet de wil van Mijn Vader, Die in de hemelen is”.

Later kwam een jongeman tot Hem en vroeg: „Goede Meester, wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe? En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan, *onderhoud de geboden*” (Mattheus 19:16-17). Vervolgens noemde Jezus enkele van de tien geboden (vers 18-19). In dit korte onderhoud wees Christus wederom met nadruk op het beginsel van gehoorzaamheid.

Zullen er wetten zijn in Gods Koninkrijk?

Sprekend over het goede nieuws dat Hij verkondigde, verklaarde Jezus: „De wet en de profeten gaan tot Johannes; sinds die tijd wordt het evangelie gepredikt van het Koninkrijk Gods en ieder dringt zich erin. Gemakkelijker zouden hemel en aarde vergaan, dan dat er van de wet één tittel zou vallen” (Lukas 16:16-17, *N. Vert.*). Hier toonde Jezus aan dat Gods Koninkrijk of heerschappij verbonden is met Gods wet. Hij liet zien dat die wet nooit zou ophouden van kracht te zijn! Daarna maakte Hij duidelijk over welke wet Hij sprak (vers 18) door nader in te gaan op

het gebod aangaande echtbreuk — een van de tien geboden!

Dus het goede nieuws van Gods Koninkrijk — iets dat door de overgrote meerderheid van het hedendaagse christendom niet wordt begrepen noch gepredikt — is verbonden met Gods wet zoals die is vervat in de tien geboden. Jezus heeft zich gedurende Zijn leven altijd aan deze wet gehouden en er een grotere draagwijdte aan gegeven. Hij zei: „Ik heb de geboden Mijns Vaders be waard” (Johannes 15:10).

Na Zijn opstanding, toen Christus Zijn discipelen opdroeg Zijn boodschap aan alle volken te prediken, gebod Jezus hen: „Gaaf dan heen, onderwijst al de volken, dezelve depende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des heiligen Geestes; *lerende hen onderhouden* ALLES wat Ik u geboden heb” (Mattheus 28:19-20).

Hier vertelt Jezus Zijn discipelen dus duidelijk en onomwonden dat zij moesten uitgaan om aan alle volken precies dezelfde boodschap van gehoorzaamheid aan Gods wet en Zijn bestuur te prediken die Hij hen zelf had verkondigd. Toch zijn er tegenwoordig veel theologen en kerkelijke voormannen die zich verzetten tegen de lering dat Gods geboden gehoorzaamd moeten worden. Zij beweren dat de „tien geboden uit de tijd zijn”!

Het is duidelijk, zoals die Afrikaanse student in de aanvang van dit artikel opmerkte, dat het huidige christendom wel heel ver is afgedwaald van de eenvoudige leer van Jezus!

Heeft Jezus een volmaakt voorbeeld gegeven?

Denk eraan dat een christen iemand is die het voorbeeld van Jezus letterlijk navolgt! Jezus was het „licht” dat God in de wereld heeft gezonden om de mens te laten zien hoe hij moet leven. „Het ware licht, dat iedere mens verlicht, kwam in de wereld” (Johannes 1:9, *Willibrordvertaling*). De geïnspireerde Petrus schreef dat Jezus Christus op aarde heeft geleefd en ons daarmee een voorbeeld heeft gegeven, opdat wij

Zijn voetstappen zouden navolgen (1 Petrus 2:21). Jezus gehoorzaamde God. Hij zondigde niet — en zonde is de overtreding van de wet. Of beter gezegd, Hij gehoorzaamde God en was bereid voor anderen te lijden en daarmee gaf Hij ons een voorbeeld ter navolging.

De apostel Johannes schreef onder goddelijke inspiratie: „Die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf alzo wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft” (1 Johannes 2:6).

In de Willibrordvertaling wordt deze passage in eigentijdse taal als volgt weergegeven: „Wie aanspraak maakt op verbondenheid met God, moet leven juist zoals Christus geleefd heeft”.

Jezus leidde een leven van geven en dienen. Hij gedroeg zich als een ambassadeur van een buitenlandse mogendheid — Gods heerschappij in de hemel die spoedig op aarde zal komen om overal de plaats in te nemen van aardse regeringen. Hoeveel „christenen” zijn er die dit werkelijk geloven?

Paulus werd geïnspireerd te schrijven dat Jezus Christus gisteren en vandaag en in eeuwigheid dezelfde is (Hebreeën 13:8). Christus is niet veranderd. Hij wil u zo leiden dat u op dezelfde manier gaat leven als Hij bijna 1900 jaar geleden heeft gedaan toen hij als mens op aarde was. En bedenk, Jezus is in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht geweest, doch zonder zonde gebleven (Hebreeën 4:15).

Op welke wijze zal Jezus u leiden om dit te volbrengen? Paulus heeft het aldus gezegd, in de beschrijving van zijn eigen ervaringen: „Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef, doch niet meer ik, maar *Christus leeft in mij*; en hetgeen ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft” (Galaten 2:20).

Hier zien wij dat Christus in de echte christen Zijn eigen leven gaat leven. Dit doet Hij door middel van Zijn geest (Romeinen 8:9). De heilige Geest geeft de mens het geloof van Jezus Christus — hetzelfde geloof dat

Jezus leidde en inspireerde, toen Hij sterfelijk vlees en bloed was.

Door de heilige Geest kunt u dus de natuur en de kracht van Christus ontvangen om de geboden en de wetten van de almachtige God te gehoorzamen. De heilige Geest schenkt de kracht om Gods geestelijke wet te gehoorzamen. Het is Zijn rechtvaardigheid die in uw lichaam werkt, een lichaam dat u bereidwillig aan Hem hebt overgegeven als Zijn instrument. Hoeveel van de zogenaamde „christenen” doen dit tegenwoordig?

Op welke wijze ontvangt men Gods heilige Geest?

Maar hoe ontvangt men Gods heilige Geest? Petrus zei tot een grote groep mensen: „Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave van de heilige Geest ontvangen” (Handelingen 2:38). Ditzelfde geldt ook nu nog.

Aangezien uw oude „ik” in figuurlijke zin begraven moet worden — gedoopt voor de vergeving der zonden — moet u eerst berouw hebben over uw zonden. Dit betekent berouw hebben dat u Gods wet heeft overtreden! Daarna, nadat u zich waarlijk heeft bekeerd en, door het geloof, het door Christus vergoten bloed als losgeld voor uw begane zonden aanvaardt, moet u gedoopt worden ten einde de gave van Gods heilige Geest te ontvangen.

De doop — onderdompeling in een graf van water — is een symbolische aanvaarding van de doodstraf die u over uzelf heeft gebracht door ongehoorzaam te zijn aan de wet van uw Schepper; en is tevens de erkenning van uw bereidheid om uw oude ik figuurlijk te laten sterven.

De liefde Gods

Dan zal Christus door Zijn Geest Zijn natuur in uw plaatsen — Zijn liefde, Zijn geloof, Zijn kracht om uw eigen natuur, de verleidingen van Satan en van deze wereld, te overwinnen (zie Galaten 5:22-23).

De liefde die u ontvangt door Gods

Geest, is niet zo iets als menselijke liefde, maar Gods liefde zelf die „... in onze harten uitgestort is door de heilige Geest, die ons is gegeven” (Romeinen 5:5).

Hoe werkt Gods liefde? Het woord van Christus geeft hierop het juiste antwoord: „Want dit is de liefde Gods, dat wij *Zijn geboden bewaren*; en Zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Johannes 5:3).

Omdat Gods liefde in ons is geplaatst door Zijn Geest, zijn wij in staat Zijn geboden te bewaren! Door steeds de Bijbel te bestuderen, door gebed en voortdurende zelfoverwinning in de geest en door te groeien, kunt u zich overgeven aan God en u door Hem laten vormen naar Zijn geestelijk beeld, zodat u in Hem geboren kunt worden in de opstanding als Zijn eigen zoon. U zult dan geheel en al Zijn natuur bezitten.

Dit is in feite het ware doel van uw bestaan.

De identiteit van echte christenen

Door de geschiedenis heen heeft God altijd diegenen afgezonderd die

Hem werkelijk dienen door Zijn geboden en Zijn wetten te gehoorzamen. Johannes schreef onder inspiratie: „Die daar zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, die is een leugenaar, en in die is de waarheid niet (1 Johannes 2:4).

Wie Gods geboden niet houdt, begrijpt niets van het karakter en de persoonlijkheid die de ware God is. Hij „kent” God niet werkelijk! Hij fantaseert zich eenvoudig zijn eigen privé-„god”.

Kunnen wij geloven dat God meent wat Hij zegt in Zijn geïnspireerde Woord?

De ware God hoort onze gebeden niet eens, tenzij wij Zijn geboden bewaren! „En zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden bewaren, en doen, hetgeen behagelijk is voor Hem” (1 Johannes 3:22). Hoeveel belijdende christenen geloven dit?

Zoals de Afrikaanse student in het begin opmerkte, aanbidden miljoenen misleide mensen tegenwoordig een sentimentele „god” van eigen fabrikaat die geen gehoorzaamheid verlangt. Zij zijn misleid, zodat zij

geloven dat zij de aanbidding van een ware God van de Schepping de God die gehoorzaamheid verlangt aan Zijn wil als voorwaarde voor het ontvangen van de gave van het eeuwige leven — gerust achterwege kunnen laten.

Maar God zegt: „Een ieder, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft zowel de Vader als de Zoon. Indien iemand tot u komt, en deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis, en zegt tot hem niet: Zijt gegroet. Want die tot hem zegt: Zijt gegroet, die heeft gemeenschap aan zijn boze werken” (2 Johannes 9-11).

Dit is krachtige taal. De kwestie van gehoorzaamheid aan de ware God en Zijn wet is van fundamenteel belang!

Gehoorzaamheid *zal u gelukkig maken* en uw leven vullen met waarachtige, innerlijke vreugde. Door deze gehoorzaamheid onderscheiden waarachtige christenen zich van de miljoenen mensen die menen dat zij christenen zijn, maar die ver zijn afgedwaald van de eenvoudige waarheden die Jezus Christus heeft geleerd. □

Wat is het verschil?

Wat is het verschil tussen een echte christen en de meeste andere mensen om hem heen? Wat zijn de fundamentele grondbeginselen van het christendom waarnaar hij leeft? Het is tijd dat wij de werkelijke inhoud en kern van de leer van Christus leren kennen! Het hier afgebeelde boekje is op aanvraag gratis verkrijgbaar.

Vanwaar de kortsluiting in de

BIO-

INDUSTRIE ?

Agrarische massaproductie hield eens beloften in voor een hongerende mensheid. Maar vandaag de dag heeft deze productie te kampen met onvoorziene problemen.

door Dennis Neill

ZEER waarschijnlijk woont u niet op een boerderij, maar toch bent u niet minder van de agrarische productie afhankelijk dan de boer. Heeft u zich ooit afgevraagd hoe uw voedsel wordt geproduceerd?

Een vijand slaat toe

Er is een tijd geweest dat de landbouw een uiterst wisselvallig bedrijf was. De boer liep de kans door allerlei rampen te worden getroffen — afzonderlijk dan wel door vele tegelijk.

Maar de laatste dertig jaar is het ernaar gaan uitzien dat moderne agrarische technieken er ten langste in zijn geslaagd ongedierte, ziekten, ongunstige weersomstandigheden en daarmee verband houdende rampen het hoofd te bieden. De grote landbouwbedrijven zijn thans georganiseerd en gemechaniseerd als waren het industriële ondernemingen.

Wanneer u zo'n landbouwbedrijf zou bezoeken, zou u een totaal andere indruk van het 'boerenbedrijf' krijgen. Traditionele methoden zijn verouderd

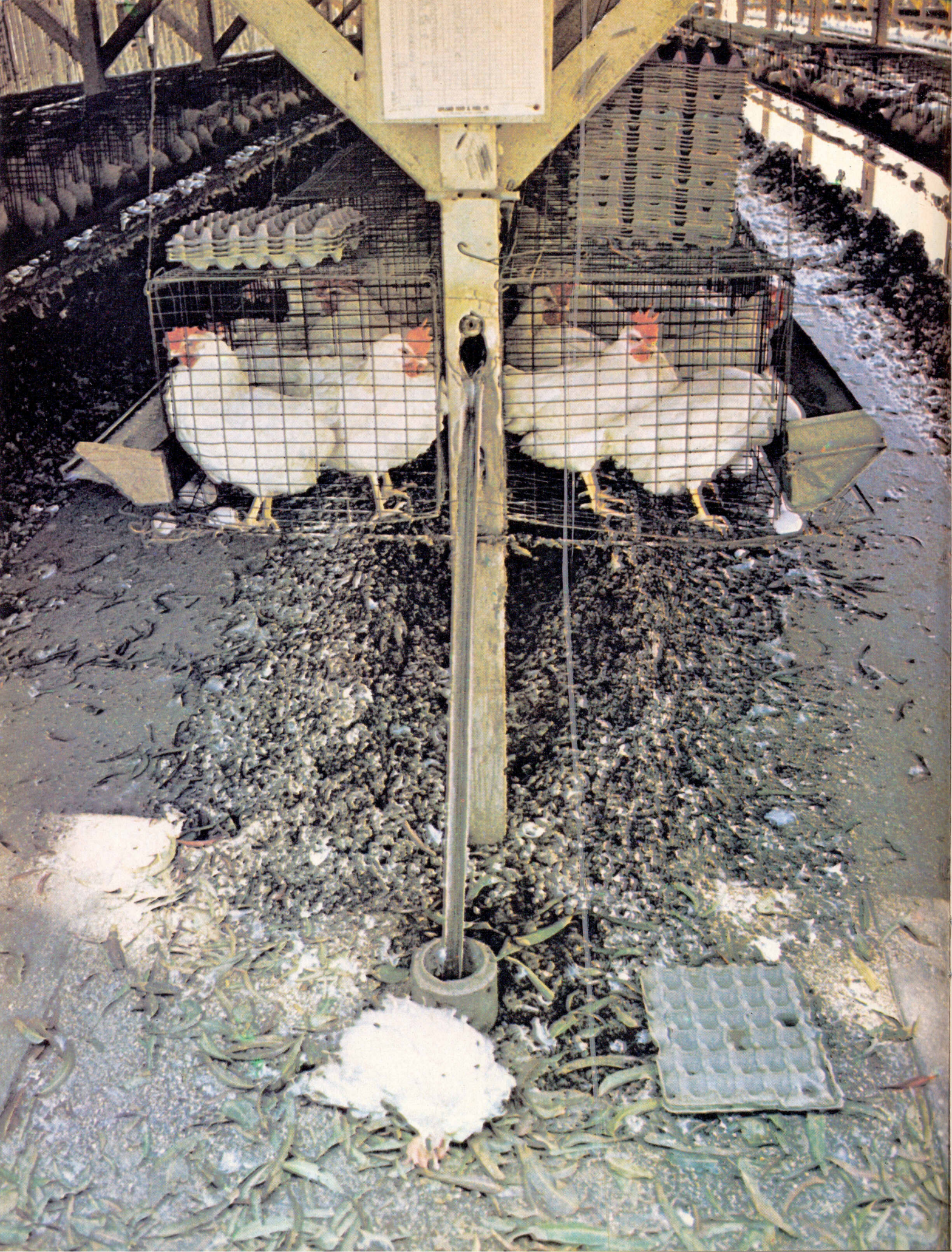
EIERPRODUCTIE AAN DE LOPENDE BAND. Rij na rij van levende machines produceert het merendeel van de eieren die in de westerse wereld geconsumeerd worden.

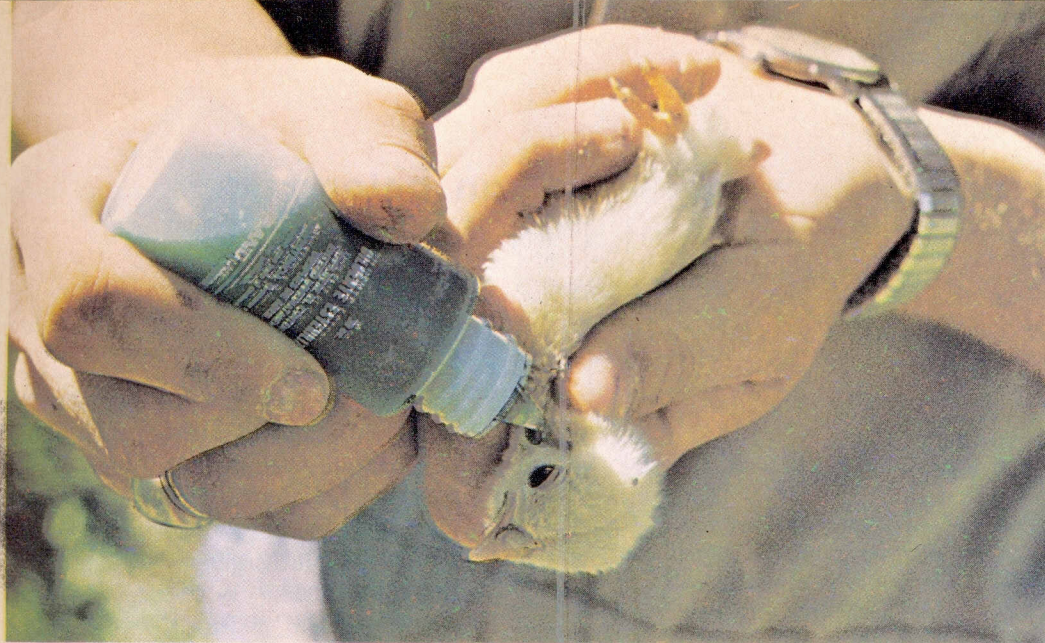
Foto: I Don Lorton — Plain Truth

en men beperkt zich tot slechts één of twee producten. De bedoeling is een zo groot mogelijke hoeveelheid handelsgewassen te verbouwen tegen zo laag mogelijke kosten. Dit principe heeft geleid tot bedrijven van zo'n 4000 hectare, die uitsluitend graan verbouwen, alsmede fok- en mestbedrijven met duizenden stuks vee, varkens of schapen in enge ruimten en hokken; en pluimveebedrijven waar soms honderdduizenden slacht- of legkippen gehouden worden.

Dit type bedrijf levert b.v. 75% van al het voedsel dat in de Verenigde Staten op de markt komt. West-Europa is nog niet zo ver, maar de agrarische plannenmakers hier doen wat ze kunnen om een zelfde situatie te bereiken. Engeland heeft het op één punt zelfs al verder gebracht: 87% van alle legkippen daar bevindt zich op reusachtige pluimveebedrijven.

Het transformeren van landbouwbedrijven tot opfokfabrieken heeft de productie van voedsel enorm opgevoerd. Maar het draagt tevens in zich de kiem van onverwachte, catastrofale verstoringen van deze productie. De Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) der Verenigde Naties vestigde de aandacht op een kritieke situatie die zich twee jaar geleden voordeed toen de pseudo-vogelpest vele pluimveebedrijven grote stroppen bezorgde.

DOOD DOOR STRESS — De kip op de grond (links) stierf door stress veroorzaakt door te weinig levensruimte.

Vaccine wordt het kuiken via het oog toegediend daar het te klein is voor een injectie (boven).

Personeel van het Amerikaanse ministerie van Landbouw bezig loslopende kippen voor inenting te vangen (rechts). Toen in november 1971 voor de eerste maal in Zuid-Californië de pseudo-vogelpest uitbrak, dachten de regeringsinstanties dat de ziekte spoedig onder controle gebracht zou worden. In de eerste helft van 1972 werden er vier miljoen kippen door destructiebedrijven vernietigd in een poging deze hoogstbesmettelijke ziekte die fataal is voor pluimvee, maar onschadelijk voor de mens, in te dammen.

Maar in september van hetzelfde jaar moest de regering weer een destructie gelasten, nu in een enorm pluimveebedrijf te Egg City, bij Moorpark in Californië. Dit keer werden er 3,4 miljoen kippen vernietigd.

De enige hoop op uitbanning van de ziekte was door middel van een algehele, driefoudige aanval. Deze bestond uit de vernietiging van alle besmette dieren, vaccinatie van alle niet-besmette dieren (30 miljoen kippen) en een strenge quarantaine van het besmette gebied van 116 000 km². Maar zelfs deze noodmaatregelen waren niet zo doeltreffend als men oorspronkelijk gehoopt had. De enorme pluimveestapel die in Egg City vernietigd werd, was ingeënt. Sommige kippen met een grote vatbaarheid voor de pseudo-vogelpest liepen de ziekte echter op, zodat men genoodzaakt was alle kippen te laten afslachten.

Foto's: Don Lorton — Plain Truth

„Winterharde, rijk dragende variëteiten van belangrijke voedingsgewassen zijn briljante resultaten der moderne genetica, maar dragen wellicht de kiemen in zich van hun eigen ondergang.”

„Het voorkomen van de pseudo-vogelpest”, zo waarschuwt de FAO, „is de laatste jaren sterk toegenomen als gevolg van de snelle uitbreiding van een uitermate intensieve pluimveehouderij”.

Als u dacht dat dit alles u niet aangaat, dan moet u hier eens aan denken: bedoelde ziekte heeft de afgelopen jaren toegeslagen in 118 landen, waaronder Frankrijk, Engeland, Nederland, Oost- en West-Duitsland, de USSR, Griekenland, India, Israël, Zuid-Afrika, Mexico, Argentinië en Ecuador. Slechts 22 landen ter wereld zijn voor de ziekte gespaard gebleven. In de Verenigde Staten is Californië een der zwaarst getroffen gebieden; de pluimveehouderij werd daar bijna totaal ge-

ruineerd. (Bijgaande foto's vertellen daar meer van.)

Perversie der natuur

Wanneer u nog nooit een groot opgezet pluimveebedrijf heeft gezien, is het wat moeilijk te begrijpen hoe een dergelijke onverwachte en vernietigende ramp mogelijk is. Op een dergelijk groot bedrijf worden de kippen dicht opeengepakt gehouden; voor drie kippen is er gemiddeld een ruimte van 50x30x35 centimeter. Schudgoten leiden krachtvoer langs de dieren en aan de andere kant stroomt met antibiotica behandeld water langs de hokken. De eieren vallen op gaas, wat het rapen vergemakkelijkt. In Amerika worden soms zo'n 100 000 kippen in 'n lage, lange loods ondergebracht; in Europa ligt het cijfer tussen de 10 à 15 000 kippen per schuur.

Deze omgeving is oorzaak van vele problemen. Om te beginnen forceert het krachtvoer de groei en de leg. Dit leidt ertoe dat een voortgaande productie op lange termijn plaats maakt voor een zeer hoge productie op korte termijn. Op de pluimveebedrijven van tegenwoordig is de gemiddelde levensduur van de leghennen dan ook verkort tot 18 à 24 maanden. Het is alsof men een voor 2000 toeren ontworpen tractormotor constant 4000 toeren laat draaien. Zo'n motor slijt natuurlijk veel sneller en zal eerder stuk draaien.

De pseudo-vogelpest is een ademhalingsziekte, overeenkomend met longontsteking. Ze wordt veroorzaakt door een virus dat zich bijzonder goed thuisvoelt in het milieu van de opfokfabrieken. De gevolgen van de ziekte worden nog enorm verergerd

EEN VEEARTS komt met nog meer Californische kippen aandragen die vernietigd moeten worden (links). Miljoenen kippen werden afgemaakt en verwerkt tot . . . kippevoer (rechts).

door de methoden die men op zulke bedrijven toepast. *World Animal Review*, het blad van de FAO, zegt dit ervan: „De ontwikkeling van het uiterst intensieve fokstelsel heeft de structuur van de pluimveeteelt volkomen veranderd... en tot nieuwe ecologische factoren geleid. Helaas werken de meeste van deze factoren ten gunste van het virus.”

Maar hoe staat het dan met de medische bescherming van de kippen in zo'n bedrijf? Dr. Charles Edwards van de Amerikaanse Keuringsdienst van Waren meldt dat een groep specialisten van zijn dienst onlangs heeft ontdekt dat het gebruik van bepaalde antibiotica tot gevolg kan hebben dat bacteriën immuun voor deze stoffen worden. Als de daarmee „beschermd” kip (of enig ander dier) geen enkele natuurlijke immuniteit tegen de ziekte opbouwt, terwijl het ziekteorganisme tegen de stof die het moet onderdrukken, de nodige resistentie ontwikkelt, dan móet het wel mis gaan.

Verveelvoudiging van zwakheden

Een andere moeilijkheid met commerciële pluimveestapels is de uniformiteit van optredende zwakheden. De kippen zijn allemaal van hetzelfde ras omdat ze geselecteerd werden op grond van hun hoge productiecapaciteit. Maar daardoor zullen ze allemaal dezelfde zwakheden aan de dag leggen en over het geheel genomen kwetsbaar zijn voor dezelfde ziekte. Sterft er één dier aan een ziekte, dan is de kans groot dat ze er allemaal aan dood zullen gaan. Dat is nu precies wat er met de pseudo-vogelpest gebeurd is. Tast zo'n ziekte een pluimveestapel aan, dan is ze niet meer tegen te houden.

Het dicht opeen pakken van dieren veroorzaakt tevens ongewenste stress. Volgens de bedrijfsleider van een groot pluimveebedrijf bij Cucamonga

Foto's: Mike Hendrickson — Plain Truth

in Californië, dat 50 000 legkippen houdt, sterven er bij hem dagelijks vijf à tien kippen als gevolg van het te dicht opeen zitten. (Dat zijn twee à vierduizend kippen per jaar.) „Deze kippen”, verklaarde hij, „sterven niet aan de een of andere ziekte. Ze kunnen er gewoon niet tegen dicht op elkaar te zitten.” Bovendien moet deze pluimveehouder de snavels van zijn op elkaar gepakte kippen afknippen omdat „kannibalisme toeneemt met de concentratie van de dieren”. Dat ontbekken verzwakt de kippen en maakt hen zodoende nóg kwetsbaarder voor ziekten.

Een bijkomende factor is dat het hier een wereldomvattend probleem betreft. De FAO heeft al gerapporteerd dat niet alleen méér landen door de ziekte worden bezocht, maar ook dat steeds grotere aantallen kippen erdoor worden aangetast (*World Animal Review*, 1972, blz. 33-34).

De bio-industrie van tegenwoordig is verreweg het systeem met de hoogste opbrengst dat in recente tijden toegepast is. Maar hier staat tegenover dat eerst de ene en dan weer de andere sector van de landbouw getroffen wordt door virulente vormen van heel gewone ziekten die enorme schade kunnen aanrichten. Zo bestaat de pseudo-vogelpest al heel lang, maar de variëteit ervan die enkele jaren geleden zo'n catastrofe in het pluimveebedrijf veroorzaakte, is pas recentelijk een ernstig probleem geworden. Deze variëteit van de ziekte heeft 25% van de pluimveestapel in zuidelijk Californië vernietigd en blijft een gevaar vormen voor die in vele andere landen.

Een ander voorbeeld van een ziekte die als een heidebrand om zich heen kan grijpen is een schimmelziekte, *Helminthosporium maydis*, die maïs aantast. In 1970 werd twintig procent

van de Amerikaanse maïsogst hierdoor verwoest.

Op de Filippijnen blijken nieuwe rijstvariëteiten niet bestand tegen weersomstandigheden en ziekten waar oudere, minder rijk dragende soorten van vroeger zich niets van aantrokken.

We laten ons geen uitweg

Het schijnt dat methoden die op korte termijn de produktie vele malen vergroten, op lange termijn de problemen verveelvoudigen! En zoals de wereldsituatie er thans uitziet, doet er zich aan ons geen duidelijke uitweg uit de moeilijkheden voor. De methoden die tegenwoordig worden toegepast om de wereld te voeden, zijn dezelfde die agrarische rampen uitlokken. In het juninummer van 1971 van *Scientific American* stond deze uitspraak: „Winterharde, rijk dragende variëteiten van belangrijke voedingsgewassen zijn briljante resultaten der moderne genetica, maar dragen wellicht de kiemen in zich van hun eigen ondergang”.

De oplossing moet niet in landbouwtechnieken worden gezocht. Men moet het zoeken in de mentaliteit van de mens t.o.v. de landbouw.

Die mens heeft bewezen dat hij bij machte is de natuur en de natuurlijke systemen goed te gebruiken. Doch veel vaker heeft hij getoond in staat te zijn ze verkeerd te gebruiken. Daarom is de oplossing van het vraagstuk een kwestie van mentaliteit en gaat het nu om de vraag of de mens al dan niet bereid is tot offers die nodig zijn voor de instandhouding van de levenskringlopen, die zijn eigen bestaan mogelijk maken. Blijkbaar ontbreekt hem die bereidheid.

De wereld staat oog in oog met een overweldigend voedselprobleem. Toch wekt het geen verbazing dat in een egoïstisch ingestelde wereld de voedselproduktie er niet vóór alles op is gericht de hongerigen te voeden en de agrarische produktiviteit voor komende generaties te verzekeren. In de hoog ontwikkelde landen waar het overgrote deel van het voedsel ter wereld vandaan komt, is winst hier en nu primair! Intensieve landbouwmethoden werden tot ontwikkeling gebracht om zo groot mogelijke, voor de verkoop bestemde hoeveelheden — op kwaliteit of het ontbreken daarvan wordt minder gelet — te produceren tegen zo laag mogelijke kosten. Dat eist de hedendaagse consument van de producent.

Het is echter een waarheid als een koe (om in agrarische stijl te blijven), dat je op deze wereld niets voor niets krijgt. Altijd wanneer geprobeerd wordt met te geringe offers een te groot resultaat te bereiken, begeeft men zich op gevaarlijk terrein. De geïndustrialiseerde landbouwbedrijven forceren de natuurlijke produktiviteit tot over de grenzen van het toelaatbare. Dát is de grondoorzaak van de vele moeilijkheden waarmee de geïndustrialiseerde landbouw over heel de wereld nu te kampen heeft. Wij verlangen meer voedsel voor minder geld en worden de dupe van de natuurlijke gevolgen van deze egoïstische houding.

Wij willen ons geld liever uitgeven aan tijdelijke genoegens, die onze zinnen bevredigen. Daarom dwingen we de elkaar beconcurrerende voedselproducenten de wetten van een natuurlijke produktiewijze met voeten te treden, want anders kunnen ze het economisch niet bolwerken. Tenzij we deze zelfzuchtige houding laten varen — en dat geldt voor consumenten zowel als producenten! — zullen we met onze voedselvoorziening voor steeds ernstiger moeilijkheden komen te staan. □

Hoe zal DE WERELD VAN MORGEN eruitzien?

DE IDEALE WERELD VAN MORGEN

Een blik in de toekomst...

VANDAAG heerst er chaos!

MORGEN zal er echter vrede op deze wereld heersen!

VANDAAG dreigt totale vernietiging van de mensheid!

MORGEN wordt de wereld een paradijs!

Dit boekje bevat groot nieuws — over vrede, geluk, overvloed en welvaart voor de gehele wereld. Het beste nieuws over de toekomst dat u ooit gelezen heeft.

Vraag uw gratis exemplaar aan bij Ambassador College, Postbus 496, Arnhem (Nederland).

De ontzagwekkende kracht van het gebed

Bestaat er werkelijk een God die gebeden verhoort?

door William F. Dankenbring

AFGELOPEN herfst kwam Henk lelijk onder een enorme bulldozer terecht. Zeven van zijn ribben waren gebroken. Zijn longen waren ernstig beschadigd en zijn bekken en heup waren verbrijzeld. De artsen die hem onderzochten verwachtten niet dat de jongen in leven zou blijven. „Er zou een wonder voor nodig zijn”, verklaarden de doktoren.

Maar Henks moeder was een vrouw die werkelijk in bidden geloofde. Zij bad en vroeg anderen dat ook te doen. Vandaag is Henk het ziekenhuis uit, weer thuis en in staat te lopen. Hij is reeds een heel eind op weg naar volledig herstel.

Was Henks genezing te danken aan verhoord gebed? Of was het toeval? Henks moeder is ervan overtuigd dat zij het antwoord weet. Maar een scepticus zou kunnen vragen: „Hoe zit het dan met de duizenden gebeden die niet verhoord worden?”

Er zijn twee kanten aan de kwestie van gebed. Er zijn miljoenen mensen die regelmatig tot een Opperwezen bidden, maar die toegeven dat hun gebeden niet verhoord worden. Ze bidden omdat het hun innerlijke steun schijnt te geven.

Ik had onlangs een onderhoud met een psychiater die geraadpleegd wordt door honderden patiënten, waaronder

theologen en kerkelijke functionarissen. Zij waren naar hem toe gekomen wegens ernstige moeilijkheden in hun leven. Bidden had niet geholpen en daarom hadden zij zich tot de psychiatrie gewend om inzicht en hulp.

Anders dan een aantal van zijn collegae gelooft deze psychiater in het gebed. Hij gelooft in een almachtige God die omstandigheden kan wijzigen en in de moeilijkheden van mensen kan ingrijpen. Maar voor de meeste mensen is bidden slechts een kwestie van persoonlijke emotionele ontlasting. „Bidden”, zo oppert hij, „helpt de meeste mensen enkel bij het spuien van de problemen, die zij in hun binnenste hebben opgekropt.”

Persoonlijk was deze psychiater van mening dat gebeden soms verhoord worden op een bovennatuurlijke wijze die een rationele verklaring schijnt te logenstraffen.

Wat is dan de wáárheid inzake bidden? Schuilt er een zelden beseft, ontzagwekkende kracht in het gebed? Zo ja, welke wijze van bidden brengt werkelijk dynamische resultaten te weeg?

Een levend voorbeeld

Een jongetje, Richard Brian, was kort geleden thuis aan het spelen.

Toen hij van het ene vertrek naar het andere holde, gleed hij uit in een plasje water dat nog niet opgedweild was. Hij kwam op zijn hoofd te vallen en verloor het bewustzijn. Zijn moeder, die hem hoorde vallen, snelde naar hem toe en probeerde hem weer bij te brengen, maar haar pogingen waren tevergeefs. In alle staten rende ze het laantje bij hun huis uit en riep de hulp in van een politieagent, die toevallig in de buurt was. Ze vertelde hem wat er gebeurd was en hij ijldde het huis in.

Daar probeerde hij met mond-op-mond beademing de jongen weer tot leven te wekken, evenwel zonder succes. Hij zei dat de jongen onmiddellijk naar het ziekenhuis gebracht moest worden.

In het ziekenhuis probeerden de verpleegsters en artsen in de polikliniek koortsachtig Richard weer tot leven te brengen. Na een uur van kunstmatige ademhaling en hartmassage had zich evenwel geen verandering in Richards toestand voorgedaan. Men deelde zijn moeder mee dat hij gestorven was, de verpleegsters bedekten hem met een laken en vroegen welke begrafenisondernemer zij moesten bellen.

De moeder van de jongen had al die tijd vurig zitten bidden, omdat ze

geloofde dat bidden verandering in de dingen kon brengen. Zodoende aarzelde zij dus en probeerde andere mensen te bellen om te vragen voor de jongen te bidden. Terwijl zij daarmee bezig was, kwam er een dokter naar haar toe. Hij bood excuses aan en vertelde haar dat er op de een of andere manier een fout gemaakt was. Men was naar het vertrek teruggegaan en daar Richard gevonden die met het laken, dat over hem heen was gelegd, zat te spelen!

Er werd een neuroloog bijgeroepen om hem te onderzoeken. Hij constateerde een bult achter op het hoofd van de jongen, maar zei tegen de andere artsen en zusters dat de jongen niet dood geweest had kunnen zijn. Toch hielden ze vol dat hij dat wél geweest was!

„Tja, hij is nu in orde”, besloot de specialist peinzend.

En dat was hij zeer zeker! Was deze recente ervaring een ware verhoring van vurig, gelovig gebed?

Een scepticus zou kunnen volhouden dat de verpleegsters en doktoren eenvoudig een fout hadden gemaakt, maar Richards ouders weten wel beter.

Bijna verdrongen

Een meer persoonlijke gebeurtenis heeft te maken met enkele jongens in de tienerleeftijd, die ongeveer twintig jaar geleden aan de zuidkust van Formosa in de branding aan het zwemmen waren. De zee was ruw die dag en twee van hen werden al gauw door een verraderlijke onderstroom gegrepen en snel mee de open zee ingetrokken.

Er was geen hulp aanwezig. De twee jongens leken net zwarte stippen die ongeveer tweehonderd meter uit de kust in de zee op en neer dobberden. De situatie leek volkomen hopeloos.

Vol angst bad de oudere broer van een van de jongens in stilte ernstig en vurig om een wonder. Voor hem was er geen enkele manier om ze te redden.

Op het moment dat hij ophield met bidden, keek hij het strand langs en kreeg hij een groep soldaten van Nationalistisch China in 't oog, die

toevallig een rubberen reddingsvlot bij zich hadden.

De jongeman rende ademloos het strand langs, terwijl hij uit alle macht naar de soldaten riep en opgewonden naar de oceaan wees. Geen van beide partijen kon de andere verstaan, maar toen de Chinese soldaten de oceaan afzochten in de richting waar hij wees, zagen ze ver weg in het water twee kleine stipjes. Ze onderkenden de situatie en renden met hun reddingsvlot de golven in.

De twee zwemmers werden gered. En u zult die jongeman op het strand nooit kunnen overtuigen dat zijn gebed niet onmiddellijk op een uitzonderlijke wijze verhoord werd. Ik kan het weten — die jongeman was ik.

Vele andere voorbeelden van gebedsverhoring zouden aangehaald kunnen worden. Maar sommige mensen zouden toch nog beweren dat verhoring „stom toeval”, louter een „samenloop van omstandigheden” is. Ze zouden kunnen aanvoeren: „Hoe zit het dan met de gebeden die niet verhoord worden? Hoe verklaren we dan de keren dat God *niet* ingrijpt?”

Bestaat er een reden — of redenen — voor *niet-verhoorde* gebeden?

Sleutel tot het probleem

Laten wij de dingen onder ogen zien. De meeste gebeden worden niet verhoord. Maar dat bewijst niet dat geen enkel gebed verhoord wordt! Er kunnen bepaalde aannemelijke redenen zijn waarom vele gebeden geen wonderbaarlijke uitwerking hebben.

De Bijbel beweert een boek over God te zijn en bevat veel informatie over bidden. Het kan de moeite lonen dit Boek te onderzoeken ten aanzien van dit onderwerp.

Laten wij nu even aannemen dat de Bijbel een geloofwaardig boek is — dat het de waarheid is. Wat wordt er dan in gezegd inzake verhoorde versus niet-verhoorde gebeden?

Eén sleutel is te vinden in de woorden van de apostel Jakobus, in het Nieuwe Testament, die de mensen van zijn tijd uitdaagde met deze duidelijke woorden: „Waar komen bij u die vechtpartijen en ruzies vandaan? Toch alleen van uw eigen

hartstochten, die u niet met rust laten? Gij begeert dingen die gij niet kunt krijgen. Gij moordt en benijdt, en kunt uw doel niet bereiken. Dan gaat gij vechten en strijden. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt” (Jakobus 4:1-2, *Willibrordvert.*). (De hierna geciteerde teksten zijn allemaal uit de *Willibrordvertaling*, tenzij anderszins aangegeven.)

Dat is gedeeltelijk de reden dat gebeden niet verhoord worden of hopeloze situaties hopeloos blijven — omdat veel mensen niet bidden.

Maar Jakobus gaat verder: „En als gij bidt, krijgt ge het niet, omdat gij verkeerd bidt, met de bedoeling namelijk om wat ge krijgt uit te geven voor uw boze lusten” (Jakobus 4:3).

Als iemand dus alleen maar bidt om iets op egoïstische wijze voor zichzelf te krijgen, zal zijn gebed niet verhoord worden!

Nog een sleutel tot onverhoord gebed kunt u vinden in een gelijkenis die Jezus vertelde. „Twee mensen gingen op naar de tempel om te bidden”, verhaalde Hij, „de een was een Farizeeër en de ander een tollenaar. De Farizeeër stond met opgeheven hoofd en bad bij zichzelf als volgt: God, ik dank u dat ik niet zo ben als de rest van de mensen, rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers, of ook als die tollenaar daar. Ik vast tweemaal per week en geef tienden van al mijn inkomsten.

„Maar de tollenaar bleef op een afstand en wilde zelfs niet zijn ogen opheffen naar de hemel; maar hij klopte zich op de borst, en zei: God, wees mij, zondaar, genadig. Ik zeg u: deze ging gerechtvaardigd naar huis en niet die andere; want alwie zich verheft zal vernederd, maar wie zich vernederd zal verheven worden” (Lukas 18:10-14).

Overdenk dit voorbeeld eens. Hier hebben wij een van de voornaamste redenen dat zoveel verheven, welsprekende, elegante gebeden met veel omhaal van woorden niet verhoord worden: de geesteshouding is fout!

Zo bidt men

Op een andere plaats vertelde Jezus, Zijn leerlingen hoe ze moesten bidden. Hij gaf hun de volgende instructies:

„Wanneer gij bidt, gedraagt u dan niet als de schijnheiligen, die graag in de synagogen en op de hoeken van de straten staan te bidden om op te vallen bij de mensen; voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen! Maar als gij bidt, ga dan in uw binnenkamer, sluit de deur achter u en bid tot uw Vader die in het verborgene is en uw Vader die in het verborgene ziet, zal het u vergelden” (Mattheus 6:5-6).

Ten einde verhoord te worden moet een gebed dus een innige, persoonlijke belevens tusschen u en God zijn.

Jezus leerde hen verder met de volgende woorden: „Als gij bidt, gebruikt dan geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want deze menen dat zij door hun veelheid van woorden verhooring zullen vinden” (vers 7).

Als u gebeden heeft, maar God reageerde niet, dan moet u eens nagaan of u wel op de goede manier gebeden heeft.

Een essentieel eerste vereiste

Eén aspect van een verhoord gebed dat vrij algemeen over het hoofd wordt gezien, is simpel geloof dat God zal doen wat Hij beloofd heeft, dat Hij van ons houdt en voor ons zal zorgen. Jammer genoeg is zo'n geloof tegenwoordig heel zeldzaam.

Paulus bracht het als volgt onder woorden: „En wat is het geloof? Het geloof is een vaste grond van wat wij hopen, het overtuigt ons van de werkelijkheid van onzichtbare dingen” (Hebreeën 11:1).

Geloof is een geestelijk begrip. Het is niet iets dat u in uw verstand kunt inbrengen door met uzelf te vechten en te worstelen en door uzelf te kwellen. Het moet van buiten uzelf komen.

Waarachtig, vredig geloof, zegt de Bijbel, is een geschenk van God — Zijn heilige Geest — iets dat God u zal geven als u Hem erom vraagt!

Let eens op een bijbels voorbeeld van geloof. Abraham, een aartsvader uit het Oude Testament en voorvader van de Israëlieten, ging vele jaren zonder zoon en erfgenaam door het leven. Sara, zijn vrouw, was onvruchtbaar.

Raakte Abraham hierdoor gefrustreerd of van streek? Helemaal niet. „Tegen alle hoop in heeft hij gehoopt, en gelooft dat hij vader zou worden van vele volken, gelijk hem gezegd was: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn. Zijn geloof verflauwde niet, toen hij, de honderdjarige, dacht aan zijn eigen afgeleefd lichaam en aan de dorre schoot van Sara” (Romeinen 4:18-19). Voor Abraham was het voldoende dat God het beloofd had. Wat gebeurde er nu?

„Hij twijfelde geen ogenblik aan Gods belofte. Integendeel, hij heeft God geëerd door de kracht van zijn geloof, door zijn vaste overtuiging dat Hij bij machte is te volvoeren wat Hij heeft toegezegd” (vers 20-21).

En dat deed God ook. Izak werd geboren!

Maar de les van Abraham onderwijst niet alleen geloof, maar ook een andere essentiële sleutel tot gebedsverhooring — de sleutel van geduld te hebben.

„Geef het nooit op”

Veel mensen raken, wanneer zij bidden, spoedig ontmoedigd en geven het op als hun gebed niet onmiddellijk wordt verhoord op het moment en de wijze die zij verwachten. Hun geloof is als water door een zeef.

Dit is zo'n algemeen, overheersend menselijk probleem, dat het Jezus ertoe bracht ons te waarschuwen dat wij „steeds moeten bidden en daarin niet versagen” (Lukas 18:1). Lees ook vers 2-8. *& muchbrandede richte*

Dit beginsel van volharding wordt geïllustreerd door het wonderlijke verhaal uit het Oude Testament over Jakob en een geheimzinnige vreemdeling.

Op het punt waar wij het relaas opnemen was Jakob na een lang verblijf in het oosten met een rijkdom aan vee, schapen en personeel naar zijn vaderland teruggekomen. Hij was echter bang dat zijn van hem vervreemde broer Esau zijn schare aan zou vallen, zijn rijkdommen afnemen en hem zou doden.

Op een avond vroeg Jakob in gebed aan God om in te grijpen en hem te verlossen. Nadat hij gebeden had verscheen er een vreemdeling en

daagde Jakob uit tot een worstelwedstrijd. Jakob nam de uitdaging aan en was de hele nacht hijgend en steunend in gevecht gewikkeld tot het aanbreken van de dag.

De vreemdeling was buitengewoon sterk en ontwrichtte Jakobs heup, maar nog steeds wilde Jakob niet van opgeven horen, totdat de vreemdeling eindelijk uitriep: „Laat mij gaan, want de dageraad is aangebroken”.

Jakob weigerde. Hij bleef doorgaan als een onverzettelijke bulldog en stootte eruit: „Ik laat u niet gaan, wanneer gij mij niet zegent”.

De vreemdeling stemde toe en vroeg: „Hoe is uw naam?” Nadat Jakob hem dat gezegd had, antwoordde de vreemdeling: „Voortaan zult gij geen Jakob meer heten, maar Israël; want gij hebt *met God* gestreden en met mensen en gij hebt *hen overwonnen*” (Genesis 32:27-28).

De vreemdeling weigerde Jakob zijn naam te zeggen, maar Jakob had er een goed idee van wie hij was (zie vers 30).

Hoe Jezus bad

Als u bidt, bidt u dan *aanhoudend*? Houdt u hardnekkig vol en blijft u vasthouden? Beroept u zich op Gods beloften en weigert u het op te geven?

Als iemand wist hoe men moet bidden, dan was het zeker Jezus Christus. Hij wandelde met God, sprak met Hem en stond hem zo na dat Zijn leven bestond uit de ene reeks wonderbaarlijke ingrepen na de andere. Hijzelf erkende dat de zieke mensen die Hij genas en de wonderen die Hij verrichtte, niet door Zijn kracht plaatsvonden. „De Zoon kan niets uit zichzelf”, verklaarde Hij eens (Johannes 5:19). Jezus gaf toe dat Zijn kracht van de Vader kwam, die Hem als een instrument gebruikte.

Hoe onderhield Jezus dit onmisbare contact met de Vader? Hij stond vaak 's morgens vroeg op, voordat het licht werd, om te bidden (Markus 1:35). Eens bad Hij de hele nacht lang (Lukas 6:12).

Jezus' gebeden betekenden veel voor Hem. Hij bad onder tranen en met waarachtige, oprechte gevoelens (Hebreeën 5:7). Het verveelde Hem niet; bidden was voor Hem niet alleen

maar een „gewoonte” of „plicht”. Hij meende elk woord dat Hij zei!

Bij elk bijbels voorbeeld van verhoord gebed legden de mensen, van wie hun gebeden verhoord werden, werkelijk hun hart in hun gebed. In elk individueel geval dat mij bekend is, waren de gebeden, die verhoord werden, altijd vurig, intens en oprecht.

Maar de gebeden van de meeste mensen bestaan uit een slaperig en lusteloos gemompel, dat weinig overtuigend of vurig is. Dit is door heel de geschiedenis van de mensheid een probleem geweest.

Ten tijde van de oudtestamentische profeten had men dezelfde instelling ten aanzien van bidden die momenteel zo algemeen voorkomt. God zei bij monde van de profeet Hosea dat „zij niet uit de grond van hun hart tot mij roepen” (Hosea 7:14).

Stelt u zich eens voor dat u zich in het privé-werkvertrek van de eerste minister bevindt voor een bespreking of onderhoud van belang. Als u gaat praten en hij u zijn onverdeelde aandacht schenkt, begint u slaperig en soezerig te worden en gaat u mompelen, terwijl u van de hak op de tak springend, eentonig en met veel herhalingen voortdreunt. Hoe zou zo'n man reageren? Zeer waarschijnlijk zou hij u zijn kamer uitgooien en u nooit meer een audiëntie verlenen.

Hoe veel oneerbiediger is het jegens God wanneer mensen „in slaap vallen”, terwijl ze geacht worden tot God te bidden, of als ze maar wat mompelen en eindeloos van de hak op de tak springen, terwijl hun gedachten ergens anders zijn!

Dergelijke gebeden hebben net zo veel uitwerking als zeepbellen; ze werken net zo krachtig als een mond vol Haagse bluf!

Een vurig gebed

Een voorbeeld van iemand die met *uur* bidt, was Elia, een van de beroemdste profeten van het Oude Testament. Veel mensen die over deze man gehoord hebben, veronderstellen dat hij een soort geestelijke reus was. Ze denken dat hij een supermens was. Maar dat was beslist niet het geval. „Elia was een mens van gelijke aard

als wij”, schreef de apostel Jakobus in het Nieuwe Testament. „Hij bad met aandrang dat het niet zou regenen, en er viel geen regen op het land, drie jaar en zes maanden lang. En hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en het land bracht zijn vrucht voort” (Jakobus 5:17-18).

Dit indachtig zei Jakobus: „Het vurig gebed van een rechtvaardige vermag veel” (vers 16).

Maar let wel op het woordje „rechtvaardig”. Dit is een element in gebedsverhoring waar we het nog niet over gehad hebben. Maar als het ontbreekt, haalt geen enkel gebed iets uit!

De laatste sleutel

Het voornaamste op zichzelf staande struikelblok voor gebedsverhoring is misschien wel dat de meeste mensen niet leven op de manier die God van hen verlangt.

In de oudheid stelde de profeet Jesaja het duidelijk: „Nee, Jahwe's arm is niet te kort om te redden, Jahwe is helemaal niet doof, maar uw zonden scheiden van uw God, uw misdaden zonderen Hem van u af, Hij kan u niet zien of horen” (Jesaja 59:1-2).

Maar wat is „zonde” feitelijk? Eenvoudig gezegd is het het gebrek aan rechtschapenheid of een rechtschapen manier van leven. Het betekent leven op een manier die God niet behaagt; het betekent het overtreden van Gods tien geboden (zie de *Leidse vertaling* van 1 Johannes 3:4).

Een man die door Jezus van zijn blindheid genezen werd, verschaft ons nader inzicht in dit probleem waarvoor de meeste mannen en vrouwen zich geplaats zien. Hij zei: „Wij weten dat God niet naar zondaars luistert, maar als iemand godvrezend is en zijn wil doet, dan luistert Hij naar zo iemand” (Johannes 9:31).

Voordat u werkelijk kunt geloven en vertrouwen dat God uw gebed verhoort, moet u de zonde, het kwaad en alles wat u van God gescheiden houdt, van u verwijderen. Als u begint uw leven op orde te brengen en aan Gods woord begint te gehoorzamen en u aan Zijn geboden begint te

houden, dan belooft God dat Hij zal beginnen naar u te luisteren en *uw gebeden te verhoren!*

Johannes schreef over degenen, die er mee ophielden in zonde te leven, toen hij zei: „Dierbare vrienden, daar ons geweten ons dus niet hoeft te veroordelen, mogen wij vrijmoedig met God omgaan; wij krijgen van Hem alles wat wij vragen, omdat wij zijn geboden onderhouden en doen wat Hem aangenaam is” (1 Johannes 3:21-22).

Een speciale belofte

Kennelijk is van de scepticus nooit in zijn leven een gebed verhoord — anders zou hij geen scepticus zijn. De scepticus moet eerst voor zichzelf bewijzen of er al dan niet een God bestaat.

Maar zij die in God geloven en die bidden, moeten letten op een ongelooflijke belofte, die Jezus deed aan hen die in Hem geloven en Hem gehoorzamen.

„Voorwaar, voorwaar Ik zeg u”, zei Hij, „wie in Mij gelooft, zal ook zelf de werken doen die Ik doe. Ja, grotere dan die zal hij doen, omdat Ik naar de Vader ga. En *wat* gij ook zult vragen in mijn Naam, Ik zal het doen, opdat de Vader moge verheerlijkt worden in de Zoon. Als gij Mij *iets* zult vragen in mijn Naam, zal Ik het doen” (Johannes 14:12-14).

Wat bedoelde Christus? U moet bedenken dat Hij sprak tot degenen die Hem volgen en gehoorzamen en Gods wil niet overtreden. Hij bedoelde derhalve dat als zo iemand om iets vraagt binnen de grenzen van Gods wil, zoals die te kennen gegeven is, en overeenkomstig Zijn totale Plan, hij het ontvangen zal — wat hij ook vraagt — als hij Christus maar gehoorzaamt!

Dat is een ontzagwekkende belofte — rondt een blanco cheque die u kunt incasseren. Jezus deed geen loze belofte.

Als u derhalve uw leven aan God geeft, u zich aan Zijn geboden houdt, gelooft wat Hij in Zijn Woord zegt, en vurig en oprecht bidt met volharding en geduld, dan zal God naar u luisteren! U kunt erop rekenen! □

Is GOD met vakantie?

Waarom is de almachtige God van het heelal niet neergedaald om een einde te maken aan onze onoplosbare problemen en ons eindeloos lijden? De mensheid zou stellig de hulp die Hij ons kon geven verwelkomen — of niet?

door Charles F. Vinson

VERGEET een ogenblik datgene wat volgens u wel of niet mogelijk is en stelt u zich voor dat u een ondernemende verslaggever bent. U bent bereid tot het uiterste te gaan om een ongeëvenaard interview aan de haak te slaan en ditmaal bent u daarin inderdaad geslaagd.

U bent de uitverkorene die God een interview mag afnemen.

Gesteld dat u de moed tot spreken kunt vinden, wat zult u Hem dan vragen? Beslist geen spitsvondige vragen over dogmatiek die slechts een beperkt publiek interesseren en geen grote belangstelling zullen oproepen. Nee, u zou uw lezers degelijke antwoorden op fundamentele vragen willen geven, vragen die de mensen sinds eeuwen hebben beziggehouden.

Misschien zou u met het volgende beginnen:

„Zou U willen verklaren waarom U de naam heeft een kluizenaar te zijn, een soort Howard Hughes van de hemel? Waarom bent U niet te voorschijn gekomen om U te openbaren en een einde te maken aan eeuwen van godsdiensttwisten? U moet namelijk weten dat sommige

mensen hebben verkondigd dat U met vakantie bent, of zelfs dood! Zou U zo goed willen zijn te verklaren waarom?”

Hoe zou God antwoorden?

Om te beginnen zou Hij u lichtelijk kunnen berispen omdat u zich de moeite getroost een persoonlijk onderhoud op touw te zetten, terwijl u alle antwoorden gemakkelijk had kunnen krijgen door zorgvuldig Zijn boek te lezen.

„Een goede reporter bereidt zich altijd voor. Maar aangezien u nu eenmaal hier bent, zal ik uw vraag beantwoorden”, zegt God. „Ik ben niet, zoals u het noemt, met 'vakantie geweest' en ben dit ook nú niet. Ik ben evenmin 'een kluizenaar' of zelfs 'dood'. In werkelijkheid is het zo gesteld dat in den beginne...”

U begint verwoed te noteren om de woorden vast te leggen die de geschiedenis van Gods betrekking met de mens ophelderden. In het begin van Zijn betrekkingen met de mens, zo staat er nu op uw blocnoot, ging God — zoals iedere ouder — geheel op in Zijn nieuwgeschapen familie. Hij on-

derrichtte haar en liet haar zien hoe ze het goede leven kon leiden. En, in tegenstelling tot sommige godsdienstige opvattingen, Hij was werkelijk zeer ingenomen met Zijn schepping. Gezien in haar geheel noemde God haar „zeer goed” (Genesis 1:31).

Hij vertelt u over het ogenblik waarop Hij de nieuwgeschapen man en vrouw in een mooie, parkachtige tuin plaatste waar ze vrij waren binnen de grenzen van Gods voorschriften te leven. Een ding was hun nadrukkelijk verboden: zij mochten niet de vrucht eten van een boom die symbolisch genoemd werd „de boom der kennis des goeds en des kwaads” (Genesis 2:17).

Gedurende een korte tijd ging alles goed in de tuin. Waarschijnlijk zou dit zo eindeloos zijn voortgegaan, zonder de aanwezigheid van een opstandig geestelijk wezen dat Satan genoemd werd. Satan had eerst geprobeerd de heerschappij van God omver te werpen, maar had in de strijd het onderspit gedolven (Ezechiël 28:12-17). Nu was Satan er andermaal van overtuigd dat hij Gods plan kon dwarsbomen. Satan wist

heel goed dat Adam en Eva als wezens met een vrije wil waren geschapen, onafhankelijk van Gods wil, zoals tegenwoordig alle mensen hebben. Adam en Eva konden verkiezen God ongehoorzaam te zijn, ofschoon geen van beiden dit tevoren had gedaan.

Satan besloot Eva ertoe over te halen God ongehoorzaam te zijn door de verboden vrucht te eten. En door Eva zou hij de man bereiken.

Zij vernalden hun kans

U blijft snel notities maken en negeert de schrijfkramp die reeds inzet. U stelt alleen maar nieuwe vragen wanneer u denkt dat dit volstrekt noodzakelijk is.

Toen ze eenmaal hadden gezondigd, zo verhaalt God, trachtten Adam en Eva aan Hem te ontkomen door zich in de hof te verbergen (Genesis 3:9), op zijn best een aandoenlijk gebaar, maar typerend voor hetgeen de mensheid sindsdien steeds heeft gedaan.

„Bedenk wel”, brengt God op dit punt van het interview in het midden, „dat ik niet degene was die zich voor Adam en Eva verborg — zoals sommige mensen het gebeuren willen weergeven — maar dat zij zich voor mij probeerden te verbergen, omdat ze zich schuldig voelden wegens hun ongehoorzaamheid!”

(De meeste tussen aanhalingstekens geplaatste woorden van dit interview zijn *geen* directe citaten uit de Bijbel, maar in een moderne gespreksvorm gegoten schriftgedeelten waarvan de meeste zijn aangehaald.)

God vertelt u vervolgens hoe Hij Adam en Eva uit Eden wegzond om de grond te bewerken. De tijd verstreek en er werden kinderen geboren. Eén daarvan droeg de naam Kaïn. Deze geniet de twijfelachtige eer als de eerste moordenaar te boek te staan. Kaïn doodde zijn broeder Abel uit afgunst omdat Abel Gods gunst had verkregen (Genesis 4:1-8). Kaïn was helaas min of meer een „trendsetter”. Naarmate de generaties elkaar opvolgden en er steden werden gesticht, onderging de aarde een eerste bevolkingsexplosie — en de

meesten van deze mensen volgden de wetteloze levenswijze van Kaïn.

„Doordat deze mensen negeerden wat ik hun eerste voorouders had gezegd”, verklaart God, „werden de omstandigheden hoe langer hoe erger, in plaats van beter. Ik had echt niet verwacht dat de mensheid zó slecht zou worden. Zoals ik in mijn boek heb gezegd was de boosheid van de mensen zeer groot op de aarde en al wat zij in hun hart overlegden was te allen tijde slechts boos (Genesis 6:5).

„Ik had op dat ogenblik project Aarde geheel kunnen laten schieten, indien er niet een man genaamd Noach was geweest. Hij was niet ongehoorzaam aan mijn wetten en daardoor had hij zich niet van mij afgesneden (Genesis 6:8-9). Ik besloot hem, zijn familie (2 Petrus 2:5) en ieder ander te sparen die wilde luisteren naar de waarschuwing die ik door hem gaf. Maar, zoals u wellicht hebt gelezen, schonk niemand anders daar destijds aandacht aan. Ik gaf hun vele jaren om tot een besluit te komen, maar niet één mens getroostte zich de moeite mij te erkennen. Daarom verging iedereen op aarde, behalve Noach en zijn naaste verwanten, in een alles verwoestende overstroming.”

Inmiddels is uw hand uiterst vermoeid geraakt door het opschrijven van zulke uitvoerige notities, maar u bent niet van plan deze gelegenheid te verzuimen. U negeert het probleem en gaat verder.

Zij bouwden een toren

„Het duurde niet lang of de nakomelingen van Noach vergaten mij, ofschoon zij zelf een levend getuigenis van mijn macht en genade waren. Daar was bijvoorbeeld het geval van de toren van Babel, een gebeurtenis die ik mij nog duidelijk herinner”, merkt God op.

„Die mensen van Babel leefden precies zoals de mensen vóór de zondvloed hadden gedaan. Indien ik niet hun taal had verward en hun verschillende talen had gegeven, zou het niet lang hebben geduurd of het zou met hen zó ver zijn gekomen dat ze zichzelf hadden vernietigd en dát was niet mijn bedoeling.

„Ondanks het feit dat de zondvloed recente geschiedenis voor hen was, verkozen de mensen mij opnieuw te negeren — niet omgekeerd!” (Genesis 11:1-9.)

God vertelt u dat het de verstrooide mensheid meer tijd kostte om vorderingen te maken. Op den duur vormden zich uit stammen naties die groot werden en andere naties veroverden of tot slaven maakten. Eén geval van deze aard waar God uw aandacht op vestigt, was de aanwezigheid van de kinderen Israëls in Egypte.

„Waarom was Israël zo belangrijk?” vraagt u zichzelf af, maar vóór u de vraag onder woorden kunt brengen, antwoordt God, wat u niet weinig verbijstert, zodat u bijna Zijn verklaring mist. U noteert snel: God verkoos de nakomelingen van de aartsvader Israël met een speciaal doel voor ogen door hen als een voorbeeld voor alle volken ter aarde te gebruiken. God had zich destijds niet op dezelfde wijze aan enig ander volk willen openbaren, ofschoon Hij

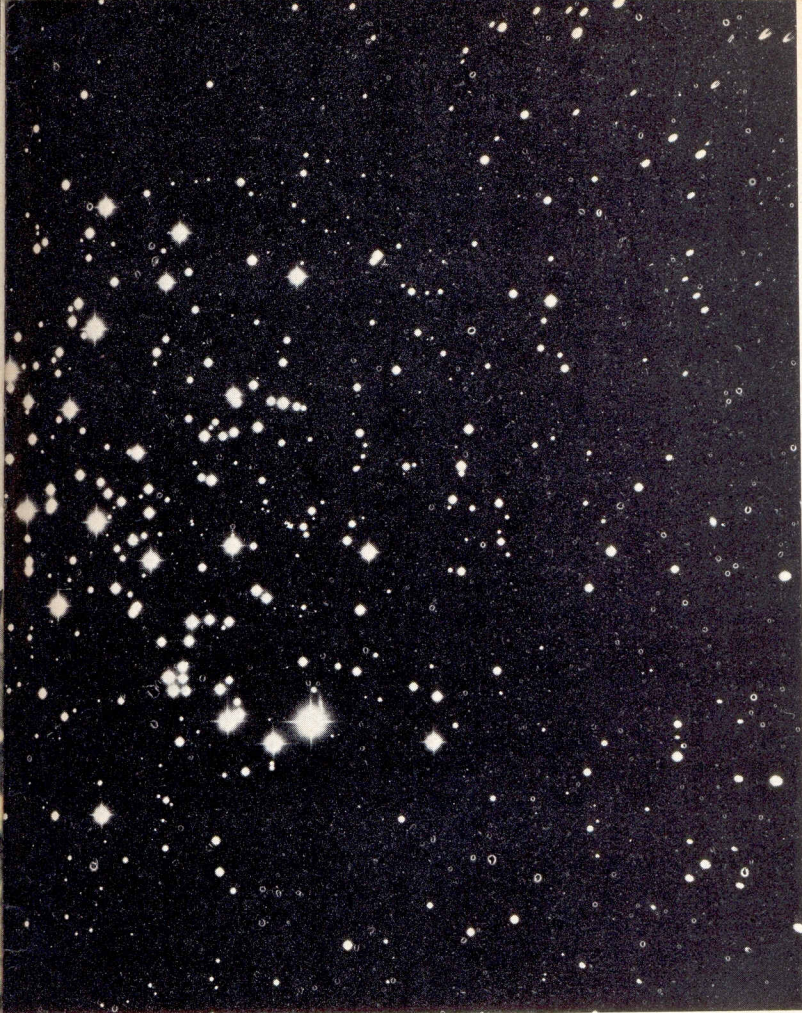

Foto: American Stock

„Verdwij, God!” is altijd de houding van de mens ten opzichte van zijn Schepper geweest.

dit in de toekomst wel zou doen. Maar in die tijd was Israël tot slaaf gemaakt door een welvarende en machtige farao; daarom zond God een speciaal uitverkoren man, Mozes genaamd, om hen te bevrijden. Te oordelen naar hun reacties waren zij er echter volstrekt niet zo erg op gesteld Egypte te verlaten.

„Waarom niet?”, vraagt u zich af, dit keer hardop.

„Ze bleven liever in Egypte dan de ontberingen van de woestijn te trotseren en op mij te vertrouwen voor bescherming”, antwoordt God. „Ik toonde de Israëlieten telkens weer mijn macht toen ik hen uit slavernij verlost. Maar nauwelijks had ik op wonderbaarlijke wijze de wateren van de Rode Zee gescheiden en hen voor het Egyptische leger gered, of ze wilden teruggaan!” (Exodus 16:3).

Murmureren in de woestijn

U waagt een opmerking. „Ik heb altijd de indruk gehad, Heer, dat U — nu ja, een beetje hard bent geweest voor die mensen daar in de woestijn

— ik bedoel, het waren toch maar mensen!”

Met een lichte zucht en een vage glimlach antwoordt God: „Zou u als u thuiskomt zo goed willen zijn de tijd te nemen zorgvuldig mijn boek te lezen?”

Met gloeiende wangen begint u weer notities te maken, terwijl Hij voortgaat antwoord te geven op uw oorspronkelijke vraag — hetgeen langer duurt dan u verwacht had. In de woestijn, zo hoort u, klaagden de Israëlieten tegen Mozes en ook óver Mozes. Het was het ene na het andere, eerst klachten over het ontbreken van voedsel en daarna over het ontbreken van water.

„Toen ze om voedsel vroegen, bezorgde ik hun iets speciaals, manna genaamd”, verklaart God, „maar sommigen van hen verzamelden het niet toen hun dit gezegd werd en schonden dientengevolge de Sabbat die bedoeld was om hun een zeer noodzakelijke wekelijkse rust te geven (Exodus 16:27-28). Opnieuw was ik genadig. En toch vergaten zij, toen zij water nodig

hadden, de vroegere wonderen en raakten zó uit hun humeur dat ze Mozes de schuld van hun moeilijkheden trachtten te geven en hem bijna stenigden. Hoe dan ook, ik verschafte hen het water.” (Exodus 17:1-6.)

God vervolgt: „Na alle wonderen die ik voor hun welzijn gedaan had, zou je denken, nietwaar, dat die mensen begrepen hadden dat ik mij inderdaad in die wolk bevond die er in het donker voor hen uitzag als een vuurkolom. En dat ze ervan overtuigd waren dat ik inderdaad in elke behoefte van hen zou voorzien en dat ik genadig was, geduldig en meer dan bereid hun tekortkomingen en zwakheden te verdragen. Maar nee, zelfs na dit alles vroegen zij nog: 'Is de Heer onder ons of niet?' Ongelooflijk!”

Toen was er het gebeuren bij de berg Sinai

God vervolgt Zijn boeiend relaas en komt aan een keerpunt in de geschiedenis. „Bij de berg Sinai”, verhaalt God, „had heel Israël een kans om

mijn macht uit de eerste hand te zien en de heerlijkheid van mijn aanwezigheid bij hen in de wildernis. En toch, u zou het niet geloven — nadat ik hun de wet had gegeven met donder, bliksem en het geluid van een sterke bazuin, terwijl de berg rookte — een hoogst indrukwekkende gebeurtenis — zei het volk dat het hun teveel was!

„Ze riepen om Mozes opdat hij met hen zou spreken”, vervolgt God, „daar ze bang waren dat indien ik nog meer tot hen sprak, zij zouden sterven (Exodus 20:19). Maar zelfs met de herinnering aan mijn aanwezigheid zo vers in hun geheugen, zagen zij kans mij opnieuw te vergeten. Mozes was niet in het kamp. Daarom maakten die Israëlieten, het volk waaraan ik mij het duidelijkst had geopenbaard, een afgod om te aanbidden en hielden een orgie (Exodus 32:1-6). Ik heb hun toen gezegd waar het op stond, maar ze wilden toch naar Egypte teruggaan en dat miserabele heidense leven leiden waaraan Ik hen had helpen ontkomen (Numeri 14:4).

„Jaren later eiste Israël een koning, en daarom gaf ik hun Saul. Ik troostte mijn profeet van destijds, Samuel, door hem uit te leggen dat het volk hém niet als zijn heerser had verworpen, maar dat het door een menselijke koning te eisen, mij en mijn heerschappij over hen verwierp. Het was dezelfde oude geschiedenis.” (1 Samuel 8:7.)

U houdt even op met het maken van notities en herinnert u uit uw jeugd de geschiedenis van Saul goed genoeg om te beseffen dat hij een verliezer was. Ook hij verwierp God uiteindelijk en David werd in zijn plaats tot koning gezalfd. David was waarlijk ongewoon, een man naar Gods eigen hart, maar zijn zoon en opvolger, Salomo, week op den duur van Gods weg af, ofschoon hij beter wist (1 Koningen 11:1-11). Na Salomo's dood volgde het volk nooit meer van ganser harte Gods wetten.

Toch hield God niet op Zichzelf, Zijn plan en Zijn doel door de profeten te openbaren, al wilde niemand luisteren. Vele van hun boodschappen werden dan ook voor latere generaties in de Bijbel geboekstaafd

en zijn speciaal vandaag van toepassing.

Een geval van misverstane identiteit

„Ik hield op mij door de profeten te openbaren”, zei God, „en kwam bijna tweeduizend jaar geleden in eigen persoon op aarde om daar als mens te leven.”

Deze eenvoudige mededeling komt voor u als een donderslag bij heldere hemel. U laat bijna uw pen vallen, terwijl u er stamelend uitbrengt: „Wacht even... als ik goed begrijp wat U zegt, dan moet U — ik bedoel, ik dacht dat U...”

„Ja, u heeft gelijk”, zegt Hij glimlachend, een weinig vermaakt door uw consternatie. „Ik ben degene die u kent als Jezus Christus, maar ik ben ook degene die u beschouwt als de 'grimmige God' van het Oude Testament. Sinds het begin ben ik bij degene geweest die u kent als 'de Vader'. Ik ben het Woord of Zijn Woordvoerder, degene die het eigenlijke werk deed bij het scheppen van de wereld, in samenwerking met mijn Vader, overeenkomstig Zijn plannen. Ik werd ongeveer 2000 jaar geleden Zijn Zoon door uit Hem en een menselijke moeder te worden geboren. Ik heb u van dat alles verteld in Johannes 1:1-3 en Efeze 3:9.

„Ik was degene die met Adam en Eva in de hof wandelde. Ik was degene die met de Israëlieten in de wildernis van de Sinaï was en te hunnen behoeve wonderen deed. Ik was hun Rots, zoals u kunt zien in 1 Corinthe 10:4. Ik ben degene aan wie Abraham een tiende van zijn inkomen betaalde. Dat staat in Hebréeën 7:1-3.

„Ik neem nu de positie van 'Hogepriester' in. Ik heb mij voor deze taak bekwaamd door mijn volmaakte leven als mens op aarde. Ik besta momenteel uiteraard uit geest, maar doordat ik eenmaal mens ben geweest, ben ik persoonlijk bekend met menselijke gevoelens en driften, en kan bij mijn Vader ten behoeve van mensen tussenbeide komen, steeds wanneer zij tot Hem bidden. Deze gegevens zijn te vinden in Hebréeën 4:14-16.

„Indien u met mijn Vader wilt praten, kunt u dit te allen tijde doen

door te bidden — en u moet dit dikwijls doen — maar indien u een interview met Hem wilt hebben, zult u iets langer dan duizend jaar moeten wachten. Dan zal Hij ook voor direct commentaar beschikbaar zijn wanneer Hij Zijn hoofdkwartier — het nieuwe Jeruzalem, beschreven in Openbaring 21:1-3 — naar de nieuwe aarde verplaatst.”

God in persoon

Deze mededelingen hebben enkele van de opvattingen die u uw hele leven over God had, vernietigd, maar er zal later ruimschoots tijd zijn om deze dingen te overdenken. Op dit ogenblik gaat God — Jezus Christus, zoals u ontdekt heeft — voort met te verklaren hoe het was toen Hij zich ongeveer tweeduizend jaar geleden ten volle aan de mens openbaarde.

„Ik weet eerlijk niet hoeveel openhartiger ik met iedereen had kunnen zijn — hoeveel meer ik mij aan een twijfelende mensheid had kunnen openbaren. Ik heb de godsdienstige leiders van die tijd zonder omwegen verteld in welk opzicht zij het mis hadden. Ik heb door de kracht van mijn Vader wonderen gedaan, de zieken genezen en zelfs de doden opgewekt. Ik heb hun die wilden luisteren het plan geopenbaard dat ons altijd voor de mensheid voor ogen heeft gestaan — dat heel de mensheid uiteindelijk deel kan uitmaken van Gods familie — letterlijk 'kinderen van God' (Johannes 1:12) kan worden. Mijn leven, dood en opstanding zijn geopenbaard in de boeken die Mattheus, Markus, Lukas en Johannes schreven. En zelfs al heeft u die boeken niet gelezen, dan heeft u ongetwijfeld gehoord wat er gebeurd is.”

Ja, u bent heel vertrouwd met dat verhaal over hoe de mensheid verantwoordelijk was voor Zijn kruisiging. Hij verklaarde dat Zijn dood en daarop volgende opstanding natuurlijk een onontbeerlijk onderdeel vormden van een alomvattend plan om de mensheid tot behoud te brengen, en dat ze ook het feit illustreerden dat zelfs wanneer een lid der familie van God in hoogsteigen

„Ik heb de mens een kans gegeven om de dingen op zijn wijze te doen en indien u erop wilt letten hoe de dingen gelopen zijn, zult u zien dat de wijze van de mens volstrekt niet goed gefunctioneerd heeft.”

persoon verscheen, de mensheid als geheel alles wat Hij vertegenwoordigde verwierp, niet wilde luisteren en Hem ten slotte wreed vermoordde. In plaats van zich te verheugen in de waarheid die geopenbaard werd, was de houding van de mens — en is dit steeds geweest — van „verdwin, God”, een houding die aangemoedigd en versterkt werd door de geestelijke invloed van Satan en zijn demonen.

De Kerk

Naarmate Christus het einde nadert van Zijn uitgebreide antwoord op uw vraag, vergeet u uw schrijfkamp geheel en luistert aandachtig naar wat Hij zegt.

„Na mijn opstanding begon de Kerk van God — waarvan ik het hoofd ben — vervuld van de heilige Geest, de goede boodschap van ons plan voor de mensheid door heel de wereld te verspreiden. Maar nog voordat de oorspronkelijke apostelen waren gestorven, waren de mensen begonnen — met veel hulp van Satan — mijn waarheden stelselmatig te vervalsen en helemaal terug te keren tot dezelfde vormen van heidendom die in het Babylon en Egypte uit de Oudheid voorkwamen. Veel van dit heidendom werd in een „christelijk” gewaad gehuld en vormde op den duur een groot deel der geloofspunten van de voornaamste kerkgenootschappen — maar het was eenvoudig niet de waarheid.

„Leest u maar mijn boek indien u dit niet gelooft. Hoeveel zogenaamde 'christelijke' kerken vindt u die hun geloof daar letterlijk aan ontlene, mijn komende heerschappij verkondigen en de mensen helpen zich te onttrekken aan zonde, hetgeen de overtreding van mijn wet is (die voor hun eigen welzijn werd uitgevaardigd), en die de mensen leren mijn Sabbat en mijn hoogtijdagen in acht te nemen? Hoeveel prediken het

overal in het Nieuwe Testament beklemtoonde eenvoudige feit dat ik weer op aarde zal terugkeren? Nee, zelfs nadat ik mij volledig geopenbaard had, 'uit mijn schuilplaats kwam', zo u wilt, voerde de mensheid wederom dezelfde oude bekende vertoning op. Mijn Werk werd vervolgd en moest vluchten; de waarheid werd voor de meeste mensen verborgen en was slechts bekend aan een klein aantal vervolgte mensen die ik bewaarde om mijn werk te doen.

„Ik wil één ding, dat ik reeds eerder gezegd heb, duidelijk maken. Ja, gedurende al deze tijd dat de mens mij heeft verworpen en gezegd: 'Waar is God', had ik de mensheid kunnen *dwingen* mij te gehoorzamen, maar ik heb dit niet gedaan omdat ik de mens heb geschapen met een verstand dat in staat is besluiten te nemen. De mensen zijn niet eenvoudig automatische verlengstukken van wat u waarschijnlijk mijn ego zou noemen. Ik heb de mens een kans gegeven om de dingen op zijn wijze te doen, en indien u erop wil letten hoe de dingen gelopen zijn, zult u zien dat de wijze van de mens volstrekt niet goed gefunctioneerd heeft.

„Daarom zal wanneer ik naar de aarde terugkeer — en mijn terugkeer is het brandpunt van een groot aantal geschriften uit het Oude en het Nieuwe Testament — er werkelijk geen twijfel aan bestaan, welke levenswijze meer waarborg biedt voor werkelijk geluk, en welke wijze tot chaos en vernietiging leidt. De geschiedenis van de mens heeft dit zeer duidelijk gemaakt.”

Maar nu komen mededelingen waarvan u wéét dat uw lezers die zullen waarderen: God biedt een veel sterker, concreet en persoonlijk bewijs aan dat Hij leeft — dat Hij persoonlijk bezorgd is voor de hedendaagse mensheid, bezorgd genoeg om de mens voor zelfvernietiging te

behouden. God spreekt over de heilige Geest.

De heilige Geest

„De ziekelijke, op emoties gebaseerde 'geestelijke' manifestaties die door bepaalde godsdienstgroepen zo luid worden aangeprezen, zijn volstrekt niet de vruchten van de heilige Geest”, verklaart Christus. „De heilige Geest is de Geest van kracht en liefde; en van gematigdheid.” (2 Timotheus 1:7.)

„Hoe kunnen wij deze krijgen?”, is de volgende vraag die onmiddellijk bij u opkomt.

„De vereisten zijn zeer fundamenteel. Ten eerste moet u er volkomen van afzien mij en mijn levenswijze te verwerpen. De mens die niet van ganser harte bij ieder woord in mijn boek tracht te leven, heeft mij altijd verworpen, bewust of niet — zelfs zogenaamde godsdienstige mensen. Ten tweede moet u gedoopt zijn, wat symbolisch een weergave is van sterven, begraven worden en opgewekt worden tot een nieuw leven. Het opstijgen uit het doopwater luidt iemands nieuwe-menswording in. Sla hiervoor Handelingen 2:38 en Romeinen 6:4 op. Zó eenvoudig zijn de vereisten.

„Heeft u eenmaal de heilige Geest ontvangen en blijft u volgens mijn wetten leven, dan zult u een levend, persoonlijk, dagelijks herhaald bewijs hebben dat ik nog leef en dat mijn Vader uw gebeden verhoort. U zult duidelijk inzien dat het de mens is geweest die mij voortdurend heeft verworpen en dat ik het niet was die de mens verwierp. U zult het bewijs hebben dat ik niet dood ben, dat ik me niet verberg en dit nooit gedaan heb, dat ik niet 'met vakantie' ben.

„Hebben mijn opmerkingen uw oorspronkelijke vraag voldoende beantwoord?”

„Ja, Heer!” □

Het **BOEK** dat bijna niemand kent

Het meest verkochte boek ter wereld is paradoxaal genoeg tevens het minst begrepen boek. Hoe komt dat? Dient het eigenlijk wel begrepen te worden? En zo ja, hoe kan iemand dan leren het te begrijpen?

door William F. Dankenbring

ALS JONGEN ging ik zelden naar de kerk. Af en toe vroeg een schoolkameraad me wel eens mee naar zijn zondagsschool en dan vertelde de juffrouw ons verhalen over David en een reus die Goliath heette, over Jona en een walvis, over Daniël die in een leeuwenkuil werd gegooid en over Noach die een geweldige overstroming overleefde.

In die tijd vond ik die verhalen natuurlijk wel interessant, zoals de meeste kinderen, maar ik was er niet persoonlijk bij betrokken. Ik kon mij niet vereenzelvigen met een van die bijbelse figuren. Hun leeftijd en de tijd en de omgeving waarin zij leefden, stonden te ver van mij af en er was te weinig verband met de levensomstandigheden in het ruimtetijdperk van de twintigste eeuw. Onze moderne industriële beschaving leek zoveel werkelijker.

En dus verloor ik toen ik ouder werd mijn toch al niet grote belangstelling voor de Bijbel. Het kwam nooit bij mij op de Bijbel te gaan lezen. Ik had er gewoon geen boodschap aan. Ik had het veel te druk

met andere dingen — werk, sport, lessen, feestjes of het lezen van de laatste roman. Maar de Bijbel trok mij helemaal niet.

Waarom zou je de Bijbel lezen?

„Waarom zou ik de Bijbel lezen?“, dacht ik bij mijzelf. Een paar maal pakte ik er bij mijn oom eens een op, bladerde die door en legde hem ongelezen weer neer. Hij leek te groot, te zwaar, te oud.

Tegenwoordig besef ik dat ik daarmee een fantastische schat aan kennis, wijsheid en menselijke ervaring links liet liggen. Ik begrijp nu dat het feit dat ik de Bijbel zo verwaarloosde, schadelijk werkte op mijn eigen ontwikkeling en inzicht. Ik leerde inzien dat de Bijbel niet slechts een verzameling oeroude fabels, legenden of bizarre romances is, maar een boek over *mensen* — mensen zoals u en ik — mensen die leefden en stierven en vergissingen maakten.

Toen ik eindelijk als volwassene voor de eerste keer de Bijbel van de plank nam met de bedoeling hem te lezen, ontdekte ik dat hij in werke-

lijkheid een met actie geladen levensgeschiedenis van het menselijk ras was. Hij vertelde de dingen zoals ze zijn. Hij maakte de levens van de mensen, hun fouten en hun problemen niet mooier dan ze waren, maar vertelde de onverbloemde waarheid.

Mijn nieuwsgierigheid was gewekt. Hier was nu eens een interessant boek! Werkelijk gebeurde geschiedenissen, agressie, sadisme, verkrachting, overspel — er wordt in deze aangrijpende bladzijden heel wat onthuld over de menselijke aard zoals zij werkelijk is. Niet alleen de schaduwzijde van menselijke ervaringen, maar ook liefde, vreugde, geluk en vrede. Ik constateerde dat de Bijbel voorbeelden bevatte van mannen en vrouwen die in vele opzichten op mijzelf geleken, mensen die zich geconfronteerd zagen met de moeilijkheden van het leven en die deze ofwel overwonnen, ofwel erdoor overwonnen werden!

Naarmate ik mijn studie voortzette werd het mij steeds duidelijker dat de Bijbel genoeg wijsheid bevatte om de problemen van de wereld op te

lossen, *mits* die wijsheid ook werd toegepast. Helaas ontdekte ik tot mijn verdriet dat de naties van de wereld verzuimd hadden in dat boek naar antwoorden te zoeken. En ik constateerde dat de leiders van de wereld deze bron van wijsheid als regel verwaarloosd hadden!

Tot mijn verslagenheid en ontsteltenis stuitte ik bij het verder lezen in de Bijbel zelfs op nog meer verrassingen. Ik merkte zelfs dat ook kerkelijke voormannen niet altijd begrepen wat de bladzijden van de Bijbel te vertellen hadden!

U hoeft wat betreft mij niet te geloven, alleen maar omdat ik iets beweer. Mijn persoonlijke mening doet er helemaal niet toe.

Wat belangrijk is, is dat u er zélf achter komt. Ga het zelf na, kijk in uw Bijbel en zie of dat boek werkelijk is wat het voorgeeft te zijn.

Waar moet u beginnen?

De Bijbel is een interessant boek. Toen ik het pas begon te lezen, wist ik niet welke verrassingen het voor mij in petto had. Ik kon niet voorzien wat een geweldige invloed het later op mijn leven zou krijgen!

Misschien bevindt u zich in precies dezelfde positie als ik zo'n twintig jaar geleden. Misschien heeft u op dit ogenblik nooit de Bijbel gelezen.

Maar laat ik u iets vertellen over de geestelijke schokken die ik kreeg toen ik de Bijbel goed ging bestuderen en over de inhoud ging nadenken. Vrijwel onmiddellijk raakte ik totaal in verwarring wanneer ik luisterde naar wat andere mensen en kerkelijke voormannen over de Bijbel te zeggen hadden. Eerst dacht ik dat hun opinies mij van nut zouden kunnen zijn.

Maar wat ik ontdekte was dat zij zelf in verwarring waren over de betekenis van de Bijbel! Zo ongeloofwaardig als mij dat op dat moment toescheen, ontdekte ik dat zelfs speciaal opgeleide en ontwikkelde mensen het zelf niet eens konden worden over wat de Bijbel te zeggen of te leren had! De een zei dit en de ander zei precies het tegenovergestelde! Het was verwarrend en verbijsterend. Temidden van deze ver-

warring nam ik een besluit dat een diepgaande invloed op mijn leven zou krijgen.

Ik besloot, gezien de controverse over de Bijbel, in het vervolg niemands uitleg van de Bijbel klakkeloos aan te nemen. In plaats daarvan besloot ik wat ieder afzonderlijk onderwees, te vergelijken met wat anderen leerden, om vervolgens — en dit is het belangrijke punt — ze allemaal op de proef te stellen en achter de waarheid te komen door *zelf de Bijbel* te gaan lezen!

Ik stond paf van het resultaat. Want toen ik eenmaal zelf de Bijbel ging lezen, bespeurde ik al gauw dat sommige van de meest geliefkoosde en geijkte leerstellingen die ik als jongen had gehoord en voor waar had aangenomen, nergens in de Bijbel te vinden waren!

Met ongelovige ogen en ten prooi aan grote opwinding, ontdekte ik dat veel van de gangbare „christelijke” uitspraken die ik altijd had aanvaard in de veronderstelling dat ze uit de Bijbel afkomstig waren, in werkelijkheid het diametraal tegenovergestelde inhielden van wat ik in de Bijbel zelf las!

Kunt u zich mijn gemoedstoestand indenken?

Ik vond bijvoorbeeld dat Jezus zei: „Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beërven” (Mattheus 5:5). Ik vond dat zij die Christus' wil uitvoeren, zullen „heersen op de aarde” (Openbaring 5:10), en vergeleek dit met wat mensen onderwezen.

Bij nader onderzoek constateerde ik dat er in de Bijbel staat dat de patriarch David gestorven en begraven was (Handelingen 2:29) en dat Petrus, die duizend jaar later leefde, na al die jaren van David zei: „Want David is NIET opgevaren in de hemelen. . .” (vers 34).

En tenslotte las ik de woorden van Jezus zelf, die verklaarde: „EN NIEMAND IS OPGEVAREN IN DE HEMEL, DAN DIE UIT DE HEMEL NEDERGEKOMEN IS, namelijk de Zoon des mensen” (Johannes 3:13).

Ik stond perplex. Maar daar stond het, vlak voor mijn ogen, in de Bijbel zelf. En ik kon er niet omheen!

Natuurlijk had ik de gangbare „christelijke” leerstelling gehoord dat de heiligen na hun dood naar de HEMEL gaan. Maar hier had je de Bijbel — en daar stond iets in wat ik nog nooit eerder gehoord had.

Het was duidelijk dat al die verschillende kerkgenootschappen de Bijbel niet alleen niet goed begrijpen, maar hem ook niet op de juiste wijze interpreteren! Jezus zelf zei evenwel dat de Schrift niet gebroken kan worden (Johannes 10:35). Om het nog duidelijker te maken voegde Hij er later aan toe: „Uw woord [de Bijbel] is *de waarheid*” (Johannes 17:17). Hij zei dat de mens zal leven „bij alle woord Gods”, doelende op de Bijbel (Mattheus 4:4; Lukas 4:4).

Maar hoe kunt u nu op de juiste manier de Bijbel begrijpen — een uniek boek met een boodschap die door de eeuwen heen dezelfde is gebleven?

Lees het Boek

Ten einde de werkelijke betekenis van de Bijbel en de inhoud ervan te kunnen bevatten moet u dat boek eerst *lezen*. Het lezen van boeken *over* de Bijbel is niet voldoende. Het boek om mee te beginnen is de *Bijbel zelf*, die u moet lezen en bestuderen zoals u dat met elk boek zou doen dat de moeite waard is.

De plaats om te beginnen is in het algemeen het begin — dat wil zeggen het boek Genesis, het eerste boek van het Oude Testament. Maar er zijn ook veel mensen die beginnen bij het eerste boek van het Nieuwe Testament. Het komt er in feite niet zoveel op aan, zo lang u maar begint. Als u uiteraard begint met het boek Genesis en dan helemaal tot het eind doorleest, zult u beginnen te ontdekken dat er een rode draad door de hele Bijbel loopt. U zult daarbij de geschiedenis en de achtergrond leren kennen van veel der gebeurtenissen die later in het Nieuwe Testament worden genoemd.

Om onverschillig welk boek te begrijpen, of het nu gaat om een biologie-leerboek, een wetboek of een geschiedenisboek, moet u het boek zelf lezen. De apostel Paulus prees de mensen te Berea, daar zij „het woord

met alle bereidwilligheid aannamen en dagelijks de Schriften nagingen, of deze dingen zo waren" (Handelingen 17:11, *N. Vert.*).

Begin de Bijbel te lezen met een onbevooroordeelde, leergierige mentaliteit. Neem niet als vanzelfsprekend aan wat u geleerd heeft.

U heeft waarschijnlijk het volgende uitentreuren gehoord: „Niemand kan de Bijbel begrijpen, want die spreekt zichzelf tegen". Dat is beslist niet waar. Ik merkte dat ik bij de studie van welk onderwerp ook, met een minimale inspanning de passages kon verklaren die ogenschijnlijk of naar men beweerde met elkaar in tegenpraak waren — mits ik onbevooroordeeld was en de betreffende passages

van de Schrift zorgvuldig met elkaar vergeleek.

Zij die hun tijd verknoeien met het lezen van de Bijbel om er „ongrijmheden" in te ontdekken, zullen alleen al door hun kritische instelling over tal van gemakkelijk te verklaren passages struikelen.

Maar wie de Bijbel bestudeert in een nederige geestesgesteldheid en met de vaste wil zich te laten onderwijzen, die zal zijn studie rijk beloond zien.

Het studiedoel

Ten einde uw studie werkelijk de moeite waard te maken, moet u studeren vanuit een instelling van zoeken naar inzicht en wijsheid, die u op situaties die zich in het dagelijks

leven voordoen kunt toepassen. Doet u dit, dan zult u bemerken dat de Bijbel voorbeelden bevat van mensen die problemen hebben meegemaakt die op de uwe lijken, zodat u kunt zien hoe zij ze hebben opgelost. U zult lessen kunnen trekken uit de ervaringen van anderen, zodat u hopelijk niet dezelfde fouten zult maken.

Wees vastbesloten om inzicht op te doen. Doet u dit, dan zult u rijp zijn om lering uit de Bijbel te trekken. Zoals Salomo schreef in het boek der Spreuken: „Mijn zoon, laat ze niet wijken uit uw ogen, bewaar overleg en bedachtzaamheid" (Spreuken 3:21, *N. Vert.*). Hij voegt eraan toe: „Het begin der wijsheid is: verwerf wijsheid

Begrijpt u wat u in de Bijbel leest?

De Bijbel, de grootste bestseller die de wereld ooit gekend heeft, is tevens het minst begrepen boek ter wereld. Hoe komt dat?

Waarom schudden zoveel mensen het hoofd en zeggen: „Ik kan dat boek gewoonweg niet begrijpen"?

Wanneer men de Bijbel gaat lezen geeft men dikwijls al gauw de moed op. Men neemt aan dat de Bijbel een archaisch boek is en geen betrekking heeft op onze moderne 20e eeuw.

Geloof het of niet, u kunt de Bijbel begrijpen! De **SCHRIFTELIJKE CURSUS** van Ambassador College brengt de Bijbel tot leven en laat zien dat hij interessant is en direct betrekking heeft op úw leven!

Indien u deze gratis cursus wilt volgen, schrijf dan aan Ambassador College, Postbus 496, Arnhem (Nederland).

Vraag ook om het gratis boekje *Twaalf regels voor bijbelstudie*. U zult veel steun hebben aan dit boekje bij de bestudering van uw Bijbel.

**Twaalf regels
voor bijbelstudie**

en verwerf inzicht bij al wat gij bezit” (Spreuken 4:7, *id.*).

Als dit uw houding is, of de aanleiding tot uw bijbelstudie, dan zal uw leven daarbij onmetelijk veel baat hebben, zoals tal van mensen in de praktijk ervaren hebben!

Nog een sleutel tot begrip

Naast de juiste benadering met het juiste doel voor ogen hoort nog een onmisbare sleutel tot het begrijpen van de Bijbel. Deze wordt in de Bijbel zelf onthuld.

Op een warme dag reed een Ethiopiër met een karavaan door de woestijn van Judea. Hij bracht de tijd door met het lezen van het boek Jesaja, geschreven op een perkamentrol, maar hij begreep er niet veel van.

Het werd hem niet duidelijk waar de profeet het nu eigenlijk over had!

Op dit kritieke moment liep Filippus op zijn wagen toe en vroeg hem: „Begrijpt u ook wat u leest?”

De Ethiopische functionaris antwoordde: „Hoe zou ik dat kunnen, als niemand mij daarbij helpt?” Vervolgens las hij een passage uit Jesaja hardop aan Filippus voor en vroeg: „Mag ik u vragen van wie de profeet dit zegt? Van zichzelf of van iemand anders?” (Zie Handelingen 8:30-34).

Vervolgens legde Filippus de hele passage aan hem uit.

Waarom werd dit voorval in het boek Handelingen opgetekend? Het antwoord is heel eenvoudig. Het kan voorkomen dat u de betekenis van een bepaalde passage in de Bijbel niet

geheel kunt begrijpen. Ten einde de betekenis ervan in te zien, zult u iemand nodig hebben die de betrokken passage reeds begrijpt om haar logisch en zinvol aan u te verklaren.

Aangezien er zoveel verschillende interpretaties van de Bijbel bestaan, dient u — wat u ook leest en wat men u ook vertelt — zorgvuldig na te trekken en te vergelijken met wat er in de Bijbel staat. Neem niets „zo maar” aan, totdat u duidelijk ziet wat er in de Bijbel over staat. Laat u niet tot overrijde conclusies verleiden.

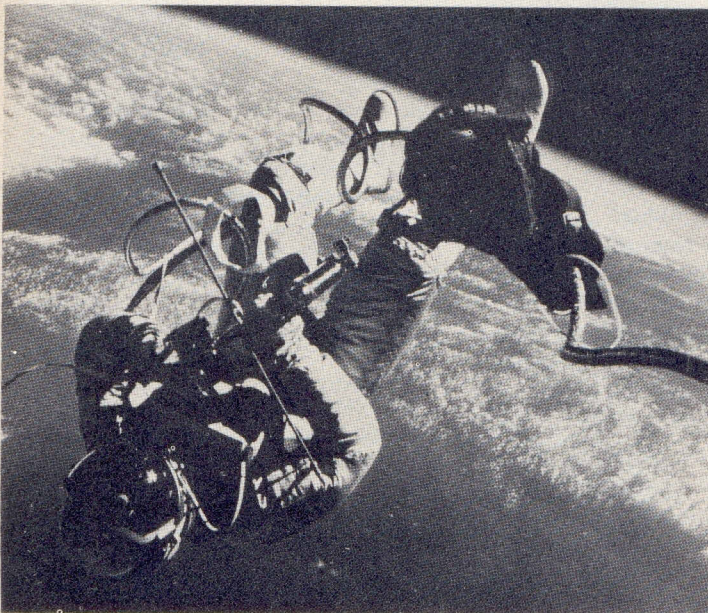
Dit brengt ons tot de volgende sleutel voor het begrijpen van de Bijbel. En die houdt in dat men nooit moet proberen in een bepaalde passage te leggen wat er niet duidelijk staat. Stuit u op een verwarrende

Ambassador College

SCHRIFTELIJKE CURSUS

Een internationale cursus voor bijbels begrip

Wat is de betekenis van het ruimtetijdperk?

LES 1

WERELDVREDE - OF WERELDCHAOS ?

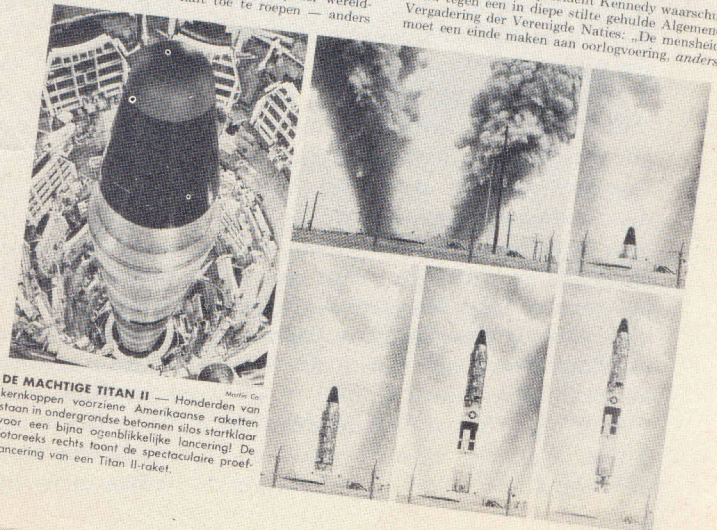
Het streven naar wereldvrede gaat onverpoosd voort, terwijl arsenalen van dodelijke wapens in omvang toeneemen. Deskundigen voorspellen dat er van de aarde spoedig alleen nog maar wat verkoolde restanten zullen overblijven, TENZIJ de wereldsituatie een drastische ommekeer ondergaat. Wat staat de mensheid nu precies te wachten? Deze les laat aan de hand van de profetieën in uw Bijbel de ANTWOORDEN zien!

STAATSLIEDEN en geleerden zijn eerlijk gezegd bang voor wat er ons in de toekomst te wachten staat! Zij waarschuwen dat de mens nu over middelen beschikt om COSMOIDE te plegen — zelfmoord van heel het menselijk geslacht. Zij zijn zich ervan bewust dat er spoedig iets totaal onvoorziens moet gebeuren om de tegenwoordige loop der wereldgebeurtenissen een halt toe te roepen — anders

zal de mens uiteindelijk inderdaad zichzelf vernietigen!

Waar staatslieden voor waarschuwen

In 1961 zei wijlen president Kennedy waarschuwend tegen een in diepe stilte gehulde Algemene Vergadering der Verenigde Naties: „De mensheid moet een einde maken aan oorlogvoering, anders

DE MACHTIGE TITAN II — Honderden van kernkappen voorzien Amerikaanse raketten van ondergrondse betonnen silos starklaar voor een bijna ogenblikkelijke lancering! De fotoreeks rechts toont de spectaculaire proeflancering van een Titan II-raket.

tekst, begin dan niet onmiddellijk in uw gedachten naar een mogelijke verklaring te zoeken.

De sleutel tot het inzicht van moeilijke passages, of het nu gaat om profetieën of om diverse bijbelse symbolen, bestaat eruit de passage allereerst *in haar samenhang* te lezen. Probeer haar nooit uit haar bijbelse achtergrond te lichten en haar afzonderlijk te bestuderen. Het kan zijn dat diverse gelijkenissen en profetieën elders in de Bijbel vollediger toegelicht worden!

De apostel Petrus werd in zijn tijd ook geconfronteerd met mensen die een verkeerde uitleg aan de Bijbel gaven. Daarom schreef hij: „Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petrus 1:20-21, *N. Vert.*).

Waar het om gaat is dit: de Bijbel zelf interpreteert de Bijbel. Hij onthult zelf de betekenis en de verklaring van de gelijkenissen, symbolen, zinnebeelden en profetieën die erin opgetekend staan.

Vermijd eenzijdige visie

Een andere fout die gemaakt wordt door veel mensen die de Bijbel bestuderen, is dat zij zich een mening vormen over een bepaald onderwerp zonder eerst *alle* teksten te hebben bestudeerd die her en der in de Bijbel voorkomen en met het onderwerp in verband staan. Door een stuk of wat verzen in een bepaald deel van de Bijbel vanuit een beperkt gezichtspunt te beschouwen, zouden zij zich een verkeerde indruk kunnen vormen.

Alvorens een geleerde een hypothese formuleert, bestudeert hij eerst alle beschikbare lectuur inzake het voorwerp van zijn studie. Hij bestudeert alle aspecten die van belang zijn, rangschikt en verzamelt zijn gegevens en gaat dan zijn gehele feitenmateriaal interpreteren. Indien hij slechts over *gedeeltelijke* gegevens beschikt, zullen zijn conclusies zeer waarschijnlijk onjuist zijn.

Zo is het ook met de studie van de Bijbel. Wanneer u een bepaald onderwerp in de Bijbel onderzoekt of

bestudeert, verzamel dan alle relevante teksten over dit onderwerp — al de bijbelse feiten, data en informatie waarover u kunt beschikken en trek vervolgens uw conclusies na al deze gegevens te hebben bijeengevoegd. Doet u dit niet, dan heeft u alle eventuele vergissingen die u maakt alleen maar aan uzelf te wijten.

De proef op de som

Tenslotte — en dit is het belangrijkste — als u de Bijbel echt wilt begrijpen, moet u bereid zijn de woorden van uw Schepper te gehoorzamen. U dient bereid te zijn te leven volgens Zijn instructies aan de mensheid.

De profeet Jesaja schreef: „Ik [God] ben vol zorg voor degenen die nederig zijn zonder pretenties, en vol ontzag voor mijn woord” (Jesaja 66:2, *Willibrordvert.*).

Zo schijnen bijvoorbeeld sommige van de profetieën van Daniël erg duister en ingewikkeld. Het was Daniël zelf niet toegestaan de betekenis van bepaalde zaken die hem waren geopenbaard, te begrijpen. Hij kreeg te horen: „Ga heen, Daniël! want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld *tot* de tijd van het einde. Velen zullen er gereinigd en wit gemaakt, en gelouterd worden; doch de goddelozen zullen goddeloos handelen, en GEEN van de goddelozen zullen het verstaan, maar de *verstandigen* zullen het verstaan” (Daniël 12:9-10).

David stelde het aldus: „De vreze des Heren is het beginsel der wijsheid... Zijn lof bestaat tot in der eeuwigheid” (Psalm 111:10).

Ten einde de Bijbel te begrijpen moet men die gehoorzamen en ernaar leven. Maar als u ooit verwerpt wat u in de Bijbel ziet of als u ooit ophoudt volgens de Bijbel te leven, dan zal de door u verworven kennis u ontglippen. U zult het begrip en de kennis die eens uw deel waren, weer verliezen.

Hoe komt dat? Omdat de Bijbel een boek over geestelijke zaken is. En de natuurlijk gezinde mens — zonder Gods Geest — kan geen geestelijke waarheden bevatten. Voor de ongeestelijke mens lijken geestelijke waar-

heden even zoveel dwaasheden. Want hij kan ze niet in zich opnemen, verwerken en bevatten (zie 1 Corinthe 2:10-14).

Wanneer u al de voorgaande principes eenmaal in praktijk gaat brengen, zult u zien dat de Bijbel voor u gaat leven. U zult zien dat dat boek vol staat met interessante, zinvolle kennis van grote betekenis voor uw persoonlijke leven en voor de eeuw waarin wij leven.

Zeer waarschijnlijk zal de Bijbel uw leven totaal VERANDEREN, zoals een jaar of vijftien geleden ook mijn leven erdoor veranderd werd!

Uw volgende stap

Ten einde u te helpen met uw studie van dit interessante boek heeft Ambassador College een uniek programma opgesteld voor hen die geïnteresseerd zijn in bijbelstudie thuis. Richt uw verzoek om ingeschreven te worden voor de SCHRIFTELIJKE CURSUS aan: Ambassador College, Postbus 496, Arnhem, Nederland. Aan de cursus zijn geen kosten verbonden.

Deze fascinerende cursus brengt de Bijbel voor u tot leven! In deze leergang worden de GROTE vragen van het leven gesteld *en* beantwoord door de Bijbel zelf aan het woord te laten. Actuele onderwerpen zoals: Waarom leven wij? Waar gaan wij naar toe? Wat onthult de Bijbel over de toekomst? en Waarom haalt u eigenlijk adem?, worden erin behandeld.

Ook worden er op vragen betreffende hemel, hel, ziel, behoud, dood en profetie ingegaan en rechtstreeks vanuit de Bijbel beantwoord.

Indien u geïnteresseerd bent in het bestuderen van de Bijbel, dan kunt u zich niet veroorloven uzelf deze unieke schriftelijke cursus te onthouden.

En wanneer u bereid bent de sleutels voor bijbelstudie zoals die in dit artikel worden beschreven, toe te passen, dan zal uw eigen leven boven alle verwachting worden verrijkt en gezegend. Uw hele leven zal een uitdaging en een verandering ondergaan en u zult het opbeurende gevoel hebben, met waarheden kennis te maken die in het eeuwenlange verloop van de menselijke geschiedenis aan miljoenen verborgen zijn gebleven.

Het ligt helemaal aan uzelf. □

wat u kunt doen...

van pas komende tips voor U en UW GEZIN

• Vergif in huis

Er zijn meer dan 250 000 huishoudprodukten in de handel met een potentieel vergiftige werking.

In bijna alle huishoudchemicaliën en medicijnen schuilt vergif! Het schijnbaar zachtaardige aspirientje kan een dodelijk vergif worden als men het in voldoende hoeveelheden slikt. Andere potentieel vergiftige produkten sluiten alle soorten medicijnen in die gewoonlijk in het medicijnkastje te vinden zijn; schoonmaakprodukten en zeep in de keuken; parfums en toiletartikelen die in de badkamer en in de slaapkamers te vinden zijn; verf en chemicaliën in de schuur of in de garage. Wees voorzichtig zodat uw kind geen slachtoffer van vergif wordt!

Laat geen potentieel vergiftige produkten binnen het bereik van kleine kinderen achter. Nadat u een schoonmaakartikel, boenwas of een ander produkt gebruikt hebt, dient u erop toe te zien dat u het weer buiten het bereik van uw kind wegzet. Zelfs terwijl u zo'n produkt gebruikt, moet u uw kind scherp in het oog houden. Uw kind zou kunnen proberen het te pakken te krijgen en het op te eten of op te drinken. Wees vooral op uw hoede tussen vier en zes uur 's middags wanneer uw kinderen hongerig zijn en u vermoeid bent. De meeste ongelukken gebeuren rond deze periode.

Begin ook vroeg uw kind te leren niet alles wat hij ziet gewoontegetrouw in zijn mond te steken.

• Zou een zwangere vrouw moeten werken?

Gezond verstand zegt „NEE” als het enigszins mogelijk is. Houd altijd in gedachten dat een werkende vrouw en moeder in werkelijkheid twee banen heeft die, normaal gesproken, allebei haar hele dag in beslag zouden nemen. Ze zal dus duidelijk onder grotere druk staan dan de huisvrouw die niet buitenshuis werkt. Zij zal weinig tijd hebben om haar gezondheid op peil te houden en zich voor te bereiden op de geboorte van een kind.

Het Royal College of Obstetricians and Gynecologists in Engeland heeft dit onderwerp enige tijd geleden bestudeerd. Men kwam tot de slotsom dat zwangere vrouwen die werken een hoger ratio van doodgeboren en voortijdig geboren baby's hadden dan vrouwen die niet uit werken gingen.

• Rijden in het donker

Twee derde van alle verkeersongelukken gebeuren na donker. De verkeersongelukkenpiek ligt tussen 16.00 en

21.00 uur. Hier volgen drie belangrijke principes die u zullen helpen een ongeluk in het donker te vermijden:

Houd uw remafstand binnen het bereik van uw koplampen. Bij 110 km per uur heeft de doorsnee rijder onder ideale omstandigheden zo'n 130 meter nodig om te stoppen. Maar het effectieve bereik van de koplampen ligt slechts tussen de 70 en 100 meter. Bij 110 km per uur zou de doorsnee rijder een gevaarlijke toestand niet tijdig kunnen overzien om een ongeluk te voorkomen.

Kijk niet recht in de koplampen van tegenliggers. Concentreer u op uw eigen rijbaan. Dit zal u helpen verblinding en tijdelijk gezichtsverlies te vermijden. Als een tegenligger met groot licht rijdt, knipper dan met uw grootlicht om de tegenligger een wenk te geven te dimmen. Vergeet ook niet zelf uw eigen lichten te dimmen voor tegenliggers.

Kijk uw voor- en achterlichten na. Overtuig u ervan dat zij naar behoren werken. Met slechts één koplamp rijden is uitermate gevaarlijk en moet men niet doen! Een tegenligger zou de fout kunnen begaan te denken dat een auto met één koplamp een motorfiets is. Zo kan ook in het donker zonder achterlichten rijden tot een botsing tegen de achterkant van uw auto leiden.

• Autogordels voor kinderen

Tengevolge van verkeersongevallen op de openbare weg verloren in 1970 in Nederland 3173 weggebruikers het leven. Het verkeer op de Nederlandse en Belgische wegen is een van de gevaarlijkste ter wereld. Honderden mensen zouden vandaag waarschijnlijk nog in leven geweest zijn als zij autogordels gebruikt hadden. Een groot aantal auto's in deze landen heeft zelfs geen gordels en mensen die wél gordels in hun auto's hebben gebruiken ze dikwijls niet.

Wat nog erger is — zij die wél autogordels gebruiken laten dikwijls na voor voldoende veiligheid voor hun kinderen te zorgen.

Kinderen onder de drie jaar of die minder dan 50 pond wegen hebben speciale gordels nodig die specifiek voor kinderen ontworpen zijn. Kleuterstoeltjes b.v. verlenen speciale bescherming en laten dikwijls enige vrijheid van beweging toe. Maar baby's hebben zorgvuldig vastgemaakte wiegjes of autobedjes nodig, met een net erover of een tuigje om hen vast te houden.

In tegenstelling tot wat een moeder mag denken is het kind minder veilig in haar armen. Het kind op uw knie onder uw veiligheidsgordel vast te gespen is eveneens erg gevaarlijk.

Patrick A. Parnell

Eigen teelt biedt meer dan één voordeel

Verse groente van hoge kwaliteit is slechts een van de vele zegeningen die een eigen moestuin bieden kan. Er zijn echter nog vele minder bekende voordelen die „eigen teelt“ tot een produktieve hobby maken.

Tekst en foto's door Jerry Gentry

BLIJT EENS in een radijs of wortel die pas een paar minuten tevoren werd geplukt. . .

En proef eens die smakelijke sappigheid van een pas gerijpte tomaat. . .

Onmogelijk, zult u zeggen, in dit tijdperk van supermarkten?

Integendeel. Al deze zegeningen zijn vrij normaal voor een kleine maar uiterst succesvolle groep mensen die een moes- of volkstuintje houden.

Voordat u nu zegt: „Niets voor mij”, lees even verder. U hoeft er niet voor in Boskoop gestudeerd te hebben en er al evenmin een onmogelijk aantal slopende uren voor nodig te hebben om van de voordelen van een eigen groentetuintje te kunnen genieten. Tegenover de hoeveelheid werk die verzet moet worden, staat een

TOMATEN GROEIEN in een ruime besparende „verticale tuin“ langs de afrastering. Een verscheidenheid aan natuurlijke stimulansen voor kinderen is slechts een der vele indirecte voordelen van een moestuintje.

ruime oogst — met daarbij nog indirecte voordelen waarvan u zich wellicht nooit bewust bent geweest.

L. E. Francis, landbouwkundig adviseur van Los Angeles County, verklaarde onlangs: „Er bestaat geen enkel verkoopsysteem dat dezelfde kwaliteit en versheid kan garanderen als van eigenhandig gekweekte en geplukte groente uit een achtertuintje”.

Mensen die in Amsterdam en elders in de Randstad wonen, kunnen momenteel groente kopen die nog diezelfde dag geoogst werd op nabijgelegen velden. Jammer genoeg kan dit niet gezegd worden van vele andere grote steden in de wereld, waar veel prima lanbouwgrond gebruikt werd voor huizenbouw.

Besparing op kosten van levensonderhoud

Kwaliteit en versheid zijn gewenste eigenschappen van groente. Maar in welke mate kan zo'n moestuintje geld besparen dat anders zou zijn uitgegeven voor voedsel? Zijn die thuis

gekweekte groenten gewoonlijk niet duurder?

Het antwoord is ja, als men rekening houdt met alle onkosten. Maar de kosten van de groente die u binnenhaalt vormen niet de enige consideratie.

Een zuinige tuinier kan zijn hobby ongeveer bekostigen van de bezuinigingen op zijn wekelijkse boodschappenlijstje. Dat wil zeggen, de daaruit voortspruitende besparingen zijn zowat gelijk aan de kosten voor wat gereedschap, zaad, bemesting en water. Normaliter geeft men zijn tijd aan een hobby zonder er een uurloon voor te verwachten. En bij tuinieren is dat ook zo. Deze hobby geeft dezelfde ontspanning, recreatie en afwisseling als elke andere hobby. En bovendien plukt een tuinier nog een oogst aan gezond voedsel.

Natuurlijk vereisen zelfgekweekte vruchten en groenten wat extra inspanning. Toch vergoeden de indirecte voordelen dat weer ruimschoots.

Psychologische zegeningen

Tuinieren vormt tevens een ontspannende en produktieve vrijetijdsbesteding als afleiding voor het razende tempo van het leven in een grote stad, waar de mensen afgeleefd, opgejaagd en ontworteld raken door allerlei schokkende ervaringen. Zaad zaaien en dat te zien groeien, precies zoals je verwacht, en dan beseffen dat je eigen lichaam — net als de planten die in een tuin groeien — ook afhankelijk is van aarde, lucht, water en al wat leeft, kan het psychologisch evenwicht herstellen.

Even stil te staan om te mediteren over de natuurlijke wereld om ons heen die voortgaat te functioneren volgens fundamentele wetten, kan een groot soelaas zijn voor mensen die in de greep zijn van de jacht en strijd om het bestaan in een grote stad. Het ontkiemen van een zaadje, het groeien van een plant en tenslotte het oogsten van gezonde vruchten en groenten verschaft niet alleen voedsel voor de maag, maar eveneens meer begrip voor het leven. Dit richt onze gedachten op een bron van leven en energie die buiten de volledige controle van de mens valt. De kiemende krachten in een zaadje, de natuurlijke neiging van planten om naar het zonlicht te groeien, de wederzijdse afhankelijkheid tussen insecten en bloemen waaruit deze insecten voed-

sel halen en die op hun beurt bestuiven — dit zijn mysteries die de mens niet geheel en al begrijpen kan. Maar is er voor de gemiddelde persoon een betere methode om de mysteries van de natuur te ervaren dan door persoonlijke observaties die te allen tijde in een tuintje mogelijk zijn?

Bij deze psychologische zegeningen komt dan nog het regelmatig lichamelijk in de weer zijn om de grond voor te bereiden, te zaaien en de planten te verzorgen. Zodoende heeft u nóg een extra voordeel: een gemakkelijke manier om lichamelijk fit te blijven.

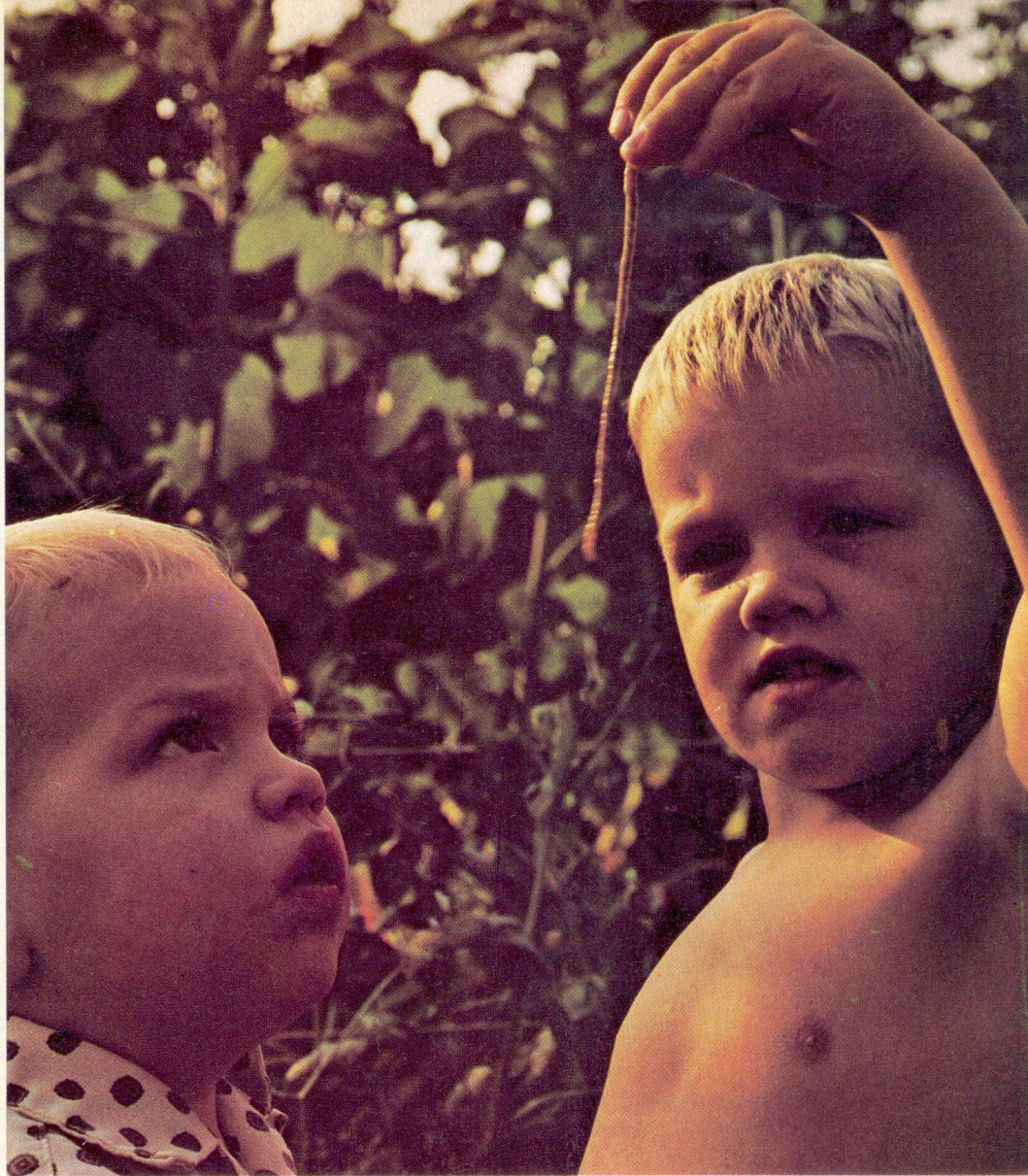
Stimulans voor kinderen

Ook kinderen genieten van zo'n tuintje. Vóór de komst van dit tijdperk van de verstedelijking konden kinderen nog min of meer in een plattelandsomgeving opgroeien. Bomen, gras, dieren en vogels waren nog gewoon een deel van het dagelijkse milieu.

Tegenwoordig is een groot deel van de westerse wereld en, in toenemende mate, ook van de ontwikkelingslanden al verstedelijkt. De massale trek naar de grote steden had tot gevolg dat kinderen het contact met de natuur verloren. Wat eens een bloem, een grassprietje, een kabbelende beek of het lied van een roodborstje was, is tegenwoordig van gedaante veranderd. Nu nemen schelle neonlichtreclames, aanplakborden, asfalt en gillende sirenes de plaats in van de vroegere taferelen en geluiden van de natuur. Deze kunstmatige, onmenselijke omgeving veroorzaakt vreemde, onmenselijke eigenschappen in de mens. Kinderen reageren op hun omgeving en ontwikkelen zich naar gelang van de diversiteit van de prikkels waaraan ze worden blootgesteld.

Dr. René Dubos, die een groot deel van zijn vroege jeugd jaren op het Franse platteland ten noorden van Parijs had doorgebracht, schreef: „De kwaliteit van het menselijk leven is onverbreekbaar verbonden met de soorten en de verscheidenheid van de prikkels die de mens ontvangt van de aarde en al het leven daarop” (Audubon, juli 1972, blz. 33).

Tuinieren achter het huis schept een mogelijkheid om een kind in zijn prille levensjaren te confronteren met een beetje van die plattelandsvrede

GOEDE TEELAARDE (links) kan men verkrijgen door toevoeging van compost die is samengesteld uit bladeren, stro, mest en andere organische stoffen in staat van ontbinding. Kinderen, hier nieuwsgierig naar een worm kijkend (boven), doen vele opwindende ontdekkingen in een moestuin. Onder: een kleine roofspin staat op het punt een insect te verschalken dat door de bloem van een komkommerplant is aangetrokken — een weinig bekend voorbeeld van de delicate balans in de ecologie die men in een moestuin kan gadeslaan.

en natuurlijke harmonie, plus een grote verscheidenheid van andere heilzame stimulansen. De waarde van zulke drijfveren werd nog onlangs gedemonstreerd door een groep verpleegsters die met geestelijk gehandicapte kinderen werkten. Deze verpleegsters kwamen op het idee om kuikens en konijntjes binnen de steriele muren van het ziekenhuis te brengen. Het was geenszins een verrassing dat de passieve en voordien weinig opgewekte kinderen positief reageerden op de levende wezentjes die ze te zien kregen. Voor het eerst kregen ze werkelijk plezier in het leven. Naderhand namen de verpleegsters deze kinderen mee naar buiten voor meer zintuiglijke waarnemingen. De verpleegsters ontdekten toen dat het voor deze achterlijke kinderen een stimulerende uitdaging was een grassprietje te voelen, de bast van een boom te betasten of een mooie bloem te zien.

Zulke zintuiglijke waarnemingen begonnen toen de geest van deze kinderen te prikkelen. Natuurlijk brachten ze geen wonderen teweeg. De kinderen bleven achterlijk. Maar hun leven werd minder saai en meer opwindend, zelfs voor deze minder gezegende kinderen.

Nog veel waardevoller zijn deze stimulansen voor de miljoenen kinderen die geestelijk en lichamelijk normaal zijn. Als een kind zijn vingertje in de grond kan steken en een zaadje in het gaatje laten vallen, kan het iets beginnen te leren van het mysterie dat het leven is. Het kan dan leren dat het voor planten moet *zorgen*, want anders verwelken ze. Het kan verantwoordelijkheid leren en tevens fundamentele lessen in ecologie. Indien men een kind de verantwoordelijkheid geeft voor een stukje grond te zorgen, zijn de resultaten nog beter. Het kind kan dan zelf de vruchten plukken van zijn eigen werk en fundamentele lessen leren van de fouten die het ongetwijfeld zal maken.

Dan zal het beginnen deze lessen toe te passen in zijn relaties met andere mensen. Het zal dan leren dat *belangstelling* voor mensen ook een eigenschap is die beoefend en toegepast moet worden, want anders zal die eigenschap eveneens verwelken zoals een plant doet. Het stedelijk milieu is een voedingsbodem voor

onverschilligheid en *gebrek* aan belangstelling, die de oorzaak zijn dat kinderen minder en minder mens zijn.

Geduld en ijver, beide onontbeerlijk om op elk gebied in het leven enig succes te boeken, zijn ook twee eigenschappen die men door tuinieren leert.

Plaats voor een tuin

„Maar waar en hoe kan ik een tuintje beginnen?“, zult u vragen.

Het antwoord is verrassend eenvoudig. Overal waar zonlicht en aarde zijn, kunnen planten groeien. Misschien zult u er niet veel voor voelen al in het eerste jaar met een complete moestuin te beginnen. En als u in een flat of woning in een grote stad woont, zult u ook weinig of geen plaats hebben voor een grote tuin. Maar zelfs een bloembak in uw raam, ingezaaid met kruiden, of een gedeelte van een bloemperk met sla, radijs of tomaten, zal al heel veel van dezelfde voordelen bieden. Met slechts de beschikking over één vierkante meter grond heeft een Chinese kok, die in een torenflat in Los Angeles woont, met veel succes sierbloemen gekweekt. U kunt op dezelfde wijze groenten kweken.

Tuingrond in steden is bijzonder duur en schaars. Maar iedereen die ergens twee vierkante meter grond kan vinden waarop zonlicht valt, kan daarop bijvoorbeeld voldoende sla kweken om een gezin van vier personen gedurende het hele seizoen van sla te voorzien.

Veel ervaren tuiniers zoeken naar een huis met voldoende grond erbij voor een grote tuin. De moestuin van mijn eigen gezin bestaat uit een lapje grond van zo'n 8 bij 16 meter achter onze garage. Daarbij komt nog een hek als gemakkelijke „verticale tuin“ om er tomaten, bonen, erwten en soortgelijke klimplanten langs te laten groeien. Onze moestuin plus dat 16 meter lange hek voor de tomaten verschaft ons voldoende groente voor een gezin van vijf personen, gedurende het gehele seizoen van mei tot september, zonder dat het nodig is er andere groente bij te kopen.

Aangezien de groeiperioden en de soorten van groenten over de hele wereld verschillen, zou elke tuinier het beste de zaai-instructies kunnen volgen die op elk pakje zaad staan. Hij kan ook een goedkoop boekje

lezen over tuinieren, dat van toepassing is voor de streek waar hij woont.

Enkele eenvoudige regels

U kunt uw eigen tuintje hebben door enkele eenvoudige regels te volgen.

1. Plaats. Uw tuintje dient bij voorkeur *niet* in de schaduw van bomen of uw huis te liggen en liefst op het zuiden, indien u in het noordelijk halfmond woont. De grond hoort redelijk waterpas te zijn en goed gedraineerd.

2. Groente. Mensen met weinig grond om hun huis zullen misschien ruimte genoeg hebben voor een paar rijen van om en om bloemen en groenten — ongeveer een meter diep. Zaai eenvoudig om de andere rij bloemen- of groentezaad — een rij bloemen afgewisseld door een rij groente — zoals een dwerggras van de tomaat of artisjokken die een sier-effect hebben.

3. Bovengrond. Voor het kweken van smakelijke en gezonde groenten is een bovengrond van hoge kwaliteit vereist. Het is het belangrijkste onderdeel van uw tuin. Voor het vruchtbaarder maken van de grond moet u de volgende stappen volgen:

A. Verwijder al het onkruid, gras, steentjes en grint.

B. Spreid een laag mest ter dikte van 5 cm over de grond uit. (Mest is meestal gratis bij boerderijen of stalbedrijven verkrijgbaar — mits u het ophaalt.) Compost, bestaande uit keukenafval, bladeren en andere plantaardige en dierlijke afvalproducten is eveneens een goed middel om de hoeveelheid teelaarde in uw tuin te vergroten. Mest en compost zijn heel wat betere middelen om uw grond in vruchtbare conditie te brengen dan het gebruik van kunstmest.

C. Werk de mest en/of compost in de aarde — ongeveer 20 cm diep. De bedoeling is de grond hierdoor losser te maken, niet om ze om te spitten.

D. Bewerk de grond met schoffel en hark ter voorbereiding van het zaaien.

4. Zaaïen. U bent nu klaar voor het inzaaien — dat is te zeggen, als u in het noordelijk halfmond woont.

Stel eerst vast welke groenten u het liefst wilt hebben en of het er de tijd voor is. Het zaad is verkrijgbaar bij kwekerijen, winkels voor tuinbenodigdheden en supermarkten.

Zakjes zaad zijn meestal niet duur,

maar zaad van hoge kwaliteit (ongekruist, geen hybriden) waarvoor u misschien meer moet betalen, is die hogere prijs beslist waard.

Zaai als regel pas wanneer het gevaar van nachtvorst voorbij is. (Let op wanneer de eerste wilde lentebloemen zich vertonen. Die beginnen meestal pas te bloeien nadat het vorstgevaar geweken is.)

Lees aandachtig de aanwijzingen op de achterkant van de pakjes zaad en zorg ervoor dat de grond gemakkelijk verpulverd kan worden alvorens u zaait. Laat de rijen indien mogelijk noord-zuid lopen. Hierdoor zullen beide zijden evenveel zon ontvangen.

Zaai niet meer in één seizoen dan u werkelijk kunt gebruiken of gemakkelijk opbergen. De meeste mensen die pas beginnen, zaaien te veel in.

5. Bewerking. Vermijd te diep, te vaak of te dicht bij de plant te schoffelen, aangezien dit onnodig vochtverlies in de hand werkt en veel van de plantewortels kan beschadigen.

6. Afdekken. Nadat de planten opgeschoten zijn, is het wenselijk de

VOOR DE HAND LIGGENDE VOORDELEN van een moestuin zijn verse, voedzame groenten zoals deze eigen geteelde doperwtjes die men een paar minuten voor het eten kan plukken.

tuingrond met stro of verrotte bladeren toe te dekken. Spreid eenvoudig een 5 à 10 cm dikke laag stro, bladeren, gemaaid gras, enz. tussen de rijen en rond de planten. Dit zal de groei van onkruid tegengaan en vocht vasthouden, wat dus arbeidsbesparend voor u werkt. Deze halfvergane organische stoffen zijn tevens bevorderlijk voor de groei en de activiteiten van regenwormen, die de grond luchtig houden en de omzetting bevorderen van de stoffen die de plant nodig heeft om te groeien.

7. Water geven. Denk eraan dat te veel water de groei van ongewenste schimmels bevordert en de groei van een normaal wortelstelsel tegenhoudt, daar de wortels dan niet naar water hoeven te zoeken. Omdat de oppervlakte van de grond droog lijkt, is het nog niet gezegd dat de plant water nodig heeft. Gebrek aan water blijkt vaak doordat de plant blauwachtig-groen wordt of begint te ver-

leppen, of beide symptomen vertoont. Als er water gegeven moet worden, is het beter dit eens per week grondig te doen, dan dagelijks de grond alleen maar nat te maken. Vermijd planten water te geven op hun bladeren wanneer de zon fel schijnt, aangezien de waterdruppels als brandglazen werken en het tegenovergestelde bereiken van wat u op het oog had.

Met deze zeer summier regels hoe u met een tuintje kunt beginnen, bent u klaar voor de start. Goedkope boekjes met vele bijzonderheden om met succes te tuinieren zijn beschikbaar in de boekhandel of uw wijkbibliotheek. Raadpleeg zo nodig deze boekjes naarmate uw tuin zich uitbreidt. U zult een wereld van nieuwe ideeën en inspiratie ontdekken, en een weg naar een steeds betere gezondheid ligt voor u open als u al de indirecte voordelen van een eigen moestuintje ervaart. □

Persoonlijk van

(Vervolg van pagina 1)

gewoonweg de anderen aan wie het zo werd geleerd en namen gewoonweg aan dat het de waarheid was.

Maar iets moet er in al die godsdiensten ontbreken! Want geen enkele daarvan heeft in feite deze wereld verbeterd. Geen enkele heeft ons de weg gewezen naar een duurzame wereldvrede. Geen enkele geeft een antwoord op alle armoede, gebrek, analfabetisme en de ellendige omstandigheden van de honderden miljoenen mensen in Azië, Afrika, Zuid-Amerika — of op de morele ontarding, de tragedie van gestrande huwelijken en uiteengevallen gezinnen, misdaad, geweldpleging en ontevredenheid in onze gehele z.g. beschaafde en welvarende westerse wereld.

Geen van deze religies — noch de aanhangers van de evolutieeler — noch de moderne wetenschap — heeft kunnen verklaren *waarom* de mens is *zoals hij is* — met het bijna ontzagwekkende menselijke verstand dat in staat is mensen naar de maan en terug te sturen, maar dat zijn problemen hier op aarde niet kan oplossen.

Wist u dat er een bron bestaat die voor dit alles een verklaring geeft? Er bestaat een bron waarvan bewezen kan worden dat zij de juiste is — en de *enige* bron die ons de antwoorden geven kan! Het is een bron die wordt geacht het uitgangspunt voor het christendom te zijn, maar het *niet is!* Het is een bron die voor de oosterse godsdiensten geen uitgangspunt vormt — een bron die door de moderne wetenschap wordt afgewezen. Juist deze afwijzing is de reden dat de moderne wetenschap geen oplossing biedt voor de grotere problemen van de mensheid — de weg naar duurzame wereldvrede — de weg naar geluk, voorspoed en welzijn in overvloed voor iedereen op de wereld.

Men kan het bestaan bewijzen van God, de Schepper van alles, de Heerser over alles en de Grote

Leermeester, wiens openbaring van de fundamentele kennis de grondslag vormt van alle kennis, begrip en wijsheid.

Men kan de echtheid en het gezag bewijzen van de openbaring van die allerhoogste God, welke openbaring wij de Bijbel noemen. Waarom schrijft u ons niet om gratis toezending van het boekje getiteld *Bestaat God?* en van een ander boekje, eveneens gratis, *Zeven bewijzen dat God bestaat.*

Waarom is er zo veel ontbrekende kennis? Of, waarom ontbreekt de meest essentiële en belangrijkste kennis? En aan de andere kant, waarom wordt er zo veel valse kennis verbreed, zoveel waanvoorstellingen, verdichtfels en onwaarheden onder het mom van feiten of waarheid verkondigd?

Laat ik u zeggen dat als u werkelijk het ware antwoord op die vragen in uw geest laat doordringen, u op weg bent dit gehele raadsel van het leven te begrijpen — alsmede de reden voor de werkelijk vreselijke en walglijke toestanden die vandaag de dag op deze wereld bestaan.

Laat ik u enkele essentiële aspecten van kennis opnoemen die voor deze wereld verborgen zijn — ja, verborgen voor leidende figuren op het gebied van onderwijs in de wereld, verborgen voor de moderne wetenschap, verborgen voor alle religies, verborgen voor staatslieden, staatshoofden en de leiders van deze wereld, verborgen voor het grote publiek — ja, en verborgen voor *U!*

Eén essentieel voor de wereld verborgen facet van kennis is de kennis van de oorzaak van een duurzame wereldvrede — en omgekeerd, de kennis van de oorzaak van het uitblijven daarvan!

Een ander essentieel voor de wereld verborgen gebleven aspect van kennis is de ware betekenis van het leven — het *DOEL* van het leven — het doel waarvoor de mensheid hier op aarde werd geplaatst. Een ander is de reden waarom de mens zulke prachtige machines kan uitvinden, heen en weer naar de maan kan gaan en toch zijn eigen problemen hier op aarde niet kan oplossen.

De Bijbel is de handleiding van onze Schepper — Zijn fundamentele openbaring van onmisbare kennis. En dit boek beweert dat de gehele

mensheid, in haar totaliteit, misleid is! Alle volken zijn misleid. Luister! Laat ik het u voorlezen. „En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die *de gehele wereld verleidt*” (Openbaring 12:9, *N. Vert.*).

Vergelijk dit met de waarschuwing van Jezus:

„Want velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen verleiden.

„En gij zult horen van oorlogen, en geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt; want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet.

„Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentien, en aardbevingen in verscheidene plaatsen.

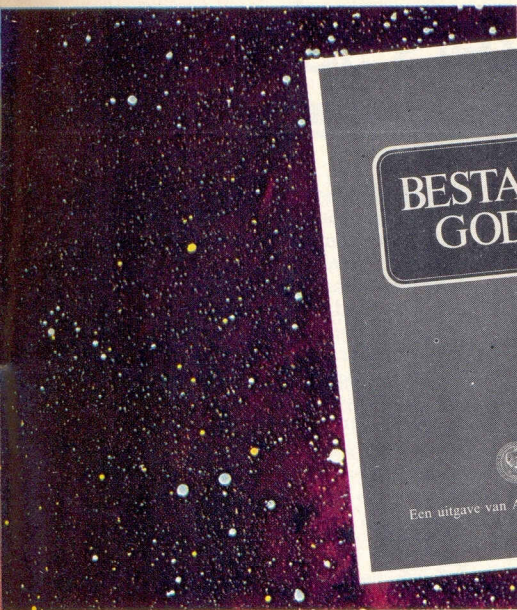
„Doch al die dingen zijn maar een beginsel der smarten. . .

„En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er velen verleiden. . .

„Want er zullen valse christussen, en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderen doen, also dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden” (Mattheus 24:5-8, 11, 24).

En let eens op de waarschuwing van de apostel Paulus aan de Corinthiërs: „Ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is . . . Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken” (2 Corinthe 4:4; 11:14-15, *N. Vert.*).

Deze passages stellen Satan de duivel voor als de aartsverleider van de mensheid. Waarschijnlijk worden de meeste mensen er heden ten dage toe verleid te denken dat er geen duivel bestaat. De aartsverleider heeft de wereld ertoe verleid te denken dat hij niet bestaat en miljoenen mensen zijn door hem misleid geworden te denken dat zelfs God niet bestaat.

U DIENT DIT TE WETEN!

Theologen en geleerden hebben eeuwenlang gedebatteerd over de vraag of God al dan niet bestaat. Atheïsten loochenen het bestaan van God. De meeste mensen die tot een kerk behoren nemen aan dat Hij bestaat. Het wordt tijd dat u zelf de bewijzen voor Gods bestaan leest in dit boeiende boekje *Bestaat God?* Op aanvraag gratis verkrijgbaar.

Sariika Solomon

Een ander belangrijk voor de wereld verborgen factor is het feit dat er eens op deze aarde vrede heerste — vrede over de gehele wereld — geluk en vreugde! Oorspronkelijk werd deze wereld door engelen bewoond — niet door mensen. En dat is een ander feit dat voor de meeste mensen heden ten dage verborgen is.

Let eens op het allereerste vers in de Bijbel: „In den beginne schiep God den hemel en de aarde” (Gen. 1:1).

De Hebreeuwse woorden waarin Mozes deze zin oorspronkelijk schreef, houden in dat het een volmaakte schepping was — niet één in chaos en verwarring, zoals beschreven in het tweede vers. Vele teksten in andere delen van de Bijbel openbaren grote wereldschokkende gebeurtenissen die tussen het tijdvak van het eerste vers en het tweede vers van Genesis 1 hebben plaatsgevonden.

In het boek Job wordt de oorspronkelijke schepping als zó volmaakt en zó prachtig beschreven dat de engelen van vreugde juichten. God de Schepper vraagt Job: „Waar waart gij, toen Ik de aarde grondvestte? ... terwijl de morgensterren te zamen juichten, en al de zonen Gods jubelden” (Job 38:4, 7, N. Vert.).

Gedurende enige tijd nadat de aarde voor het eerst geschapen was heerste er vrede over de gehele wereld omdat Gods heerschappij hier toen werd uitgevoerd. Hoe lang dat heeft geduurd is niet geopenbaard. Het kan

een korte tijd zijn geweest — het kan miljoenen jaren zijn geweest. In ieder geval duurde het tot ongeveer 6000 jaar geleden.

Toen deze aarde voor het eerst geschapen was, stelde de Heerser en Schepper-God van het heelal één van de twee hoogstgeplaatste aartsengelen — een cherub — die grote ervaring had in Gods regering, als koning aan om de heerschappij van God over de aarde uit te voeren.

En ook dat alles is voor de wereld van vandaag verborgen kennis. En dat houdt ook een ander belangrijk brok verborgen kennis in — de oorsprong van deze Satan, de duivel. Waar kwam hij vandaan? Schiep God met opzet een duivel?

Let eens op de beschrijving van Ezechiël over de herkomst van Satan: „Menskind! hef een klaaglied op over de koning van Tyrus, en zeg tot hem: Zo zegt de Here Heer: Gij verzegelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid! Gij waart in Eden, Gods hof; alle kostelijk gesteente was uw deksel ... ten dage als gij *geschapen* werdt, waren zij bereid. Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub; en Ik had u alzo gezet; gij waart op Gods heilige berg; gij wandelde in het midden der vurige stenen. Gij waart volkomen in uw wegen, van de dag af, dat gij *geschapen* zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden is ... en gij hebt gezondigd; daarom zal ik u ontheili-

gen van Gods berg, en zal u, gij overdekkende cherub, verdoen uit het midden der vurige stenen. Uw hart verheft zich over uw schoonheid; gij hebt uw wijsheid bedorven, vanwege uw glans; Ik heb u op de aarde heengeworpen, Ik heb u voor het aangezicht der koningen gesteld, om op 1 te zien” (Ezechiël 28:12-17).

De werkelijke heerser van de stad Tyrus uit de Oudheid, de economische reus van die dagen, was Satan.

En zie eens wat Jesaja over deze Lucifer of Satan openbaart: „Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! hoe zijt gij ter aarde nedergehouden, gij, die de heidenen krenkte! en zei in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten op de berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal de Allerhoogste gelijk worden. Ja, in de hel zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van de kuil!” (Jesaja 14:12-15.)

Deze opperste aartsengel die Satan werd, was de leider van één derde van alle engelen — de gehele bevolking van de aarde — in zijn agressieoorlog. En hij verleidt ook vandaag de dag de gehele aarde!

Ten gevolge van deze kolossale muiterij en opstand over de gehele wereld tegen de regering van God werd deze aarde door een fysieke

verwoesting in een toestand van chaos en duisternis gestort; en dat is wat we beschreven vinden in Genesis 1:2: „De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op de afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren”.

Daarop vernieuwde God in zes dagen het aangezicht van de aarde: „Zendt Gij Uw Geest uit, zo worden zij geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat des aardrijks” (Psalm 104:30).

Let nu op het eerste wat God deed bij de *vernieuwing* van het gelaat van de aarde: „En God zeide: Daar zij licht! en daar werd [was] licht” (Genesis 1:3).

Het was op de zesde dag van vernieuwing van het aangezicht van de aarde dat God de eerste mensen maakte — toen de mens voor het eerst op deze aarde werd geplaatst — en voor een machtig doel dat eveneens voor het grote publiek verborgen werd gehouden. „En God zeide: Laat *Ons* mensen maken, naar *Ons* beeld, naar *Onze* gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt” (Genesis 1:26).

Satan verleidde de eerste vrouw en bereikte Adam via diens vrouw. Adam wees Gods geopenbaarde kennis af — evenals de mensheid sindsdien altijd heeft gedaan — was Gods heerschappij ongehoorzaam, liet dezelfde instelling die Satan bezat zijn hart binnentreden — de egocentrische houding van ijdelheid, wellust en hebzucht, van zelfzucht, van opstand tegen gezag — in het bijzonder het gezag van God — van totale onverschilligheid ten opzichte van het goede of het welzijn van anderen, van afgunst, nijd en haat.

En de gehele mensheid bewandelt onder de scepter van deze actieve Satan nog steeds deze weg. En dat is de eigenlijke oorzaak van alle leed en onheil van de mensheid in deze inzieke wereld van vandaag.

Gelukkig komt spoedig het ogenblik dat deze gehele wereld met een schok zal ontwaken ten opzichte van deze essentiële kennis, die zo lang voor een slapende en zieke wereld verborgen is gebleven! □

Wat onze lezers schrijven

De Apocalyps

„In het januarinummer heeft het artikel 'De vier ruiters van de Apocalyps' mij het meest aangegrepen. Het artikel heeft me werkelijk tot nadenken gestemd. Daarom zou ik gaarne de boekjes *De sleutel tot het boek Openbaring*, alsook *Waar toe bent u geboren?* ontvangen. Sinds ik uw tijdschrift ontvang, moet ik eerlijk bekennen dat mijn leven er drastisch door gewijzigd wordt.”

T.M.,
Ressegem (O.-VI.)

G.M.,
Auckland, Nieuw-Zeeland

„Uw artikel 'De vier ruiters van de Apocalyps' door Paul Kroll was uiterst interessant. Mag ik echter uw aandacht op een foutieve verklaring vestigen? De zegels van de boekrol werden niet door engelen verbroken, maar door Christus zelf.”

Jim L.,
El Dorado, Arkansas, VS

„Nu ik uw artikel 'Wat moeten we beginnen? ... Ik ben in verwachting' gelezen heb, zou ik een exemplaar van uw boekje *Modern Dating* bijzonder op prijs stellen. Ik ben een 15 jarige scholier en ben als de dood dat ik door mijn vriendje in verwachting zal raken.”

B.K.,
Auckland, Nieuw-Zeeland

• *U heeft gelijk. Christus verbrak de zegels van de boekrol (Openbaring 6:1).*

„Het artikel 'De vier ruiters van de Apocalyps' heeft mij bijzonder geboeid, omdat ik voor mijzelf al probeer het boek *Openbaring* te bestuderen. Vermoedelijk zal het boekje *De sleutel tot het boek Openbaring* mij daarbij van grote dienst zijn.

„Ook mijn hartelijke dank voor het artikel 'Waarom moet de mens lijden?' Nu ik zelf voor de tweede keer in korte tijd in het ziekenhuis lig, heeft het me de kracht gegeven de moeilijkheden te overwinnen.”

Mevr. M.C.V.,
Westzaan

Geldzorgen

„Heel hartelijk dank voor het boekje *Het einde van uw geldzorgen*. Bij ondervinding weet ik dat de inhoud waar is, maar het is toch van grote waarde dit zwart op wit te zien.”

Mevr. H.G.K.,
Zaandam

Bibliotheken

„Een paar dagen geleden gaf de bibliothecaresse die ik regelmatig in de bibliotheek ga helpen, mij een exemplaar van *De ECHTE WAARHEID* in handen. Thuis heb ik direct het hele blad uitgelezen. Ik vond alles heel interessant en ik zou uw tijdschrift ook graag thuis willen ontvangen.”

M.V.,
Loksbergen (Limb.)

„Ik lees nu al ruim een jaar uw blad. Geweldig goed. Ook heb ik uw brochure *New Facts About Marijuana* gelezen. Ik begrijp gewoon niet dat er mensen zijn die dit willen legaliseren!! Ik zit zelf op een middelbare school, ben 16 jaar oud en heb dus alles met dit soort problemen te maken. Daarom is het ook zo'n grote hulp voor mij een blad als *De ECHTE WAARHEID* te hebben.

„Het lijkt mij goed meer bekendheid aan uw blad te geven. Dit kan erg goed door het te sturen naar openbare leeszaalen en bibliotheken.”

J.v.d.B.,
Den Haag

Menselijk lijden

„Het artikel 'Waarom moet de mens lijden?' in het januarinummer van *De ECHTE WAARHEID* heeft vandaag een grote indruk op mij gemaakt, vooral omdat ik in mijn werk dagelijks met het lijden van lichamelijk gehandicapte kinderen wordt geconfronteerd — wat je echt wel aan het denken zet.”

J.P.S.,
Arnhem

Ik ben in verwachting . . .

„Het door Paul Kroll geschreven artikel 'Wat moeten we beginnen? ... Ik ben in verwachting' heeft me eindelijk aangespoord u deze brief te schrijven, omdat ik me er erg kwaad over heb gemaakt. De reden waarom dit artikel mij zo kwaad heeft gemaakt is dat ikzelf deel uitmaak van uw 'ongehuwde-moedersyndroom'. Het besluit gemeenschap

• *Meer dan 900 leeszaalen en bibliotheken in Nederland, België, West-Indië en Indonesië ontvangen nu elke maand De ECHTE*

WAARHEID en hebben de gelegenheid het blad voor hun lezers in de afdeling periodieken op te nemen.

De Echte Waarheid

„De artikelen waar het mij om ging in het door mij aangevraagde nummer van uw blad waren boeiend en verhelderend. Wij hebben veel geleerd, maar ook uw andere artikelen zijn lezenswaardig en duidelijk leesbaar geschreven.

„Laat ik het niet in alles met u eens zijn, ik vind dat u belangrijke kwesties behandelt en stel het op prijs dat u daarbij steeds uitgaat van Gods Woord — of het nu politieke vraagstukken betreft, abortus, de relatie mens-dier, evolutiegedachten, enz.”

H.J.A.,
Tilburg

„Hartelijk dank voor uw hoogst interessant en stimulerend blad *The PLAIN*

TRUTH dat ik van uw organisatie in England ontvang. Ik heb beslist genoten van het lezen van de interessante artikelen, die ik in mij opneem en probeer te gebruiken als onderdeel van mijn gedachtengang. Het zal ten hoogste gewaardeerd worden, uw blad zonder enige onderbreking te mogen blijven ontvangen.”

Adjutant van de president van
Liberia, Monrovia

„In mijn kennissenkring opponeert in gesprekken iemand regelmatig stellingen e.q. uitspraken die kernen van essentiële waarden bevatten. Na mijn vraag hoe hij op deze 'waarheden' was gekomen, kreeg ik een exemplaar van uw blad ter inzage. Na het te hebben doorgenomen, kan ik u meedelen dat mijn interesse in hoge mate is gewekt door de wijze waarop de

stof wordt benaderd. Indien mogelijk zou ik gaarne een abonnement ontvangen.”

J.J.D.H.,
Deventer

Succes

„Enkele dagen geleden heb ik het tweede nummer van *De ECHTE WAARHEID* ontvangen en ik wil u mededelen dat ik gaarne een jaarabonnement wens te hebben. Eveneens heb ik uw boekje *De zeven regels voor succes* ontvangen en ik kan u zeggen dat ik na lezing met stomheid geslagen was en het regelmatig weer overlees. Wat mij het meest opgevallen is, is uw uitleg over het doel van ons leven. Een ding wil ik u nu reeds zeggen dat ik mij met Gods hulp erop toe zal leggen deze 7 regels aan te houden.”

H.F.L.,
Didam

De Wereld van Morgen

UITZENDTIJDEN

IN EUROPA

In het Engels —

RADIO MANX — 188 m (1594 kHz) — zondags: 14.45 en 19.45; 's maandags t/m zaterdag: 10.30 en 19.30 — 89 & 91 mc. VHF — zondags: 19.45; 's maandags t/m zaterdag: 19.30.

In het Frans —

RADIO LUXEMBURG — 1293 m — 's maandags: 5.30; dinsdags en vrijdags: 5.15; donderdags: 5.10.

EUROPA Nr. EEN — Felsberg, Saar, Duitsland — 1647 m (182 kHz) — zondags: 6.15; 's woensdags en zaterdag: 5.27.

In het Duits —

RADIO LUXEMBURG — 49 m (6090 kHz) en 208 m (1439 kHz) — zondags: 6.05; 's maandags, dinsdags en vrijdags: 5.00.

In het Spaans —

RADIO CLUB PORTUGAL — Porto, Portugal — 382 m — zaterdag: 22.30.

CASCASA RADIO MIRAMAR — Barcelona, Spanje — 1520 kHz — 's maandags: 6.45, vrijdags en zaterdag: 24.00.

IN CANADA

In het Engels —

CKY — Winnipeg — 580 kHz — zondags: 7.00; 's maandags t/m zaterdag: 5.30.

CKOY — Ottawa — 1310 kHz — 's maandags t/m zaterdag: 5.30.

CFMB — Montreal — 1410 kHz — zondags: 13.30; 's maandags t/m zaterdag: 6.30.

In het Frans —

CJSA — Ste-Agathe-des-Monts, Quebec — 1230 kHz — 's maandags, 's woensdags, vrijdags: 18.30.

CFMB — Montreal — 1410 kHz — zondags en zaterdag: 17.00.

IN AUSTRALIË

In het Engels —

2KY — Sydney — 1020 kHz — 's maandags t/m 's woensdags: 20.30.

3BA — Ballarat — 1320 kHz — zondags t/m donderdags: 21.30; vrijdags: 16.30.

4BK — Brisbane — 1300 kHz — zondags t/m vrijdag: 22.30.

7HT — Hobart — 1080 kHz — zondags t/m vrijdag: 19.30.

IN DE VERENIGDE STATEN

In het Engels —

WWDC — Washington, D.C. — 1260 kHz, 's maandags tot vrijdag: 22.30.

WOR — New York — 710 kHz, zondags: 23.30.

KGBS — Los Angeles — 1020 kHz, 97.0 FM — zondags: 10.00; 's maandags t/m zaterdag: 6.00.

KIRO — Seattle — 710 kHz — 's maandags t/m vrijdag: 22.30.

WJJD — Chicago — 1160 kHz, zondags: 11.00.

WWL — New Orleans — 870 kHz — 's maandags t/m zaterdag: 20.30.

IN MIDDEN- EN ZUID-AMERIKA

In het Engels —

BARBADOS REDIFFUSION — Bridgetown, Barbados — zondags: 9:30.

ZFB 1 — Radio Bermuda — 960 kHz — dagelijks: 13.30.

JAMAICA BROADCASTING —

Kingston — 560 kHz — zondags: 24.00.

Mandeville — 620 kHz — zondags: 24.00.

RADIO GUARDIAN — Trinidad — zondags t/m vrijdag: 22:30.

RADIO ANTILLES — Montserrat, Kleine Antillen — 930 kHz — dagelijks: 18.30.

IN AZIË

In het Engels —

DZAG — Manila — 960 kHz — dagelijks: 20.00.

KSBK — Okinawa — 880 kHz — zondags: 12.00.

HSAAA — Bangkok, Thailand — 600 kHz — zondags: 9.30; 's maandags t/m zaterdag: 22.05.

KUAM — Guam — 610 kHz — zondags: 18:00.

IN AFRIKA

In het Engels —

RADIO LOURENÇO MARQUES — Moçambique — 92 m (3301 kHz) en 60 m (4925 kHz) — 's maandags, 's woensdags en zaterdag: 22.00; dinsdags, donderdags en vrijdag: 22.30.

Een volledige lijst van uitzendtijden wordt u op aanvraag gaarne toegestuurd.

In dit nummer:

★ **WELVAART OF RAMPSPOED? DE
GEVOLGEN VAN ENGELANDS
TOETREDING TOT DE EEG**

Vóór het tot een bloeiperiode van utopische vrede en welvaart zal komen, worden er voor Engeland en Europa zeer ernstige zaken in het vooruitzicht gesteld. Zie pagina 3.

★ **DE VERRASSEDE HERKOMST VAN PASEN**
Zie pagina 9.

★ **HEDENDAAGS „CHRISTENDOM” CONTRA
CHRISTUS**

Slechts heel weinig mensen beseffen het in het oog springende verschil tussen het hedendaagse christendom en de oorspronkelijke leer van Christus. Zie pagina 14.

★ **VANWAAR DE KORTSLUITING IN DE
BIO-INDUSTRIE?**

Agrarische massaproductie hield eens beloften in voor een hongerende mensheid. Maar vandaag de dag heeft deze productie te kampen met onvoorziene problemen. Zie pagina 18.

★ **DE ONTZAGWEKKENDE KRACHT VAN HET
GEBED**

Bestaat er werkelijk een God die gebeden verhoort? Zie pagina 25.

★ **IS GOD MET VAKANTIE?**

Waarom houdt God zich schuil? Zie pagina 29.

★ **HET BOEK DAT BIJNA NIEMAND KENT**

Het meest verkochte boek ter wereld is tevens het minst begrepen boek. Hoe komt dat? Zie pagina 34.

★ **EIGEN TEELT BIEDT MEER DAN ÉÉN
VOORDEEL**

Zie pagina 41.